

ΕΤΟΣ
ΤΡΙΤΟΝ

ΜΗΡΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ναϊνόν

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

1943

ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ

PAZAR

2341

ΜΑΡΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Α. Α. 3/64

Τ. Θ.

Ραϊκόν

 1943

ΣΤΑΜΠΟΥΑ

Χρονολογία διὰ τὸ 1943

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ἐβδωμήκοντα	7451
• τῆς οἰκοδ. τῆς Ἁγ. Σοφίας ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ Α.	1359
• τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως	1386
• τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β'	490
• τῆς χρήσεως τῶν γραμματσοήμων	103
• τῆς κατασκευῆς τοῦ Τούνελ	69
• τοῦ μεγάλου σεισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει	49
• τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος	35
• τῆς κυκλοφορίας τῶν ηλεκτρικῶν τράμ	29
• τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀγκύρας εἰς πρωτεύουσαν	24
• τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης	20
• τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας	20
• τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς Τουρκίας	17
• τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου τουρκικοῦ ἀλφαβήτου	15
• τῆς καθιερώσεως τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἐν Τουρκίᾳ	8
• τῆς ἀλλαγῆς τῆς περιβολῆς τῶν κληρικῶν ἐν Τουρκίᾳ	8

Πασχάλιον τοῦ 1943

Σελήνης θεμέλιον 24	Ἰνδικτιῶνος Ια'
Τὸ Τριώδιον ἀρχεται Φεβρ. 7	Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα Παρασκευῆ
Ἡ Ἀπόκρισις Φεβρουαρίου 26	Νομικὸν Φάσμα Ἀπριλίου 22
Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἀπριλ. 25	Κρεσφαγίας ἡμέραι 59
Ἡ Ἀνάληψις Ἰουνίου 3	Λατίνων Πάσχα Ἀπριλίου 25
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων ἡμέραι 8	Ἡ Πεντηκοστή Ἰουνίου 13

Ἦραι τοῦ ἔτους 1943

Τὴν 21ην Μαρτίου, 16.24 ὥραι, ἀρχὴ τοῦ ἔαρος.
Τὴν 22αν Ἰουνίου, 11,37 ὥραι, ἀρχὴ τοῦ θερούς.
Τὴν 23ην Σεπτεμβρίου, 3,46 ὥραι, ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.
Τὴν 22αν Δεκεμβρίου, 21.55 ὥραι, ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Αὔξεις καὶ ἐλάττωσις ὡρῶν τῆς ἡμέρας

		ὥρ. λ.		ὥρ. λ.
Ἡ μακροτέρα ἡμέρα	22 Ἰουνίου	16 08	— ἡ μικροτέρα νύξ	7.52
Ἡ μικροτέρα ἡμέρα	22 Δεκεμβρίου	8 11	— ἡ μακροτέρα νύξ	15.49

«ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ»

εὔχεται εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας καὶ συνδρομητὰς

τὸ νέον ἔτος 1943

εἰρηνικόν, αἴσιον, εὐτυχές

καὶ πάρογον παντός ἐπιθυμητῶ.

ΤΥΠΟΙΣ Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΑΛΑΤΑ ΓΕΡΑΛΤΗ ΤΖΑΜΙ, ΓΙΟΡΔΑΝ ΧΑΝ

Τὸ Πάσχα διὰ τριάκοντα ἔτη

Κατὰ τὴν διαρρυθμίτην τοῦ ἡμερολογίου καὶ ἂν τὸ ἔτος ἔκείνο εἶνε Βίσεκτον ἢ οὐ.

1943	'Απριλίου	25	1958	'Απριλίου	13	
1944	'Απριλίου	16	Βίσεκτον.	1959	Μαΐου	3
1945	Μαΐου	6	1960	'Απριλίου	17	Βίσεκτον
1946	'Απριλίου	21	1961	'Απριλίου	9	
1947	'Απριλίου	13	1962	'Απριλίου	29	
1948	Μαΐου	2	Βίσεκτον.	1963	'Απριλίου	14
1949	'Απριλίου	24	1964	Μαΐου	3	Βίσεκτον
1950	'Απριλίου	9	1965	'Απριλίου	25	
1951	'Απριλίου	29	1966	'Απριλίου	10	
1952	'Απριλίου	20	Βίσεκτον.	1967	'Απριλίου	30
1953	'Απριλίου	5	1968	'Απριλίου	21	Βίσεκτον
1954	Μαΐου	2	1969	'Απριλίου	13	
1955	'Απριλίου	17	1970	'Απριλίου	26	
1956	Μαΐου	6	Βίσεκτον	1971	'Απριλίου	18
1957	'Απριλίου	21	1972	'Απριλίου	9	Βίσεκτον

Τηλέφωνον

Εγκληματακις	Α. Τ.	50
Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀπὸ δωματίου εἰς ἄλλο	,	1.50
Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀπὸ δωματίου εἰς πλαγιῶν	,	4
Διὰ τὴν μεταφορὰν ἐντὸς τοῦ διαμερισμάτος	,	5
Διὰ τὴν μεταφορὰν εἰς ἄλλο διαμερισμὸν	,	7.50
'Ετησία συνδρομή, 500 συνομιλίαι	,	30
Διὰ καθῆ ἐπὶ πλέον συνομιλίαι	,	0.10
'Αντίτιμον δόλησθ	,	0.60
Τέλη ἀσφαλείας	,	0.50

Χρήσιμοι διευθύνσεις

Πυροσβεστική	ἑλληρεσία	Πέραν	44644
,,	,,	Σταυποῦλ	24222
,,	,,	Καδήκιοι	60020
,,	,,	Σκουτέρας	60625
Υπηρεσία αὐτοκινήτων	πρότιον βοθητιῶν	Πέραν Σταυποῦλ	44998
,,	,,	ἀνατολικῆς πλευρᾶς	60536

Ἑορταὶ ἔθνηκαὶ

1 Ἰανουαρίου	Πρώτη τοῦ Νέου ἔτους.
22-23 Ἀπριλίου	Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐνάρξεως τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως.
1 Μαΐου	Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀνοιξῆς
23 Ἰουλίου	Ἡ ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος
30 Αὐγούστου	Ἡ νίκη τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς ἀερο- (πλοίας)
6 Ὀκτωβρίου	Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Σταμποῦλ (1923)
28-30 ,	Ἡ ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας.

Ἑορταὶ θρησκευτικαὶ

1 Σεπτεμβρίου	Τετάρτη. Ἐναρξίς τοῦ Ρεμαζανίου
1 Ὀκτωβρίου	Παρασκευῆ. Σκερ Μπαϊράμ, ἑορτὴ τριήμερος.
8 Δεκεμβρίου	Τετάρτη. Κουρμπάν Μπαϊράμ, ἑορτὴ τετραήμερος.

Αἱ ἑορταὶ τῶν Σχολῶν

- 1.— Ἡ ἐβδομαδιαία ἀργία.
- 2.— Ἑορτὴ τῆς Δημοκρατίας (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἢ 29 καὶ ἢ 30ῆ Ὀκτωβρίου)
- 3.— Ἑορτὴ τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς 22 Ἀπριλίου, ἢ 23 καὶ 24 Ἀπριλίου)
- 4.— Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀνοιξῆς (1η Μαΐου).
- 5.— Ἡ κατὰ τόπους ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως.
- 6.— Ἡ ἑορτὴ τοῦ νέου ἔτους (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς 21 Δεκεμβρίου ἢ 1 καὶ 2 Ἰανουαρίου)
- 7.— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Σκερ Μπαϊράμ (3 ἡμέραι)
- 8.— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Κουρμπάν Μπαϊράμ (4 ἡμέραι).

Θρησκευτικαὶ Σχολικαὶ ἑορταὶ τῶν Ρωμηῶν

- 1.— Ἡ 12 Νοεμβρίου (τῶν Εἰσεδίων).
- 2.— Τῶν Χριστουγέννων (24, 25, 26, 27 Δεκεμβρίου).
- 3.— Τοῦ νέου ἔτους (31 Δεκεμβρίου καὶ 1 Ἰανουαρίου)
- 4.— Τῶν Θεοφανείων (5, 6, 7, Ἰανουαρίου)
- 5.— Τῶν 3 Ἰσραηλῶν (30 Ἰανουαρίου)
- 6.— Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (Καθαρὰ Δευτέρα)
- 7.— Τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (25 Μαρτίου)
- 8.— Τοῦ Πάσχα (ἀπὸ τῆς 13ης ὥρας τῆς Μ. Τετάρτης μέχρι τῆς Τρίτης ἑσπέρας τῆς Διακαινησίμου)
- 9.— Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.
- 10.— Τῆς Ἀναλήψεως.
- 11.— Τῆς Ἁγίας Τριάδος.
- 12.— Ἡ 21 Μαΐου (Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης).

Τῶν ξένων σχολῶν

Αἱ εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους κανονισμοὺς τῶν ξένων σχολῶν εἰδικαί (ἐκτὸς τῶν ἐπισημῶν) ἐστραὶ ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τοὺς ξένους ὑπὸ πηκούς μαθητὰς.

Οἱ Τούρκοι μαθηταὶ κατὰ τὰς τοιαύτας εἰδικὰς ἐφορτὰς μεταβαλ-
νουσιν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἀκούουσιν τὰ τουρκικὰ μαθήματα.

Κατὰ τὰς ἀνεγνωρισμένας θρησκευτικὰς ἐφορτὰς τῶν Χριστιανῶν
μαθητῶν, αἱ ξένοι σχολαὶ χορηγοῦν εἰς αὐτοὺς ἀδειαυ.

Αραβικαὶ καὶ Χριστιανικαὶ χρονολογίαι

Αραβικὴ	Χριστιανικὴ	Ἡλικία	Ἀραβικὴ	Χριστιανικὴ	Ἡλικία
1305	1889	54	1331	1915	28
1306	1890	53	1332	1916	27
1307	1891	52	1333	1917	26
1308	1892	51	1334	1918	25
1309	1893	50	1335	1919	24
1310	1894	49	1336	1920	23
1311	1895	48	1337	1921	22
1312	1896	47	1338	1922	21
1313	1897	46	1339	1923	20
1314	1898	45	1340	1924	19
1315	1899	44	1341	1925	18
1316	1900	43	1342	1926	17
1317	1901	42	1343	1927	16
1318	1902	41	1344	1928	15
1319	1903	40	1345	1929	14
1320	1904	39	1346	1930	13
1321	1905	38	1347	1931	12
1322	1906	37	1348	1932	11
1323	1907	36	1349	1933	10
1324	1908	35	1350	1934	9
1325	1909	34	1351	1935	8
1326	1910	33	1352	1936	7
1327	1911	32	1353	1937	6
1328	1912	31	1354	1938	5
1329	1913	30	1355	1939	4
1330	1914	29	1356	1940	3

Ταχυδρομικὰ τέλη

Ἐντὸς τῆς Τουρκίας

Κάρτ ποστάλ γρόσια 6.75 Ἐπιστολαὶ γρόσια 8.75
Πῶστ Ρεστάντ » 8.75 Ἐπί συστάσει τὰ διπλάσια

Ἐντυπα διὰ τὸ ἐσωτερικόν

Μέχρι 50 γραμμ. 0.25 Γρ. Δι' ἕκαστον βάρου 50 γραμμ. ἐπὶ πλέον 1.50
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν

Κάρτ ποστάλ γρ. 7.50.—Ἐπιστολαὶ: ἀπλῆ γρόσια 10, ἐπὶ συστάσει
γρόσια 30.—Ἐντυπα μέχρι 50 γραμμ. γρόσια 4.

Διὰ τὰ Βαλκάνια

Ρουμανίαν, Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ἑλλάδα

Κάρτ ποστάλ γρόσια 5. Ἐπιστολαὶ: ἀπλῆ γρ. 8, συστημένη γρ. 16.

Τηλεγραφικὰ τέλη διὰ τὴν χώραν

1ον. Διὰ καθὲ λέξιν γρόσια 3 ἐπὶ πλέον 10 γρόσια δι' ἕκαστον
τηλεγράφημα.

2ον. Διὰ τὰ ἐπείγοντα τηλεγραφήματα (urgenti) τὸ τριπλάσιον
τῶν ἀπλῶν τηλεγραφημάτων.

3ον. Διὰ τὰ λίαν ἐπείγοντα τηλεγραφήματα (uldirim) δι' ἕκαστην
λέξιν γρ. 15 καὶ δι' ἕκαστον τηλεγράφημα ἐπὶ πλέον γρ. 15.

Πρόσθετα ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη

Κατὰ τὰς ἐφορτὰς ἐφαρμόζονται τὰ ἐξῆς πρόσθετα ταχυδρομικὰ
καὶ τηλεγραφικὰ τέλη:

1ον. Κατὰ τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐφορτὰς προστίθεται εἰς τὰς
ἀπλὰς ἐπιστολάς γραμματόσημον τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου 1
γροσίου, εἰς τὰς συστημένας 2.50 γρόσια καὶ εἰς τὰ τηλεγραφή-
ματα 5 γρόσια.

2ον. Κατὰ τὰς ἐφορτὰς τῶν παιδίων (Çocuk Bayramı) προστίθεται εἰδι-
κὸν γραμματόσημον 1 γροσίου εἰς τὰς ἀπλὰς ἐπιστολάς, 2 εἰς
τὰς συστημένας καὶ 3 εἰς τὰ τηλεγραφήματα.

Ταχυδρομικὰ κιβώτια

Τὰ ταχυδρομικὰ κιβώτια διαίρουσται εἰς τρεῖς κατηγορίας τῶν
ὁποίων αἱ συνδρομαὶ εἶναι:

Ἀη τάξις	ἔτησίαι γρόσια 600	μηνιαία γρόσια 60
Βα »	» » 400	» » 40
Γη »	» » 200	» » 20

ΕΟΡΤΑΙ

Αἱ ἑορταὶ ἐφθασαν, οκορπίζουσαι τὴν χαρὰν, τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἀλλὰ καὶ ἐντεινέουσαι τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν δυστυχίαν, τὴν θλίψιν καὶ τὴν στέρῃσιν.

Ἄν παντοῦ ἡ ἀνέχεια καὶ ἡ ἀπορία εἶναι ὀδυνηρὸν φορτίον τῆς ψυχῆς, τὰς εὐδήμιους ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς τὰ πάντα ἀπαιτεῖται τὴν χαρὰν καὶ τὸ μετρίασμα, αἱ δύο αὗται καταστάσεις καθίστανται φοβεροὶ Ἐπιπλάται. Πικρὰ τὰς ἑορτάς καὶ ὁ χειμὼν ἀπεργάζεται τὴν ἐντασιν τῆς δυστυχίας, ὁ χειμὼν μὲ τὰς ἀπαιτήσεις του, μὲ τὰ ρίγη, μὲ τὴν δικαίαν του.

Εἶναι πολλὰ καὶ ἀναξιοπαθεῖς ὑπάρξεις, αἵτινες στεροῦνται. Εἶναι πολλὰ καὶ οἰκογένεια, τὰς ὁποίας ἡ δυστυχία θερίζει ἀπηνῶς. Μὰ τὰ δευὰ τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐκκόρπισε πνυτοῦ τὴν ἐμπορικὴν κρίσιν εἶναι προφανές ὅτι ἡ λυγρὰ τῆς δυστυχίας θὰ ἠῤῥησεν καὶ ὑπάρχει πιθανότης τὰ δακρυκὰ, τὰ ὁποῖα θὰ ρεῖσῶσι κατὰ τὰς εὐδὲς ἡμέρας, νὰ εἶναι πολὺ περισσότερα τῶν μετριάσεων καὶ τῆς χαρᾶς.

Ἄς συλλογισθῶμεν καλῶς τὴν εἰκόνα τῆς δυστυχίας τὴν ἐξωγραφισμένην μὲ τὰ πένθημα καὶ σκιερὰ τῆς χρώματα, καὶ προβάλλουσιν εἰς περιβάλλον στυγνῆς ἀπογνώσεως. Ἄν ἐπασχολῶμεν ὀλίγον τὸν νοῦν μας καὶ τὴν καρδίαν μας ἐπ' αὐτῆς, θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν φρικτὴν, παρὰ τὴν ὁποῖαν συνήθως ἀντιπαρέρχομεθα ἀδιάφοροι.

Αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει σήμερον νὰ συμβῆ. Ἐχομεν καθῆκον ὑπερτάτον, οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῆς θρησκείας τοῦ ἑλέους, τῆς ὁποίας εἴμεθα ὀπαδοί, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενον, ν' ἀνοίξωμεν τὴν χεῖρά μας ὅσον δυνάμεθα ἀφειδέστερον, διὰ τὰ ἐξαγοράσωμεν μὲ τὸν ὄβολον μας τὸ μετρίασμα τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῆς ἀπέλπιδος μητρὸς. Ἐχομεν καθῆκον, ἐνωρὶς, ἐγκαίρως, ἐνῶ σκοπεῖται διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν μικροπραγμάτα, τὰ ὁποῖα ὀἀποτελεῖται τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἑορτῶν καὶ θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ νὰ δημιουργήσωσιν τὴν χαρὰν γύρω μας, νὰ φροντίζωμεν ἐπισης νὰ διαθεσωμεν κατὰ καὶ ὑπὲρ μιᾶς ἀληθῶς πτωχῆς καὶ ταλαιπωρουμένης ὑπαρξῆως. Ἐὰν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἀναλαβῆ ἓνα καὶ μόνον πτωχὸν νὰ βοηθήσῃ, τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν οὐδὲς θὰ διέλθῃ ἐν στερῃσιν.

Τὴν ἐλπιμοσύνην, τὴν ὁποῖαν ἐκ καθῆκοντος συνιστᾷ, θεωρῶ ὡς τὸν καλλίτερον συντελεστὴν τῆς χαρᾶς διὰ τὸν παρέχοντα, ὑπὲρ τὰ δῶρα καὶ τὰ παιγνίδια, τὴν ποικιλίαν τῶν γευματικῶν εἰς τὴν πολυτελείαν τῶν ποτῶν. Ἄλλως τε, κοστίζει πολὺ ὀλιγώτερον τούτων καὶ ἔχει τὸ προσόν, ὅτι εὐφραίνει τόσον τὸν λαμβάνοντα, ὅσον καὶ τὸν παρέχοντα.

A.

Θ Χ Ρ Ο Ν Ο Σ

Ἄποψε στὸ παλάτι ψυχολογᾷ ὁ χρόνος τριακοσίων τόσων ἡμερῶν γέρος, ὀκνός, βαρὺς τὸν συνταράζει σύσσωμο τοῦ χωρισμοῦ του ὁ πόνος καὶ ἄγκομαχὰ παλαίβοντας καὶ βόγγει δλημερεῖς.

Στὸ πλάγ' ἡ θυγατέρα του, ἡ Λήθη ἡ μορμαρένια Τὸν παραστένει ἀσάλευτη μὲ χεῖλη σφραλιστά, δὲν δείχνει μεσ' τὰ μάτια τῆς οὔτε φροντίδα οὔτε ἔννοια καὶ ἔτσι βουβή, ἔτετύλιγο τὸ σάβανο βασιτά.

Πίσω ἀπ' τὴ θύρα βιαστικὸς ὁ Χάρος περιμένει καὶ ἄφωτα μάτια στρέφοντας ἀντίκρου τοῦ θωρεῖ ἓνα ρολόγι ἀκοίμητο ποῦ βροντερὰ σημαίνει καὶ ἀκούρυστο καρδιοχτυπᾷ καὶ ἀγάλια προχωρεῖ.

Ξάφνω, τὶχ-τὰχ, μεσάνυχτα σημαίνου. Μπαίνει ὁ Χάρος παίρνει τὸ χρόνο ἀνάραστο μ' ἀγκάλιασμα γοργο καὶ ἡ Μνήμη καμαρώνοντας στρέφει, τοῦ λείει μὲ θάρρος: —Τὶ μὲ κυτᾶς; στὴ θέσι σου θὰ μείνω τώρα ἐγώ.

I. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Έχει ημέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9.45 καὶ ἡ νύξ 14.15

- ~~1~~ Π Περικομῆ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου
~~2~~ Σ Κοσμᾶ ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως, Συλβέστρου Πάπα Ρώμης
~~3~~ Κ Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος
~~4~~ Δ Ἡ Σύναξις τῶν 70 Ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου
~~5~~ Τ Παραμονὴ τῶν Φώτων, Θεοπέμπτου, Θεωᾶ μάρτυρος, (νηστεία)
~~6~~ Τ ΤΑ ΔΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, Ρωμανοῦ ἱερομ. Δόμνας μάρτ.
~~7~~ Π Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου
~~8~~ Π Κόρου καὶ Ἀττικῶ Ἀρχ. Κων)πόλεως, Δομνίκης ὁσίας
~~9~~ Σ Πολυεύκτου καὶ Εὐστρατίου μαρτύρων, Βασιλείου ὁσίου
~~10~~ Κ Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπ. Μελιτηνῆς.
~~11~~ Δ Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου, Θεοδώρου, Ἀγαπίου, Βιταλλίου
~~12~~ Τ Τατιανῆς, Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων
~~13~~ Τ Ἑρμούλου, Στρατονίκου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων
~~14~~ Π Τῶν ἐν Σινῶ καὶ Ραϊθῶ Πατέρων
~~15~~ Π Παύλου τοῦ Ὁθηλαίου, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου
~~16~~ Σ Προσκύνησις ἀλύσεως ἐπ Πέτρου, Πευσίππου μάρτυρος
~~17~~ Κ Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Γεωργίου νεομ. Ἀχιλλέως μάρτυρος
~~18~~ Δ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας
~~19~~ Τ Μακαρίου Αἰγυπτίου, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, Ἀρσενίου μάρτυρος
~~20~~ Τ Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Εὐσεβίου μάρτυρος, Βάσσου ὁσίου
~~21~~ Π Μαξιμίου ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου, Ἀγνῆς Μαρτύρων
~~22~~ Π Τιμοθέου ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ὁσιομάρτυρος
~~23~~ Σ Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Κλήμεντος ἱερομάρτυρος
~~24~~ Κ Ζήνης ὁσίας, Φίλωνος καὶ Ἑρμογόνους μαρτύρων
~~25~~ Δ Γρηγορίου Θεολ. Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως, Πουπλίου ὁσίου
~~26~~ Τ Ενοφώντος ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου, Ἀρκαδίου ὁσίου
~~27~~ Τ Ἀνακομιδῆ λειψάνων Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἀρχ. Κ)λεως.
~~28~~ Π Εὐφραΐμ τοῦ Σύρου Παλλαδίου ὁσ Χάριτος μάρτυρος
~~29~~ Π Φιλοθέου μάρτ. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Ἰγνατίου Θεοφύρου
~~30~~ Σ Τῶν Τριῶν Ἰεραρχῶν, Χρυσῆς μάρτυρος
~~31~~ Κ Κόρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων, Ἀθανασίας καὶ Εὐδοξίας.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Έχει ημέρας 28 Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10.45 καὶ ἡ νύξ 13.15

- ~~1~~ Δ Τρόφωνος καὶ Ἀναστασίου Ναυπλιέου μαρτύρων.
~~2~~ Τ Ὑπαπαντῆ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
~~3~~ Τ Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος
~~4~~ Π Ἰσιδώρου καὶ Ἰωάννου ὁσίων
~~5~~ Π Πολυεύκτου Πανοιάρχου Κων)πόλεως, Ἀγάθης μάρτυρος
~~6~~ Σ Φωτίου Πατριάρχου Κων)πόλεως, Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης
~~7~~ Κ Προθηνίου ἐπ. Λαμπύκου Λυκαῶ ὁσ.
~~8~~ Δ Θεοδώρου Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μάρθας μάρτυρος
~~9~~ Τ Νικηφόρου μάρτυρος
~~10~~ Τ Χαράλαμπος ἱερομάρτυρος, Πορφυρίου μάρτυρος
~~11~~ Π Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας Αὐγούστης
~~12~~ Π Ἀντωνίου ἀρχ. Κων)πόλεως Μελετίου Ἀντιοχείας (κατάλυσις)
~~13~~ Σ Μαρτινιανοῦ, Ἀκύλλα, Εὐλόγιου μάρτυρος
~~14~~ Κ Τελόνου καὶ Φωκασίου. Αὐξεντίου, Μάρωνος, Αἰμιλίου ὁσ.
~~15~~ Δ Ὀνησίμου ἀποστόλου, Εὐσεβίου ὁσίου
~~16~~ Τ Φλαβιανῶ ἀρχ. Κων)πόλεως Παμφίλου μ.
~~17~~ Τ Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Φιλίππου ὁσίου
~~18~~ Π Λέοντος Πάπα Ρώμης
~~19~~ Π Χαριλάου ἱαμ. Ἀρχιππου, Φιλήμονος ἀποστ. (νηστεία)
~~20~~ Σ Λέοντος ἐπισκ. Βησσαρίωνος καὶ Ἀγάθωνος
~~21~~ Κ Τοῦ Ἀσώτου. Ἰωάννου Πατριάρχου Κων)πόλεως
~~22~~ Δ Ἀνθούσης καὶ Συνετοῦ τῶν μαρτύρων
~~23~~ Τ Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης
~~24~~ Τ Α' καὶ Β' εὐρεσις Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
~~25~~ Π Ταρασίου Π)χου Κων)πόλεως, Ρηγίνου ἱερομάρτυρος
~~26~~ Π Θεοκλήτου, Φωτεινῆς μεγαλομάρτυρος
~~27~~ Σ Τῶν ἑρπυζίων. Προκοπίου Δεκαπολίτου ὁμολογητοῦ.
~~28~~ Κ Τῆς Κρῶσφάγου. Βασιλείου ὁμολογητοῦ.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Έχει ημέρας 31. Η ημέρα έχει ώρας 11.50 και η νύξ 12.10

- Δ Εὐδοκίας ἁγίου. Ἀγωνίης μάρτυρος.
 Τ Εὐθάλιας Παρθένου. Χριστοῦ μάρτυρος
 Τ Εὐτροπίου, Κλεονίου, Βασιλίσκου μαρτύρων
 Π Γερασίου ὁσίου, Ἀκατίου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων
 Π Κίναςος, Εὐλακτίου, Ἀρχαίου μαρτύρων
 Σ Τῶν ἐν ἠμορφῇ 42 μαρτύρων. Εὐρεσις Τιμίου Σταυροῦ
 Κ Τῆς Τυσινης. Εὐροζία βεσιλέως
 Δ Ἰακωβῶν δευτέρου, Μ-ήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος Θεοδώρου, Θεοφυλάκτου ἐπισκ. Νικομηδείας. Ἐρμού ἀποστόλου
 Τ Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων
 Τ Κωδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ
 Π Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων
 Π Ἀ' Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Θεοφάνους ἡμολογητοῦ
 Σ Τῶν ἁγ. Θεοδώρων. Ἀνακομιδῆ Λειψίων Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως
 Κ Ἀ' τῶν Νηστειῶν. Τῆς Ὁμοθυμιᾶς. Βενεδικτου, Ἐλεοώρας
 Δ Ἀγαπίου, Ἀριστοδοῦλου μαρτύρων Ἀλεξάνδρου
 Τ Γοργορίου Πλαζμᾶ, Χριστοδοῦλου ὁσίου
 Τ Μαρίνου μάρτυρος
 Π Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Πατρίκλου μάρτυρος
 Π Β' Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Χρυσάνθου, Δακρίας, Ἰάσωνος κ.
 Σ Τῶν ἐν τῇ Μονῇ ἁγίου Σέβη ἀναγρ. Πατέρων. Κλυδίας μάρτ.
 Κ Β' τῶν Νηστειῶν. Θεῶν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
 Δ Δροσίδου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης
 Τ Νίκωνος ἱερομάρτυρος, Δαμετίου μάρτ. καὶ Λουκᾶ ὁσίου τοῦ αἰῶν
 Τ Ἀρτέμιου ἐπισκόπου
 Π Ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.
 Π Γ' Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἡ συναξίς τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ
 Σ Μακρόνης ὁσίας
 Κ Γ' τῶν Νηστειῶν. Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἰλαρίωνος ὁσ.
 Δ Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρσινόων, Κυρίλλου διακόνου
 Τ Ἰωάννου συγγραφέα Κλίμακος, Εὐθύλης, Ἰωὴλ προφήτου
 Τ Ὑπείρου ἱερέως, Βενιαμίν διακόνου

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Έχει ημέρας 30. Η ημέρα έχει ώρας 13 και η νύξ ώρας 11

- Π Μαρίας ὁσίας Αἰγυπτίας. Ἀχαζ δικαίου, Μακαρίου ἡγουμένου
 Π Δ' Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Τίτου ὁσίου. Ἀδριανοῦ, Αἰδεσίου
 Σ Νικήτα ἠγουμένου, Ἰωσήφ θυμογράφου
 Κ Δ' τῶν Νηστειῶν. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλαῶ, Θεοδούλου, Πλάτωνος
 Δ Κλαυδίου, Διοδώρου, Ζήνωνος μαρτύρων
 Τ Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, Εὐτυχίου πατοῦρχου Κωνσταντινουπόλεως
 Τ Τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Καλλιπίου μάρτυρος
 Π Ἡρωδίου, Ἀγάθου, Ρούφου μαρτύρων
 Π Ἀκίθου τοῦ Ὑμνοῦ. Εὐψυχίου, Αὐδισοῦ, Βαθίου μαρτύρων
 Σ Τερентίου, Πομπηίου μαρτύρων
 Κ Ε' τῶν Νηστειῶν. Ἀνείπα ἐπισκόπου Περγάμου
 Δ Ἀνακομιδῆ Γεωργίου Ζώνης Θεοτόκου
 Τ Μαρτίνου Πάπα Ρώμης
 Τ Ἰωσήφ Παγκάλου, Ἀριστάρχου, Τροφίου μαρτύρων
 Π Τῶν 10 Παρθένων Κρήτικων μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου
 Π Ἀγάπης, Χιονίας, Εἰρήνης μαρτύρων
 Σ Τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης
 Κ Τῶν Βασιῶν. Ἰωάννου ὁσίου, Κοσμᾶ Χελκηδόνος
 Δ Μεγάλη Τρόφωνος Κωνσταντινουπόλεως, Σακράτου μάρτυρος
 Τ Θεοδώρου Τριχινᾶ, Ζηκαίου ἀποστόλου
 Τ Μαξιμιλιανοῦ, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος. (Τὸ ἁγ. Εὐαγγέλιον)
 Π Θεοδώρου Συκεῶτος ἐπισκόπου (Γὰ δέδεκα Εὐαγγέλια)
 Π Γεωργίου μεγάλου μάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. (Ὁ Ἐπιτάφιος Ἐρθῆνος)
 Σ Μέγα Ἐλισάβετ ὁσίας, Αγγίνου μάρτυρος
 Κ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Μάρκου εὐαγγελιστοῦ
 Δ Τῆς Διακωνησίου. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας
 Τ Συμεῶν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων
 Τ Τῶν ἐν Κυζικῷ 9 μαρτύρων
 Π Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου μαρτύρων
 Π Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἀργυρῆς μάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίῳ

ΜΑΪΟΣ

Έχει ημέρας 31. Η ημέρα έχει ώρας 14.10 και η νύξ 9.50

- 1 Σ 'Ιεραίου του προφήτου, 'Ακακίου μάρτυρος
 2 Κ Τοῦ Θωμᾶ. 'Ανακάλυψις Λειψάνων Μεγ. 'Αθανασίου Ζωῆς μ.
 3 Δ Τιμοθέου, Μάρως μαρτύρων Ροδοσιανῶν
 4 Τ Πελαγίας μάρτυρος, 'Ιλαρίου ὁσίου
 5 Τ Ειρήνης μεγαλομάρτυρος, Γαίου, Γαϊνοῦ μαρτύρων
 6 Π 'Ιὼβ τοῦ πολυδάθλου, Σεραφεῖμ ὁσίου
 7 Π 'Ανάμνησις τοῦ φανέντος ἐν οὐρανῷ Σταυροῦ
 8 Σ 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου 'Αρσενίου τοῦ μεγάλου
 9 Κ Τῶν Μυροφόρων. 'Ησαίου τοῦ Προφήτου Χριστοφόρου μεγ
 10 Δ Σίμωνος ἀποστόλου Ζηλωτοῦ, Λαυρεντίου 'Αρχιδιακόνου
 11 Τ Μωκίου ἱερομάρτυρος, ἐγκαίνια Κωνσταντινουπόλεως
 12 Τ Γερμανοῦ 'Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
 13 Π Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ
 14 Π Θεράποντος ἱερομ. 'Ισιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ
 15 Σ Παχωμίου μεγαλομάρτυρος, 'Αχιλλίου μάρτυρος
 16 Κ Τοῦ Παραλύτου. Νικολάου ἀρχιεπ. Κων)πόλεως
 17 Δ 'Ανδρονίκου, 'Ιουσίας μαρτύρων
 18 Τ 'Ηρακλείου, Βενεδίκτου μαρτύρων
 19 Τ Πατρικίου ἐπισκ. Προύσης, Μιανδρόου μάρτ Μεσοπεντηκοστῆς
 20 Π 'Ανακάλυψις λειψάνων ἀγ. Νικολάου
 21 Π 'Αγίων Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης ἱσπ. βασιλέων
 22 Σ Ελαδμήρου, Μαρκέλλου
 23 Κ Τῆς Σαμαρείτιδος. Μιχαὴλ ὁμολ. Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ
 24 Δ Συμεὸν, Μαρκιανῆς, Σωπάννης, 'Ανανίου μαρτύρων
 25 Τ Γ' εὐρεσις Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
 26 Τ Κάρπου, 'Αλφραίου ἀποστόλων
 27 Π 'Ελλαδίου ἱερομάρτυρος, 'Ιωάννου Ρώσσου
 28 Π Εὐτυχῶς ἱερομ. 'Ελικωνίδος, Δάφνης μαρτύρων
 29 Σ Θεοδοσίας, 'Ολβιανῶν μαρτύρων
 30 Κ Τοῦ τυφλοῦ. 'Ισακίου, Βαραχίου, Νατολίου μαρτ.
 31 Δ 'Ερμείου, Εὐσεβίου, Ρωμανοῦ μαρτύρων

ΙΟΥΝΙΟΣ

Έχει ημέρας 30. Η ημέρα έχει ώρας 15 και η νύξ 9

- 1 Τ 'Ιουστίνου καὶ Χαριτοῦ μαρτύρων
 2 Τ Νικηφόρου 'Αρχιεπισκόπου Κων)πόλεως
 3 Π Τῆς 'Αναλήψεως. Αουκιανῶ μάρτ. Παύλας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ
 4 Π Μητροφάνους 'Αρχιεπισκόπου Κων)πόλεως Μαρίας καὶ Μάρθας
 5 Σ Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου Λεωνίδου μαρτύρων
 6 Κ Τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων, 'Ιλαρίωνος ὁσίου, Βαλερίας μάρτυρος
 7 Δ Θεοδότου ἐπισκόπου 'Αγκύρας, Σεβαστιανῆς
 8 Τ Καλλιόπης μ. Θεοδώρου Στρατηλάτου
 9 Τ Κυρίλλου
 10 Π 'Αλεξάνδρου, Παναφήνης, 'Αντωνίνης
 11 Π Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα ἀποστόλων
 12 Σ Τῶν Ψυχῶν. 'Ονουφρίου, Πέτρου τοῦ ἐν 'Αθῶ
 13 Κ Τῆς Πεντηκοστῆς. 'Ακυλίνης μάρτυρος
 14 Δ Τῆς 'Αγίας Τριάδος. Μεθοδίου 'Αρχ. Κων)πόλεως
 15 Τ 'Αμῶς πρ. Αὐγούστου ἐπ. Δουλᾶ
 16 Τ Τύχωνος ἐπ. 'Αμαθούτων Κύπρου
 17 Π Μανουὴλ μάρτυρος
 18 Π Λεοντίου, Θεοδούλου, 'Υπάτου Αἰθιρίας
 19 Σ 'Ιούδα, Ζωσίμου, Παΐσιου
 20 Κ Τῶν ἁγ. Πατέρων Μεθοδίου, Καλλίστου ἱερομαρτύρων
 21 Δ 'Ιουλιανῶ, 'Αφροδίτης (ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν 12 'Αποστόλων)
 22 Τ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσατών
 23 Τ 'Αγριππίνης, 'Αριστοκλέους μαρτύρων
 24 Π Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου
 25 Π Φεβρωνίας ὁσιομ. 'Ερωτος, Φέρμου μαρτύρων
 26 Σ Δαβίδ τοῦ ἐν Θεσσαλονικίῃ, 'Ανθίλωνος ὁσίου
 27 Κ Σαμφῶν ξενοδόχου, 'Ιωάννας μυροφόρου
 28 Δ 'Ανακριμίδη λειψάνων Κύρου καὶ 'Ιωάννου 'Αναργύρων
 29 Τ Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων 'Αποστόλων
 30 Τ Σύναξις τῶν 12 'Αποστόλων. Μελιτωνος μάρτυρος

ΙΟΥΛΙΟΣ

Έχει ημέρας 31. Η ημέρα έχει ώρας 14 και η νύξ 10

- 1 Π Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ Ἀναργύρων. Πέτρου ὁσ. τοῦ Ἐρημίτου
- 2 Π Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρνας.
- 3 Σ Ἀνατολίου ἀρχ. Κων)πόλεως. Ἰακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου
- 4 Κ Ἀνδρίου ἐπισκ. Κρήτης. Λουκίας μάρτ. Θεοφίλου ἱερομάρτυρος
- 5 Δ Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθω, Κυπριανοῦ ὁσιου. Λαμπαδοῦ ὁσίου
- 6 Τ Φιλήμονος, Ἀρχέππου ἀπ. Σισώης καὶ Ὀνησίμου μαρτύρων
- 7 Τ Κυριακῆς μεγαλ. Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ, Εὐαγγέλου μάρτ.
- 8 Π Προκοπίου μεγαλ. Ἀντιόχου Παρτεμουθέου μάρτυρος
- 9 Π Παγκρατίου ἐπισκ. Ὀρέστου ἱερομ. Ἀνδρίου Πρόβου μαρτ.
- 10 Σ Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων
- 11 Κ Εὐφημίας μεγαλ. Νεκταρίου μάρτ. Ὀλγας Ἰσαποστόλου
- 12 Δ Βερονίκης μάρτυρος Πρόκλου Ἰαρίου
- 13 Τ Σύναις Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου Σαββαίτου
- 14 Τ Ἀκύλα ἀποστόλου
- 15 Π Κυρίκου, Ἰουλίτης καὶ Ἀβουδίου μαρτύρων
- 16 Π Ἀθηνογένους ἱερομ. Φύστου καὶ Ὠρειοζήλης μαρτύρων
- 17 Σ Μαρίας μεγαλομ. Εὐφρασίου Ἱεραπόλεως
- 18 Κ Τῶν Ἁγίων Θεοφ. Πιτέρων. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος
- 19 Δ Μακρίνης τῆς ὁσίας, Δίου, Βαλεντίνης μαρτύρων
- 20 Τ Τοῦ Προφήτου Ἠλεοῦ τοῦ Θεοβίτου
- 21 Τ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου ὁσίου
- 22 Π Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου, Μαρκέλλης μάρτ.
- 23 Π Φωκᾶ ἱερομάρτ. Ἰεζεκιὴλ προφ. Ἀπολιναρίου μάρτ.
- 24 Σ Χρηστίνης μεγαλομ. Ἀθηναγόρα ὁμολογητοῦ
- 25 Κ Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγ. Ἄννης, Εὐπραξίας ὁσίας
- 26 Δ Παρασκευῆς ὁσιου. Ἐρμούλου ἱερομάρτυρος.
- 27 Τ Παντελεήμονος μεγαλομ. ἱαματικοῦ
- 28 Τ Προχόρου, Νικάνορος, Τιμῶνος, Παρμενᾶ Ἀποστόλων
- 29 Π Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κων)πόλεως Καλλινίκου μάρτυρος
- 30 Π Σύλλα, Σίλουανου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ ἐκ τῶν Ὁ
- 31 Σ Εὐδοκίμου δικαίου, Ἰωσήφ Ἀριμαθαίας

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Έχει ημέρας 31. Η ημέρα έχει ώρας 13.35 και η νύξ 10.25

- 1 Κ Ἡ πρόδοσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, (ἡ νηστεία τῆς Θεοτόκου)
- 2 Δ Ἀνακομιδῆ λειψάνων Στεφάνου πρωτομ. Ἰουστινιανοῦ Βασ.
- 3 Τ Ἰσαακίου, Σαλώμης Μυροφόρου, Δαλμάτου, Θεοκλητοῦ
- 4 Τ Τῶν ἐν Ἐπίσφ 7 παίδων, Εὐδοκίας μάρτυρος
- 5 Π Νόνας μητρὸς Γρηγορίου Θεολόγου
- 6 Π Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος (Ἰχθύος κατάλυσις)
- 7 Σ Δομετίου, Ναρκίσσου ἱερομ. Ἀστερίου μάρτυρος
- 8 Κ Αἰμιλιανοῦ καὶ Μύρωνος ἐπισκ. Τριανταφύλλου νεομ.
- 9 Δ Μαθθία ἀπ. καὶ τῶν 10 μαρτ. Πατρικίας μάρτυρος
- 10 Τ Λαυρεντίου ἀρχιεπισκοπ. Ἰππολύτου, Ξῶτου Πάπα Ρώμης
- 11 Τ Εὐλόου διακόνου, Ζήνωνος μαρτύρων
- 12 Π Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτ. Σεργίου καὶ Στεφάνου
- 13 Π Μαξίμου ὁσίου Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης
- 14 Σ Μιχαίου τοῦ Προφήτου
- 15 Κ Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου
- 16 Δ Τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, Διομήδους Σταματίου Ἀλκιβιάδου
- 17 Τ Μύρωνος, Κυπριανοῦ, Ἰουλιανοῦ μαρτύρων
- 18 Τ Ἰωάννου, Γρηγορίου Πατριάρχων Κων)πόλεως, Φλόρου Λαύρου μ
- 19 Π Ἀνδρέου Στρατηλάτου, Ἀγαπίου μάρτυρος,
- 20 Π Σαμουὴλ Προφήτου Φωτεινῆς, Ἡλιοδώρου μαρτύρων
- 21 Σ Θεοδοαίου ἀποστ. Βάσσης μάρτ.
- 22 Κ Ἀγαθονίκου, Ζήνωνος καὶ Ἀνθοῦσης μαρτ.
- 23 Δ Καλλινίκου Πιχου Κων)πόλεως Εἰρηναίου (θίμερα τῆς Θεοτόκου)
- 24 Τ Εὐτυχοῦς ἱερομ. Τατιανῶς μ Κοσμᾶ νεομ.
- 25 Τ Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου καὶ Ἰωάννου ἀρχ Κων)πόλεως
- 26 Π Ἀδριανοῦ, Ναταλίας, Ἰωάσαφ μαρτύρων
- 27 Π Ποιμένος ὁσ Λιβερίου Φανουρίου νεοφανοῦς
- 28 Σ Μωϋσέως, Αἰθίοπος, Ἐζεκίου Βασιλέως
- 29 Κ Ἡ ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου Χαραλᾶου μάρτυρος (νηστεία)
- 30 Δ Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου Πατριάρχων Κων)πόλεως
- 31 Τ Κατάθεσις Τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

*Έχει ημέρας 30. Η ημέρα έχει ώρας 12.20 και ή νύξ 11.40

- 1 Τ Ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου. Συμῶν Στυλίου
- 2 Π Ἰωάννου Νηστ. πατριάρχου Κων/κῆς Μάκρινος, Εὐτυχίου
- 3 Π Ἀνθίμου ἐπισκόπου, Θεοκτίστου καὶ Πολυδώρου μαρτύρων
- 4 Σ Βαβύλα ἐπισκόπου, Ἐρμιόνης, Μωυσέως προφ. Ἱερουσαλήμ μάρτ.
- 5 Κ Ζαχαρίου προφήτου, Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῶνι
- 6 Δ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χάνας θαύματος ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Εὐδο
- 7 Τ Σώζοντος μάρτυρος Προεότια γενεθλίου Θεοτόκου [ξίου μάρτ.
- 8 Τ Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου
- 9 Π Ἰωακείμ καὶ Ἄννης Θεοπατέρων
- 10 Π Μητροφίας, Μητροδώρας, Νυμφόδωρας μαρτύρων. Πουλχερίας
- 11 Σ Θεοδώρας καὶ Διοδώρου μαρτύρων, Εὐσυνθίας ὁσίας
- 12 Κ Αὐτονόμου, Θεοδούλου μαρτύρων. (Ἀπόδοσις γενεθλίου Θεοτόκου)
- 13 Δ Κορνηλίου Ἐκατοντάρχου, Ἀριστείδου μάρτυρος
- 14 Τ Ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. (Νηστεία)
- 15 Τ Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου πρεσβυτέρου, Ἀκακίου μάρτυρος
- 16 Π Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος, Μελιτινῆς μάρτυρος
- 17 Π Σοφίας καὶ θυγατρ. Πίστιως, Ἀγάπης, Ἐλπίδος, Παντολέοντος
- 18 Σ Εὐμενίου ἐπισκόπου, Ἀριάδνης μάρτυρος
- 19 Κ Τροφίμου, Σαββατίου, Δουρμέδοντος μαρτύρων
- 20 Δ Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης, Μαρτίνου
- 21 Τ Κοδράτου ἐπισκόπου, Ἰωᾶ προφήτου (Ἀπόδοσις Σταυροῦ)
- 22 Τ Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ μάρτυρος κηπουροῦ, Ἡρακλείου ὁσίου
- 23 Π Σύλλης τῆς Προδρόμου, Σανθίπτης, Πολυξένης μαρτύρων
- 24 Π Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, Θέλης μάρτυρος
- 25 Σ Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου, Καλλιμάχου μαρτύρων
- 26 Κ Μετάστασις Ἰωάννου Θεολόγου, Γεδεὼν δικαίου
- 27 Δ Καλλιστράτου μάρτυρος, Ἰγνατίου ἡγουμένου, Ἀκυλίνης μάρτυρος
- 28 Τ Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ, Βαροῦχ προφήτου
- 29 Τ Κυριακοῦ ἀναχωρητοῦ, Πιτρονίας μάρτυρος
- 30 Π Γρηγορίου Φωτιστοῦ ἐπισκόπου Ἀρμενίας, Στρατονίκης μάρτυρος

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

*Έχει ημέρας 31. Η ημέρα έχει ώρας 11.10 και ή νύξ 12.50

- 1 Π Ἀνανίου ἀποστόλου, Ρωμανοῦ μελωδοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλου
- 2 Σ Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος, Ἰουστίνης μάρτυρος, Θεοφίλου ὁμολογητοῦ
- 3 Κ Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Θεογένους μάρτυρος
- 4 Δ Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Καλλισθένης μάρτυρος
- 5 Τ Χαριτίνης μάρτυρος, Εὐδοκίμου ὁσίου
- 6 Τ Θωμᾶ ἀποστόλου, Ἐρωτηίδος μάρτυρος
- 7 Π Σεργίου, Βάκχου, Πολυχρονίου μαρτύρων
- 8 Π Πελαγίας ὁσιομάρτυρος, Ἀγγελιάου καὶ Ἀρχελάου μαρτύρων
- 9 Σ Ἰακώβου ἀποστόλου, Ἀνδρονίκου ὁσίου, Ἀθανασίας μάρτυρος
- 10 Κ Εὐλαμπίας καὶ Εὐλαμπίου μαρτύρων, Χαριθιάου μάρτυρος
- 11 Δ Νεκταρίου, Ἀρσακίου, Σισινίου πηχῶν, Φιλομήλας, Θεοφάνους
- 12 Τ Πρόβου, Ταράχου, Ἀνδρονίκου, Ἀνδρομάχης μαρτύρων
- 13 Τ Βενιαμίν διακόνου
- 14 Π Ναζαρίου, Γερβασίου, Κοσμᾶ μελωδοῦ
- 15 Π Λουκιανοῦ ὁσιομάρτυρος, Σαββίνου ὁσίου
- 16 Σ Λογγίνου ἑκατοντάρχου, Δομνίκου μάρτυρος
- 17 Κ Τῶν ἁγ. Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμ. Συνόδου, Ἀνδρέου καὶ Ὡσηῆ πρ.
- 18 Δ Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου μάρτυρος
- 19 Τ Ἰωήλ προφήτου, Φίλωνος, Εὐσεβίου μαρτύρων
- 20 Τ Γερασίου ἀρχιεπ. Κεφαλ. Μαρτρώνης Χιοπολ. Ἀρτεμίου μαρτ.
- 21 Π Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, Σωκράτους μάρτυρος
- 22 Π Ἀβερκίου ἱσαποστόλου. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παιδῶν
- 23 Σ Ἰγνατίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἰακώβου Ἀδελφοθέου
- 24 Κ Ἀρέθα μεγαλμάρτυρος, Σεβαστιανῆς, Οὐαλεντίνου μαρτύρων
- 25 Δ Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων
- 26 Τ Δημητρίου Μυροδότητου. Ἀνάμνησις μεγάλου σεισμοῦ
- 27 Τ Κυριακοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Νέστορος μάρτυρος
- 28 Π Τερентίου, Νεολίνης καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Θεοδούλου
- 29 Π Ἀνστασίας Ρωμαίας, Ἀβραμίου ὁσίου
- 30 Σ Ἰωσήφ Π(χ)ου Κ(λεως), Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μαρτ. Κλεόπα μάρτ.
- 31 Κ Στάχους ἐπισκ. Βυζαντίου, Ἀριστοβούλου Στρατονίκης

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Έχει ημέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ 14

- 1 Δ Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων
- 2 Τ Ἀκινθίου, Πηλασίου, Ἀφθονίου, Ἐπιδοφύρου μαρτύρων
- 3 Τ Ἀκεψιμᾶ, Ἀιθαλά, Ἰωσήφ μαρτύρων
- 4 Π Ἰωαννικίου, Νικάνδρου ὁσ. Ἰωάννου Βασιλέως ἐλεήμονος
- 5 Π Γαλακτίωνος, Ἐπιστήμης μ Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας
- 6 Σ Παύλου ἀρχ. Κων)πόλεως Παύλου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ
- 7 Κ Λαζάρου, Ἀθηνωδῶρου, Ἀλίκης μ. Τῶν ἐν Μελετινῇ 33 μ.
- 8 Δ Τῶν Ταξισκοῶν Μεγαλῆ καὶ Γαβριήλ
- 9 Τ Ὀνησιφύρου, Πορφυρίου, μ. Ματρώνης ὁσίας
- 10 Τ Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου, Ἐράστου ἀπ. Ὀρέστου μ.
- 11 Π Μηνᾶ, Βικτωρος, Βικεντίου, Στεφανίδος μ. Θεοδώρου Στ.
- 12 Π Ἰωάννου Ἐλεήμονος, Νεβίου ὁσίου
- 13 Σ Ἰωάννου ἀρχιεπ. Κων)πόλεως Χρυσοστόμου Δαμασκηνοῦ νέου
- 14 Κ Φιλίππου ἀπ. Κωνσταντίνου Ὑδραίου (Ἀπόκρυσ Χριστ.)
- 15 Δ Θωμᾶ Π)χου Κ)λεως Γουρία, Σιμωνᾶ (Ἀρχὴ ἡσυχασίας Χριστουγ.)
- 16 Τ Ματθαίου ἀπ. Εὐαγγελιστοῦ, Ἰφιγενείας μάρτυρος
- 17 Τ Μαξίμου, Γενναδίου Π)χῶν Κων)πόλεως, Γρηγορίου Νεοκαισ.
- 18 Π Πλάτωνος Ρωμανοῦ μαρτύρων
- 19 Π Ἀβδίου προφ. Βαρλαάμ μάρτυρος
- 20 Σ Πρόκλου Κων)πόλεως, Γρηγορίου ὁσ. Θεοπεσίου, Ἀνατολίου
- 21 Κ Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (Κατάλυσις Ἰχθύος)
- 22 Δ Φιλήμονος ἀποστόλου, Κικιλίας μάρτυρος
- 23 Τ Ἀμφιλοχίου ἐπισκ. Γρηγορίου ἐπ. Ἀκραγατίνων
- 24 Τ Κλήμεντος Ρώμης, Μάλχου, Χρυσογόμου μαρτύρων
- 25 Π Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος (Ἀπόδοσις Εἰσοδίων)
- 26 Π Στυλιανοῦ, Ἀλυπίου ὁσ. Γεωργίου νεομάρτ. Χίου
- 27 Σ Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, Ναθαναὴλ ὁσίου
- 28 Κ Στεφάνου ὁμολογητοῦ, Εἰρηναίου μάρτ.
- 29 Δ Παραμόνου καὶ Φιλομένου, Φαίδρου μαρτύρων
- 30 Τ Ἀνδρέου Πρωτοκλήτου Θεμελιωτοῦ Ἐκκλησιαστικῆς Κων)πόλεως

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Έχει ημέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ 15

- 1 Τ Ναοῦμ προφ. Φιλαρέτου ἐλεήμονος
- 2 Π Ἀββακούμ προφ. Μυρόπη; μαρτ.
- 3 Π Σοφονίου πρ. Θεοδοῦλου ὁσ. Ἀγγελικῆς Ἀγγελῆ μαρτ.
- 4 Σ Βαρθάρως μαεγ. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Σεραφείμ
- 5 Κ Σάββα ἡγασσμένου, Διογένους μάρτ.
- 6 Δ Νικολάου Μύρων Δυκίας θαυματουργοῦ
- 7 Τ Ἀμβροσίου ἐπ. Μεδιολάνων, Ἀθηνωδῶρου μάρτυρος
- 8 Τ Παταπίου ὁσ. Σωσθένους καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Σωφρονίου
- 9 Π Σόλληφης τῆς ἁγίας Ἀννης, Ἀννης τῆς Προφήτιδος
- 10 Π Μηνᾶ, Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων
- 11 Σ Δανιὴλ Στυλίου, Τερεντίου, Μείρακος
- 12 Κ Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούνας
- 13 Δ Εὐστρατίου. Λουκίας. Εὐγενίου μαρτ.
- 14 Τ Τῶν Προσπετόρων Θύρσου, Φιλήμονος Λουκίου
- 15 Τ Ἐλευθερίου ἱερομ. Σωσάνης ὁσ.
- 16 Π Ἀγγαίου προφ. Θεοφανοῦς Βασιλίσσης
- 17 Π Δανιὴλ προφ. Τῶν 3 παιδῶν. Διονυσίου ἐπ. Αἰγίνης
- 18 Σ Σεβαστιανοῦ μ. Ζαχαρίου διακόνου Ζωῆς μ.
- 19 Κ Βονιφατίου μ. Ἀγαλίδος
- 20 Δ Ἰγνατίου Θεοφύρου
- 21 Τ Τῶν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως Ἰωσήφ μνήστ. ἀγ. Προσπετόρων
- 22 Τ Ἀναστασίας φαρμακοῦρινας
- 23 Π Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μαρτύρων Ναοῦμ Φωτιστοῦ Βουλγαρίας
- 24 Π Εὐγενίας Παρθενομάρτυρος
- 25 Σ Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
- 26 Κ Σύναξις τῆς Θεοτόκου
- 27 Δ Θεοδώρου Ἀρχ. Κ)λεως Γραπτοῦ, Στεφάνου πρωτομάρτυρος
- 28 Τ Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμ. μαρτ. Δημοσθένους μαρτ.
- 29 Τ Τῶν Ἁγίων 14 χιλ. Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀνααιρεθέντων
- 30 Π Ἀνυσίας, Ἀσημένιας, Μάλαμας μ. Ἰωσήφ Μνήστορος
- 31 Π Μελάνης ὁσ. Γαλατίας μ. Ὀλυμπιοδώρας μάρτυρος

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Υπάρχουν μερικές ημέρες του χρόνου που αποτελούν ένα μεγάλο σταθμό της ζωής, μια επίσημη στιγμή, που στεκόμαστε όλοι μπροστά της με δέος, μια κορυφή, από την οποία στεκόμαστε ν' ατενίσουμε τον δρόμον που αφήσαμε πίσω μας, τον δρόμον που απλώνεται μπροστά μας.

Έτσι είναι η Πρωτοχρονιά.

Κάθε φορά που έρχεται, συνοδευόμενη από τα τύμπανα των μικρών, που ψάλλουν τα κάλλανδα, φέρνει μαζί της κι' ένα κλεισμένο σάκκο από ελπίδες—χρυσά κοιλιά που δεν ξέρουμε ποιος κυνηγός θα μπορέσει να τα κρατήσει απ' τα πόδια, μέσα στο τρελλό περνούγιμά τους.

Πρωτοχρονιά 1

Γινόμαστε όλοι παιδιά για μια στιγμή, και ξαναγορίζουμε στα εύτυχημένα χρόνια, που ένα δωράκι, ένα γλύκισμα, μās εδιναν την πιο μεγάλη χαρά μέσα στην θαλπωρή της οικογενειακής εστίας.

Πόσες φορές κοιμηθήκαμε το βράδυ, με την άναμονη της αύρια. νης ημέρας, που θα ξημέρωνε η πρώτη του καινούργιου χρόνου, αναμετρώντας τι θα μās εδιναν οι γονείς, οι συγγενείς, οι φίλοι..

Πόσες ύποπτες άναμνήσεις δεν φέρνει η ημέρα αυτή στους ξηνητεμμένους, στους θλιμμένους, στους γηρασμένους, σ' όλους άκείνους που άπαμακρύνθησαν για μια στιγμή από την πατρίδα, την οικογένεια, την χαρά, το σπίτι!

Ξάν κανόναμα κινηματογραφικό περνούν μπροστά τους ή εικόνες κάθε παρασμένης Πρωτοχρονιάς, που την απολαύσαν κοντά σ' άγαπημένα πρόσωπα...

Η φωτιά που σπιθοβολάει στο τζάκι, το φωτισμένο από χαρά πρόσωπο της μητέρας, τα στοργικά βλέμματα του μπαμπά, τα μικρά άδελφάκια γύρω, το στρωμένο τραπέζι, με όλα τα είδη των φρούτων, και πρό πάντων τα μικρά δώρα που περιμένουν την σειρά τους για να μεираσθούν και ν' απλώσουν την εύτυχημένη νότα του γέλοιου μέσα στην οικογενειακή ατμόσφαιρα.

Και το κόψιμο της πηττας, που αποτέλει την επίσημότερη τελή της Παραμονής, με της φωνές όλων, όταν θα βρεθεί το γροάκι της:—Το κομμάτι τ' Άη-Βασίλη!

—Το κομμάτι του σπιτιού!

Και κατόπιν, σειρά τα κομμάτια όλων των μελών της οικογενείας και των καλεσμένων φίλων.

Και όταν το ρολόι του σπιτιού θα χτυπήσει δώδεκα ώρες, με τον τελευταίο χτύπο, θα ούσουν τα φώτα και θ' άνοιξη η πόρτα, για

να φύγει άδέατος ο καλός χρόνος, που φορτώνεται με όλες της ευδυνας για της άτυχίες μας—και για να μη θ' καινούργιος που έρχεται με τόσες ύποσχσεις και τόσες ελπίδες.

Έφέτος η πρωτοχρονιά έστραζεται όπως διόλου διαφορετικά. Είναι αλήθεια πως χάρις εις τον εμπειρο και διορατικό Κυβερνήτη τον λαοφιλή Πρόεδρό μας και τους άνταξίους συνεργάτας του δεν ύποφέρουμε τα δεινά του πολέμου που βλασκίζουν σχεδόν όλο τον κόσμο και αίσθανάμαθα βαθειά άγνωσούνη προς τον Έθνικόν Άρχηγόν.

Άλλά θ' άντίκτυπος του πολέμου που έξωσε την χώραν μας είναι άρκετά αισθητός και χωρίς να θέλη κανείς στρέψει το νοϋ του προς το άπέραντο σφαγείο που μετατρέπη η άνθρωπότης και κάμνει να μελαγχολή και αυτός θ' χαλύβιδος οργανισμός.

Άς εύχηθούμε ίνα θ' καινούργιος χρόνος περάση σάν κοιλιά γοργότερο και άς μās φέρη ένα κλωνάρι έλπιης, την ποθητή ειρήνη που με τόσο λαχτάρα περιμένουν οι νοσημένες καρδιές των λαών της ύφης.

A. ΜΕΣΣΗ

ΣΚΕΨΕΙΣ

—Η ύραιότες είναι η άντανάκλασις της ύγείας.

—Καλλονή είναι η άρμονία.

Τό βάθος της άληθους καλλονής, ως και της άληθους άρετης, ως και της άληθους, μεγαλοφίας είναι η δύναμις. Έπι της δύναμεις ταύτης σκοοπισατε ήλιακήν άκτινα, την κομώτητα, την χάρην, την λεπτότητα, και ίδου πρό ήμών η καλλονή.

—Σοφία μόνη των έν ήμιν άθάνατος και θετον.

—Τους υούς σπούδαζε πεπαιδευμένους μλλον η πλουσίους καταλιπών.

—Τόν άκηρόν δεν δύναμαι να συγκαταριθμήσω μετά των ζώντων. Είναι νεκρ ές τον όποιον δεν δύναμεθα να θάψωμεν.

—Έάν καταβάλλωμεν τόσον κόπον διά να νικήσωμεν τα έλαττώματά μας ύσον διά να το κρύψωμεν, πολύ ταχέως ήθέλωμεν άπαλλαγη τούτων.

—Δύναται τις έε τυχαίον περιστατικόν να καταστή έξοχος, σήχι όμως πολυμυθής σφής άνω κόνων και μόχθων.

—Περισσότερον θα κερδίσωμεν, έν φαινόμεθα όποιοι είμεθα, παρά έν προσκεθώμεν να φαινόμεθα ότι δεν είμεθα.

—Δέν είναι μεγάλο προτέρημα να έχη κανείς το πνεύμα ζωηρόν, όταν δεν είναι όρθόν. Δέν είναι τέλειον τό ρωλόγι που τρέχει; αλλά έκείνο, που πηγαίνει σωστά.

—Εις την πόλιν της ζωής, ο πρώτος, άχθρός, με τον όποιον έχομεν να πολεμήσωμεν, είναι ο έαυτός μας.

—Περισσότερον πρέπει να άνερωπηταί κανείς όταν δεν έμπιστεύεται εις τους φίλους του, παρά όταν τον άπατούν αυτοί.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Ἡ μέρες μας κυλοῦν μὲ δέρυθο, μὲ κύλισμα γοργό. Ταξιδεύουμε πᾶν σὲ μιὰ θάλασσα τρικυμισμένη, ποὺ ρίχνει τὸ καράβι τῆς ζωῆς μας σ' ἄγνωστος ἀκτές. Ἀπὸ τὸ εἶναι μας κᾶτι φεύγει, κᾶτι κυλά. Μετέωροι μένουμε μπρὸς τὸ ἄπειρο ποὺ μᾶς κυκλώνει. Τὴν γυμνότητά μας τὴν βλέπουμε σὲν φθινοπωριάτικο κλωνάρι. Ἡ μέρες μας σβῶνουν λᾶς καὶ εἶναι κερὰ. Πλάθουμε ἔντριρα καὶ μόνο ἔντριρα. Φέλουμε νὰ δώσουμε στὸν ἑαυτὸν μας κάποια δικαιολογία γι' αὐτὸ ποὺ χάνουμε. Κάνουμε τὶς σκέψεις μας ἀερόπλانا καὶ πετοῦμε σὲ χώρες ἰδανικές. Βλέπουμε τὰ λουλούδια νὰ ξανανθίζουν καὶ ἡ ζωὴ μας γυρίζει ἀπὸ ἀνοιξί. Ἡ καρδιά μας θέλει πάντοτε τὸν λειμῶνα τῆς ζωῆς μας ἀνθισμένο κι' ἂν ἄκομα ἡ νιφάδες ἀσπρίζουν τὰ μαλλιά μας. Κάθε ρυάκι ποὺ κυλᾷ μᾶς θυμίζει καὶ τὸ δικό μας κύλισμα. Εἴμαστε ἓνα σύνολο ἀποσυνθετικό! Σταγόνες εἴμαστε ποὺ ἐξατμίζονται μὲ τὶς πρώτες ἡλιακὲς ἀχτίδες! Κύματα εἴμαστε ποὺ κυλοῦν στ' ἀκρογιαλὶ. Ζητοῦμε τὴν ἀπολύτρωσί μας σὲ σκέψεις σ' ἔντριρα. Ἀπ' αὐτὰ πέρνουμε τὴν δύναμι νὰ λυτρωθῶμε ἀπ' τὰ δεσμὰ τῆς ὕλης, ἀπ' τὴν πεζότητα τῆς ζωῆς. Ἐχομε ἀνάγκη ἀπὸ κάποια κρυφὴ συνομιλία ἀπὸ λόγια ἀγάπης! Οὐτὸ εὐλοιοῦμε τῆς θάλασσας, οὐτὸ ἡ ἀστροφερυγιά τῆς νύχτας θὰ μιλοῦν στὴν καρδιά μας ἂν εἴμαστε μονάχοι! Χωρὶς τὴν ἀγάπη κι' ἡ κανὼν τ' οὐρανοῦ ἀδυνατοῦν νὰ φεγγίζουν τὸ μονοπάτι τῆς ζωῆς μας καὶ ἡ καμπανιέλες τῶν λουλουδιῶν νὰ φάλλουν τὸν ἐρχομὸ τῆς ἀνοιξίς. Νοιώθουμε τὸν ἑαυτὸν μας πικρὰ στὴν πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τὰ νερά τῆς πιὸ καθάρια, ἂν εἴμαστε μὲ πρόσωπα ἀγαπᾶτά, μὲ πρόσωπα ποὺ τὰ ποθεῖμε. Μ' αὐτὰ βλέπουμε καλύτερα μιὰ δύσι ἡλίου, ἓνα λουλούδι πᾶν σὲ μιὰ πλαγιά βουνοῦ. Ἀκοῦμε πιὸ θεία μουσικὴ ἀπ' τὰ χαλίκια τῆς θάλασσας καὶ ἀπὸ τὸ θρόισμα τῶν φύλλων.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

—Κλεόστρατος πρὸς τὸν εἰπόντα:—«Οὐκ αἰσχύνῃ μεθύων;» — «Ὁ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, μεθύοντα νοθεύων;»

—Σωκράτης πρὸς τὸν πυθόμενον:—«Τίς πλουσιώτατος;» — «Ὁ εὐχίσιτος ἄρκομενος. Αὐτάρκεια γὰρ φύσις ἐστὶ πλοῦτος.»

—Ἀντισθένης, ἀφιρτέωρον, φησὶν, εἰς κορακὸς ἐμπροσθίν, ἡ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γὰρ ἀποθανόντες τὸ σῶμα, οἱ δὲ ζῶντες τὴν ψυχὴν λυμᾶίνονται.»

—Θεόκριτος τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων ἔλεγεν ἐπιτρόπους εἶναι ἀλλὰ μὴ δεσπότης τῶν χρημάτων.

Ἡ ὈΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

ΕΥΣΕΙΤΙΟΝ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Μία εὐγλωττος ἔκφανσις τῆς ὀργανωμένης φιλανθρωπίας εἰς τὴν πόλιν μας εἶναι καὶ τὸ ἐκ τῶν σχετικῶς ἀρχαιότερων συσείτιον τῆς Ἁγίας Τριάδος Πέραν τὸ ὅποιον ἰδρύθη κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1935 τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ τότε ἱεροκήρυκος τοῦ ναοῦ ἱεροδ. Πολυεύκτου Φινφίνι καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ συσείτιον ἐσταγασθὲ κατ' ἀρχάς εἰς τὸ κατάστημα τῆς φιλοπώχου Ἁδελφότητος τῶν Κυριῶν τοῦ Πέραν καὶ ἀκολούθως κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1936 ἐγκατεστάθη εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Εὐγενιδείου κτηρίου, παρὰ τὴν εἴσοδον, ὅπου λειτουργεῖ σήμερον.

Διὰ τὴν στερέωσιν καὶ πρόθεσιν τοῦ συσείτιου τούτου συνεργάσθησαν μετὰ τοῦ ἱεροδιακόνου Πολυεύκτου αἱ κυραὶ καὶ δεσποινίδες Δ. Γκάλλια, Δ. Γεωργιάδου, Α. Δάμοα καὶ Σ. Σαρανταεκκλησιώτου καὶ οἱ κ.κ. Χρ. Κατραπάνης, Ἀπ. Μέξης, Μ. Πετρίδης, Κ. Σαριδάκης καὶ Δ. Τριανταφυλλίδης.

Τὸν ἱεροδ. Πολυεύκτου Φινφίνην διορισθέντα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διεδέχθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ συσείτιου ὁ ἱεροδ. Αἰμιλιανὸς Πουλερόπουλος, ὁ ὅποιος εἶχε συνεργάσας τὰς κυραὶ καὶ Δ.δασ Ἄναστασίαν Ἀκτοῖτ, Σ. Σαρανταεκκλησιώτου καὶ Ι. Χάρμουγκερ καὶ τοὺς κ. κ. Ι. Πατούνη καὶ Δ. Τριανταφυλλίδην. Ὁ διαδοχὸς τὸν ἱεροδ. Αἰμιλ. Πουλερόπουλον (διορισθέντα ἀρχιδιάκονον ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀμερικῆς) ἱεροδ. Αἰμιλιανὸς Τσακόπουλος (τέως ἀρχιδιάκονος τῆς Μητροπόλεως Δέρκων) ἔδωκε νέαν ὄψιν εἰς τὸ συσείτιον τοῦ Πέραν καὶ οὕτω προήχθη ἡ ἐστία αὐτῆ τῆς φιλανθρωπίας εἰς ἐπίσηλον βαθμὸν καὶ ὀμιλοῦσιν εὐγλωττως καὶ ἀποτελοῦν τὸν καλλίτερον ἔπαινον οἱ ἐν συνηθείᾳ παρατιθέμενοι ἀριθμοί.

Εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ συσείτιου ὅστε τοῦτο νὰ διδῇ θερμὴν καὶ οὐσιαστικὴν τροφὴν εἰς διακοσίους πεντήκοντα ἀπόρους μαθητάς, συντέλεσε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους προέδρου κ. Ν. Τσαγκοπούλου καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ κ.κ. Ν. Πιστώφ καὶ Π. Χιωτάκη καὶ ἡ προθυμία τοῦ ἀξιολόγου γραμματέως κ. Ν. Ἀριστοκλέους καθὼς καὶ ἡ πρόθυμος συνεργασία ἀκουράτων ἱερῶν τῆς φιλανθρωπίας αἱ ὅποια μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς περιβάλλουν τὸ Συσείτιον καὶ συνεργάζονται μὲ ἐντατικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν καὶ ἐξασφάλισιν αὐτοῦ, ἧτοι αἱ κυραὶ Σμαρὰ Πετροπούλου, Ἀθηνᾶ Πρίντζη καὶ αἱ Δ.δασ Δ. Κατάνου, Π. Παλοπούλου, Καθ. Βελισσαρίου, Ἀλ. Ἐφραϊμίδου, Ἀθ. Τάσσου, Ε. Πασταλλά, Εἰρ. Γασπαράκη, Ἐλ. Νικολαΐδου, Καίτη Στουγιαννίδου, Κυβ. Λεμοντζόγλου, Κ. Τιτρίδου, Κ. Μαυρομιχάλη, Α. Πετρίδου, Πουλχ. Μαζαράκη, Τερφ. Ἀνδρέαδου καὶ Ἁγγ. Φενερλή.

Κατά τὸ 1941 ἀνεκρηύθη πρῶτος εὐεργέτης τοῦ Συσσιτίου ἀνώνυμος φιλόδημος διὰ τὰς θύσας αὐτοῦ καὶ τοὺς κόπους ὑπὲρ τοῦ Συσσιτίου, πέροι τοῦ ὁποίου εἶναι αἱ μηνιαῖαι προσφοραὶ, αἱ ἔκτακτοι καὶ αἱ ἀντὶ καταδόσεως στεφάνων.

Ἡ παρτιθεμένη τροφή εἶναι οὐσιαστικὴ συνισταμένη ἐκ φαγητοῦ κρέατος μετὰ ἐπιδορπίων καὶ ὄσπριων δις τῆς ἐβδομαδῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν σιτιζομένων ὁ ὅποιος ἀπὸ 60 τὸ 1935—36 ἔφθασε τοὺς 185 τὸ 1941 ἀνήλθε κατὰ τὸ ἔτος 1942—43 εἰς 250 οἱ ὅποιοι προλαμβάνονται κατόπιν αὐτηγῶς ἐξετάσεως — ἄνευ συστάσεων διαμέσων—ἐκ τῶν σχολῶν Σαππεῖου, Σαυραφείου, Κεντρικοῦ καὶ τῶν ἀστικῶν σχολῶν ἁγ. Τριάδος, ἁγ. Κωνσταντίνου, Νανὲ Ἄϊναλὴ Τσεμέ.

Τὸ Συσσίτιον τῆς ἁγίας Τριάδος ἐπεκτείνει τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ δράσιν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα διανέμει ὑποδήματα, ἐνδύματα, τρόφιμα καὶ βοηθήματα ὅχι μόνον εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ ἀλλὰ καὶ εἰς πραγματικῶς ἀναξιοπαθοῦσας οἰκονομίας τῆς κοινότητος ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὑγιεινὴν καταστάσιν τῶν τροφίμων αὐτοῦ φροντίζουσι οἱ κατὰ πάντα ἀξιόπαινοι παράγοντες τοῦ Συσσιτίου τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἰατρὸς εὐγενῶς προσφερθεὶς ἀφιλοκέρδως ἐξετάζει αὐτοὺς τακτικῶς καὶ παρέχουσι δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν οἱ ἔθοντοῖται κ. Α. Εσχαγιόπουλος καὶ ἡ Δις Ἀγγελικὴ Φενερλή.

Α.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΓΑΛΑΤΑ

Τὸ ἀδορῦβος ἀλλὰ τέσων καρποφόρος ἐργαζόμενος ἀγαθοεργὸν τοῦτο σματτεῖον ἰδρύθη τὸ 1937 καὶ συνεχίζει τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ δράσιν χορηγοῦν βοηθήματα φάρμακα καὶ ἐρχόμενον παντοιοτρόπως ἀρωγὸν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀπόρων Γαλατῶν.

Ἰδρυτὴς τῆς ἀδελφότητος εἶναι ὁ ρέκτης πρόεδρος, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἁγ. Νικολάου Γαλατῶν κ. Ἰ. Παπανικητῆς ὁ ὅποιος μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ κ. κ. Δ. Δημητριάδου, Θ. Θωμαΐδου, Π. Κλεινοπούλου καὶ Εὐστρατίου Κωνσταντινίδου καὶ τῆ συνεργασίᾳ τοῦ γραμματέως κ. Π. Τερλιζίδου κατευθύνει τὴν ἀγαθοεργίαν εἰς τὴν κοινότητα Γαλατῶν κατὰ τρόπον ἀδούρου καὶ ἀποτελεσματικόν.

Ἡ Ἀδελφότης διατηρεῖ καὶ συσσίτιον εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ὁποίου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς συνεργάζεται καὶ ὁ καλὸς λευίτης ἱερεὺς Αἰμιλ. Σαχαρόπουλος καὶ αἱ κοσμητρίαι Κ. καὶ αἱ διδασκ. Νίνα Ἀδαμαντίδου, Ζωζὴ Ἀποστόλου, Βίλα Ἀποστολίδου, Μπίτσα Δημητριάδου, Σωσάνα Καλατζόγλου, Ἀναστασία Καρμᾶ, Ἀναστασία Κωντοσάντη Μπίτσα Μόσχου, Χρυσούλα Μιχαηλίδου. Κατὰ τὴν ἐφ-

τεινῆν περίοδον ἡ ἀδελφότης Γαλατῶν δίδει μὲν ὑποδήματα καὶ ἐνδύματα εἰς τὰ ἄπορα παιδιὰ.

Ἐπὶ πλέον ἡ Ἀδελφότης παρέχει δωρεὰν τὴν ἱατρικὴν περίθαλψιν εἰς τοὺς ἀπόρους ἑνορίας καὶ τὰ ἄπορα παιδιὰ τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὁποίων ἐπιμελοῦνται οἱ γνωστοὶ διὰ τὸν ἀλτροῦσμον ἀσκληπιάδης τῆς πόλεως ἡμῶν κ. κ. Ἰ. Ἰωαννίδης καὶ Μ. Πασχάλλης.

ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΑΝΑΞΙΟΠΑΘΟΥΣΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΕΡΑΝ

Λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1942. Κατ' ἀρχὰς παρεῖχε δις τῆς ἐβδομάδος τροφὴν εἰς 25 ἄτομα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σιτιζομένων τῶρα εἰς τοὺς ὁποίους παρέχεται τερνάκι τῆς ἐβδομάδος τροφῆς ἀνέρχεται εἰς 200. Τὸ Συσσίτιον παρέχει ἰδιαιτέραν τροφὴν καὶ περίθαλψιν εἰς ἄτομα τῶν ὁποίων ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέραν φροντίδα.

ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΦΕΡΙΚΙΟΪ

Ἰδρύθη τὸ 1936 καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῆς ἐφοροεπιτροπῆς καὶ κομητείας. Παρέχει τροφὴν εἰς 75 ἄτομα ἐξ ὧν τὰ 30 εἶναι μαθηταί. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα παρέχει ἔκτακτα βοηθήματα εἰς ἀναξιοπαθεῖς οἰκονομίας δαπαναμένων ἐκάστην φορὰν 200—250 λιρῶν.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ὁ στενὸς κῆρος τοῦ Ἡμερολογίου εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ περιλάβῃ ἐπὶ μέρους ὅλα τὰ συσσίτια τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐνορίας τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστείων καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἀνακουφίζεται ποικιλοτρόπως ἡ δυστυχία.

Ἐπίσης εἶναι πολλοὶ οἱ φιλόδημοι, οἱ ὅποιοι ἐξασκοῦν τὴν ὑψίστην τῶν ἀρετῶν, τὴν φιλανθρωπίαν καὶ φιλαλληλίαν.

Σημιοῦμεν ὅμως ἰδιαιτέρως τὴν δράσιν τοῦ καλοῦ καὶ ἀκουράστου Λευίτου πατρὸς Ἀγαθαγγέλου Βουτσᾶ εἰς Κουρτουλοῦς, ὅστις δὲν φσιδεταὶ κόπων διὰ τὰς συντελέσας ἵνα κατὰ τὸ ἐνὸν ἐλαττωθῶν τὰ βάρη τῶν πτωχῶν, τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν γηροκομουμένων καὶ πρέπει νὰ ἐξερῆ ὅλας ἰδιαιτέρας τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου φιλανθρώπου καὶ ὑπερόχου ἀλτροῦστοῦ κ. Β. Καϊβάνου, ὁ ὅποιος εἰς μνήμην τῆς ἁγίας αὐτῶ συζύγου Αἰκατερίνης ἔρχεται αὐθορμήτως βοηθὸς εἰς τὰ συσσίτια καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀναξιοπαθοῦσων.

ΑΥΡΙΟ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙΣ

Αύριο είναι η γιορτή σου! Η ωμορφη συνήθεια του δώρου στην Ξέχωρη αυτή για κάθε άνθρωπο ημέρα της ατομικής του χαράς, γυρίζει στον νου μου αίτητική.

Μά τι τὰ σου χάρισω; Τι, πού νὰ δείχνη τὴν λατρεία μου καὶ ὄλο τὸν δυνατὸ πόθο μου νὰ εἶσαι πάντα εὐτυχισμένος καὶ χαρούμενος;

Κάθε τι εἶναι τόσο μικρὸ καὶ τόσο πρόσκαιρη ἡ χαρὰ του, πὺ δὲν θάβρισκα ποτὲ κάτι ἀνάλογο μὲ τὸν πόθο μου τοῦτον, ἔστω κι' ἂν εἶχα τὴν δύναμι νὰ σου προσφέρω τὸ πιὸ αλυσιόσιο σὲ ὕλική ἀξία ὄμοιο τὴν ἡμέρα αὐτή.

Ὅλα εἶναι λίγο γιὰ τὴν ἀγάπη, σοῦ ἔλεγα κάποια ἄλλη φορά, καὶ ὄλα εἶναι λίγο γιὰ ὄμοιο τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς, λέγω σήμερα καὶ, λίγο γιὰ τὶ καὶ τὸ ὀλοκληρωτικὸ χάρισμα τῆς ὑπαρξῆς μου σὲ σένα, παρ' ὄλο ὅτι ποτὲ δὲν δόθηκε γιὰ καμμιά ἄλλη ἀξία, κι' αὐτὸ ἀκόμη λίγο τὸ νοιώθω νὰ εἶναι γιὰ σένα.

Ἄλλὰ εἶναι κάτι ἄλλο πιὸ πολυτίμο, πιὸ ἀκριβό, πὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ζυγίσῃ τὴν ἀξία του, παρὰ μόνον σὰν τὸ δεχθῆ μ' ἀγάπη κοντὰ του κι' αὐτὸ εἶναι ἡ ψυχὴ μου, πὺ εἶναι ἀπόλυτα δική μου, καὶ εἶναι ὅτι μπορῶ νὰ σου δώσω, χωρὶς κανεὶς νὰ ἔχη τὴν δύναμι νὰ μὲ ἐμποδίσῃ, χωρὶς κανεὶς νὰ ἔχη ἀτιμώσεις γι' αὐτήν.

Δέξου, ἀγαπημένε, τὸ δῶρο μου τοῦτο, πὺ εἶναι ὁ μοναδικὸς μου πλοῦτος, κράτησέ τὸν κοντὰ σου σιγρικὰ καὶ ψάξε μέσα τῆς βαθεῖας νᾶβρης τὸ γλυκὸ μυστικὸ τῆς παντοεινῆς μου λατρείας, γιὰτὶ εἶναι ἐκεῖνο πὺ θὰ σου χάρισῃ τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία.

Δ.

Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς.

Ὁ καθηγητῆς — Τὶ θὰ κάμετε, κύριε, ὅταν καταπῆ τις κατὰ λέθος 5 ὡς 10 γραμμάρια ἀρσενικοῦ;

Ὁ φοιτητῆς — Ἀμείως θὰ τρέψω στὸν παπᾶ.

ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ...

Προχθὲς τὸ ἀπόγευμα, ἦταν ἓνα δειλινὸ μουτὸ καὶ ἀναρῶ— Σάββατο γὰρ— καθόμασταν μὲ μιὰ φίλη μου γονατιστὲς πάνω στὸ πάτωμα καὶ εἶχαμε μπροστὰ μας ἓνα μεγάλον συρτάρι γεμάτον ἀναμνηστικὰ γλυκεῖας καὶ πικράς, θησαυροφυλάκιον δηλαδὴ ἀνεκτίμητον πὺ μπροστὰ του ὠχριοῦσε καὶ ἔτρεμε καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγίλα

Τὶ θελεῖς καὶ δὲν εἶχε μῖσα.

Ἔψιστε Κύριε! πὺ ταύρισκε καὶ τόσα πράγματα καὶ τὰ φύλαγα μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια, λὲς καὶ ἦταν ἓνα κομμάτι τῆς καρδιᾶς μου. Ἄν ἦ μουνά στὴ χώρα τῶν Ἐκκεντρικῶν θὰ εἶχα πιθανότητες γιὰ τὸ πρῶτον βραβεῖον σὲ κανένα διαγωνισμὸν συλλογῶν.

Νὰ ἓνα κομμάτι μαρβόν, συνηθέστατον γυάλινον κομμάτι, Κύριος οἶδε τὶ ἐπαθλον ἀγώνος αἱματηροῦ ταπεινῆς θυμαστρίας. Νὰ καὶ ἓνας κοντυλόφορος, δῶρο ἀπὸ τὴν ἔκθεσι τοῦ Παρισιοῦ, ἄστρος, κοκκαλένιος, σκαλιχτὸς καὶ εἶχε στὴ μέση ἓνα φακὸ πὺ κολνοῦσε τὸ μάτι σου καὶ ἐβλαπες τέσσαρες μεγάλες εἰκόνας ἀπὸ τὴν ἔκθεσι. Θυμοῦμαι τῆ χαρὰ καὶ τὸ καμάρην πὺ εἶχα σὰν ἔγραφα μὲ κείνον στὸ σχολεῖον. Τὶ λὲς καλὲ; μικρὸν πρᾶγμα τὸ θεωρεῖς; νὰ κρατᾶς στὸ χέρι σου τοῦλάχιστον τὸ μισὸ τὸ Παρίσι;

Γράμματα, κάρτες, ἓνα λουλουδι μαραμένο, ποιὰ ρωμαντικὴ ἀνάμνησις εἰδυλλιακοῦ περιπάτου, μιὰ κορδέλλα ρόζ, καὶ... καὶ...

Ἄλλὰ τάξις καὶ εὐπρέπεια παροικιάδης. Ὁσόμενα καὶ ἐγὼ τὸν ἑαυτὸ μου γιὰ τὸ μεγάλον μου προτέρημα.

Καὶ μιὰ, πῆρε τὸ μάτι μου ἐκεῖ στὸ βάθος τοῦ συρταριοῦ ἓνα γαλιστικὸν χρώμα, κάτι σὰν μαρβόν, κάτι σὰν κόκκινον, κάτι σὰν μῶβ, ἓνα χαρτονόμισμα. Ἐχῶσα ἄπληστα καὶ μὲ καρδιοχτύπι τὸ χέρι μου στὰ ἄδουτα τοῦ συρταριοῦ καὶ χράπ! γράψωσα βέβηλα τὸ εὐλογημένον χαρτί. «Εὐρηκα» ξεφώνησα σὰν ἄλλος Ἀρχιμῆδης. Ὡς πὺ νὰ τὸ φέρω ἀπ' τὸν τάφο τοῦ χρόνου στὸ φῶς τῆς ζωῆς εἶχα βάλλει ἤδη τὰ θεμέλια ἐνὸς πύργου στὴν Ἰσπανία.

Ἄλλὰ, πλήρης ἀπογοήτευσίς! Ἔτσι εἶναι! καμμιά εὐτυχία δὲν διαρκεῖ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον. Ἀναστένενα μὲ ἀπελπισία γιὰ τὴν ἀφιλότιμη τὴν τύχη πὺ μοῦ ξέφυγε πάλι, καὶ τὸ πέταξα κατὰ γῆς. Ἦταν ἓνα παλῶν ρωμανικὸν χαρτονόμισμα τῶν 100 λῆι.

Χά! χά! γιὰ φαντάσου ἔ; νὰ ἦταν 100 λίρες, γέλασε χλευαστικὰ ἡ φίλη μου.

Πεισματώθηκα παιδί πολύ απ'τό θυμό μου που δέν ήταν και της ά-
πάντησα πειραγμένα :

«Έγώ; όχι μπρέ κορίτσι μου, Θεός φυλάξη, αλλά λέγω, αν ήταν
Φαντάσου τι θα κάναμε αν τις είχαμε τις εκατό λίρες.»

Σεροκατόπια με άμχαναλα θαρρείς και τις είχα... Άλήθεια, τι θα
κάναμε, που θα τις ξεδούσαμε.

«Έγώ—λέει ή φίλη μου. Ξαπλώθηκε' π'ό άνετα στο χαλί, άκούμπησε
τόν άγκωνα της σ'ένα μαξιλάρι και στηρίζοντας τό κεφάλι της στην άνο-
κτη παλάμη κάρφωσε τό βλέμμα της στο χαρούμενο τριζοβόλημα της φω-
τιάς και έβαλε πλώρη για τό μεγάλο ταξίδι τών ρεμβασμών εγώ, θά
άγώραξα ένα μουσαμά μεταξωτό και ένα ζευγάρι γέντια με μουφλόν εύ-
ρωπαϊκά, και.»

Τήν κούτταξα με κάποια περιφρόνησι. Για φαντάσου ε; και όμως εί-
μαστε φιληνάδες.

«Έγώ, άπάντησα άργά και σκεπτικό, θά άγώραξα ένα τενεκέ βούτυρο
και ένα τενεκέ λάδι για τό σπίτι. Δέν βλέπεις την άκρίβεια της ζωής;
Πρώτα τό φαί νά κυττάζουμε και ύστερα τό λούσα. Για μήπως φαντά-
σθηκες πώς με άδειο στομάχι θά είχες διάθεση νά κάνη; περίπατο, για
είδιξι φυσικά, στην λεωφόρο του Πέραν;»

«Σ' εμένα έπεσε νά φροντίσης για τό λάδι και τό βούτυρο του σπι-
τιού σου;»

«Ε, και αν δέν έπαιρνα αυτά; τότε τά εξόδευα όλα και έπαιρνα βιβλία
πολλά πολλά και διάβαζα και πλούτιζα τις γνώσεις μου.»

Πετάχτηκε από και που ήταν ξαπλωμένη.

«Μπᾶ; και φαντάσθηκες πώς αν ήσουν νηστική θά είχες κέφι για
Πλάτωνα και για Γκαίτε; Τότε όχι άστρα και φηγάρι, γλυκόχρωμα
συννεφάκια και φλόγαρα ποτάμια, μένο φούρνους γεμάτους, ψωμάκια ζεστά
και ροδοκόκκινα θά όνειρευόσουναι.»

«Πφ! έκανα ένα μορφασμό άηλίας. Τι πεζή που είσαι καθμένη.»

«Άκους εκεί; πεζή εγώ που σου μιλω για ψωμάκια λαχταριστά
εύλογια και χάρισμα του Θεού, και εσύ, εσύ τί είσαι σε παρακαλώ, που
μέ μιλάς για τενεκέδες και για λάδια; Άντε άφησε με και μη με κάνης
νά λερώνω τό στόμα μου. Ά! νά είχα κάθε μέρα πάστες, ζαχαρωτά,
κέντρα, σινεμά, νά είχα ένα ώρατο μεταξωτό φουστανάκι, ένα ζευγάρι
παπούτσια άσορτί, μιá τσάντα από άληθινό κροκοντίλ νά πω! και για
τό φαί; έχει ό Θεός και ό μπαμπάς μου νάν' καλά.»

«Βέβαια, της άπάντησα εγώ με την ίδια περιφρόνησι, τί άλλο μπορεί;

νά σκεφθής; εσύ από λούσα και χορούς και διασκεδάσεις; Μήπως έννοιώσε
ποτέ μου τή λεπτή εύμορφή ενός λουλουδιού, ή μίλησε ποτέ στην ψυχή σου
μη με λουγάδια του Σούμπερτ;»

Άνακάθησε γονατιστή πάνω στο πάτωμα και γέλασε χαϊρέκακα.
Χά! χά! νά χαρώ εγώ ζμένα! Και δέν μου λές σε παρακαλώ, εσύ ή
λεπτή, ή εύλαστηγη, ή φιλιτισμένα που κλαίς σαν δής μιá μύιγα νά πε-
θαίνη μέσ' στο νερό και παθαίνεις κρίσεις ρωμαντισμού σαν άκούς εκείνα
τά ναουρίσματα του Σούμπερτ σου, πές μου φαντάσθηκες πώς είσαι
καλύτερη από μένα; ή μήπως θεωρείς τον εαυτό σου κανένα θεϊον δώρον
ένάνω στη γή Χμ! καθμένη μου, σκουληκι και εγώ σκουληκι και σύ.
Μία ροπή και ταυτα πάντα θάνατος διαδέχεται.»

Σηκώθηκε ευριασμένη, έκανε δυό τρείς γύρους στην κάμαρα και
ύστερα πήρε τό παλιό της. «Με τά λόγια πέρασε και ή ώρα, άργησα
κι' όλα, πρέπει νά φύγω.»

Άπόμεινα και εγώ γονατιστή κυττάζοντας σαν χαζή τό μουσειό τών
άνοησιών εκείνων που είχα μπροστά μου, άβλιος δέν Κιχώτης ένάνω
στο συντριμμα τών πύργων του, ώσπου άκουσα την πόρτα νά κλείη και
κατάλαβα που έφυγε ή φίλη μου.

Άρπαξα τότε με λύσσα όλα εκείνα τά κουρέλια και τάρριχα βιαστι-
κά, με κακία, τό ένα ένάνω στο άλλο, τά παιδι άντιθετα πράγματα πλάι
πλάι, έτσι για νά τά κάνω νά πονέσουνε και εκείνα λιγάκι άφου δέν ται-
ριάζανε, Όταν έφθασα στο μοιραίο χαρτί, τό τσαλάκωσα άπωνα στο χέ-
ρια μου και πετάχθηκε σαν αυτόματο. Άνοιξα την πόρτα της θερμάστρας
και «στο πύρ τό εξώτερον καταραμένη επινόησι.» Ωχ! με τί χαρά πα-
ρακολουθούσα την πόρνη γλωσσίστρα που κατεβρόχθισε σε μιá στιγμή τή
θεά Έριδα και άφησε μονάχα μιá γκρίζα στάχτη, φτωχό άπομεινάρι πα-
ληά; δόξας. Καλά νά πάθη; αυτού ήταν ή θέσι σου, όχι, ποθ πήγες νά
μου γίνη; μαύρη γάτα άνίμεσσα σε δικτώ χρονών φιληνάδες.»

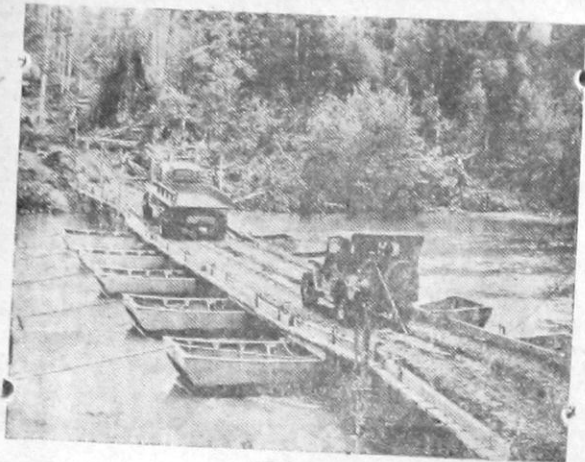
Πήρα και τό δόλιο συρτάρι, παιδί άξιοβρήνητο αυτή τή φορά, που
θαρρείς και πέρασε τυφών και τάκανε όλα γής μαδιάμ—και σάμπως δέν
ήτανε;—τόχωσα και εκείνο σε μιá σκοτεινή ντουλάπα και στο δ... εί-
πα μέσα μου, καλά ήσουναι και σύ εκεί.

... Φώναξα τή φίλη μου για νά περάσουμε ένα εύχάριστο άπόγευμα!!!
Δεκέμβριος 1942

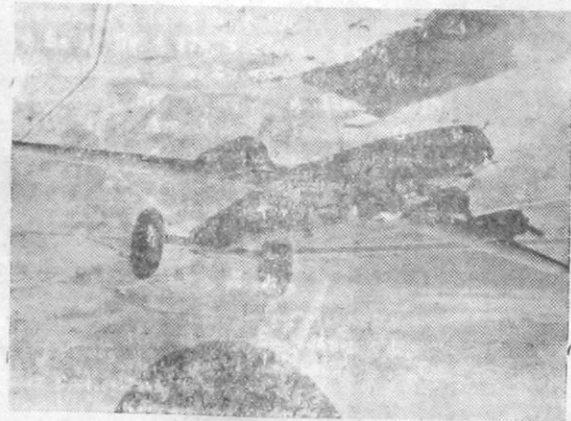

ΜΥΡΤΩ ΓΑΖΕΛΗ

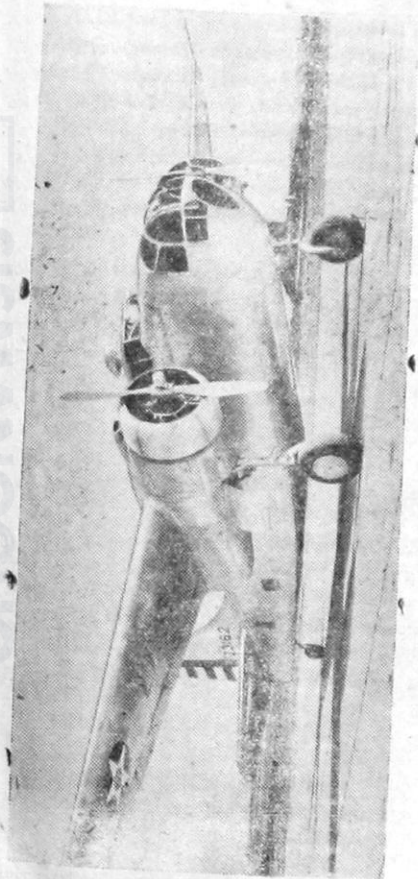
ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Ο βραγχιότερος αυτοκινητόδρομος του κόσμου, ο της 'Αλάσκας

Αμερικανικά αεροπλάνα τύπου «Λιμπεράτορ» τα οποία χρησιμοποιούνται δια της πτήσεως εις την Ήρμον.

Ο νεώτερος παγκοσμίως πόλεμος δύναται να θεωρηθῆ καὶ πόλεμος ἐφευρέσεων. Τὶ δὲν ἐσκέφθη ὁ ἀνθρώπινος νους δια τὴν ἀφαιεστέραν καταστροφήν τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἐσοτήμα. Τεπειθήσαν τὰ φρονικά ἔθνη τὰ ὄντα εἰς τὴν θάλασσαν, ἐλευσιποιήσαν τὰ ἔθνη τῆς ἤρας εἰς βαθμὸν ἀφανταστον καὶ συνειληρωθῆ ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐπιθέσεις κατὰ τρέπον ὁ ὅποιος προξενεῖ ἡλίγγων. Ἡ παρατιθέμενη εἰκὼν εἶναι τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἀεροπερικτῆς παράκαυθις. Εἶναι νέου εἴδους ἀεροπλάνων τὸ ὅποιον χρησιμοποιεῖ δια τὴν ἐξοικειαν τῆς συνδοκαμένης ἀναγωγίας πιλότου ἀεροπλάνου, πυροβολητοῦ, ναυτικῆ καὶ μυδραλλιεβελητοῦ. Ἡ σπερότης καὶ ἡ ἀντοχή του εἶναι ἡγγημένη ἢ δὲ ταχύτης του ἀποτελεῖ τοῦτ' αὐτὸ ρεκέρ. Εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς ἀεροπερικτῆς τέχνης.

ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΔΙΑ ΓΑΜΟΝ

Ὁ Ἄγγλος Ἀντρεαν Γουότερμαν, ἕνας γηραιὸς θαλασσοδύκος, ἀφοῦ ἐπέρασε μισὸν περίπου αἰῶνα ταξιδεύοντας ἀπὸ τὰς θαλάσσας τῶν δύο ἡμισφαιρίων ἀπέφαισε νὰ γίνῃ συγγραφεὺς καὶ ἔγραψε ἕνα βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον συνεσώρευσε ὅλην τὴν σοφίαν καὶ τὴν πείραν πού ἀπεκάλυψε ἀπὸ τὰς περιπλανήσεις του Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιεργῶν πού ἀναπτύσσει μέσα εἰς τὸ βιβλίον του τονίζει ὅτι ὑπάρχουν μερικαὶ ἡμέραι τοῦ ἔτους «γουρλιδικαὶ» διὰ τὸν γάμον, κατὰ τὰς ὁποίας δηλαδὴ πρέπει νὰ παντρεύεται κανεὶς ἐὰν θέλῃ νὰ εὐτυχήσῃ.

Αἱ ἡμέραι αὐταὶ εἶναι: τοῦ Ἰανουαρίου ἡ 2η, ἡ 4η, ἡ 11η, ἡ 19η, καὶ ἡ 21η τοῦ Φεβρουαρίου ἡ 1η, ἡ 3η, ἡ 10η, ἡ 19η καὶ ἡ 21η. Κατὰ τὸν Μάρτιον πρέπει νὰ πανδρεύεται κανεὶς εἰς τὰς 3, εἰς τὰς 5, τὰς 12, τὰς 20 καὶ τὰς 23. Τὸν Ἀπρίλιον εἰς τὰς 2, τὰς 4, τὰς 12, τὰς 20 καὶ τὰς 22. Τὸν Μάϊον εἰς τὰς 2, τὰς 4, τὰς 12, τὰς 20 καὶ τὰς 23. Τὸν Ἰούνιον εἰς τὴν 1ην τοῦ μηνός, τὴν 3ην, τὴν 11ην, 19ην, καὶ 21ην. Τὸν Ἰούλιον αἱ καταλληλότεραι ἡμέραι διὰ πανδρεῖν εἶναι ἡ 1η, ἡ 3η, ἡ 12η, ἡ 19η καὶ ἡ 21η. Τὸν Ἀύγουστον ἡ 2η, ἡ 11η, ἡ 20η καὶ ἡ 30η. Τὸν Σεπτέμβριον ἡ 1η, ἡ 9η, ἡ 16η, ἡ 18η καὶ ἡ 28η. Τὸν Ὀκτώβριον ἡ 1η, ἡ 8η, ἡ 15η, ἡ 17η, ἡ 27η καὶ ἡ 29η.

Ἐὰν πρόκειται νὰ πανδρευθῇ κανεὶς τὸν Νοέμβριον πρέπει νὰ κάμῃ τὸν γάμον του τὴν 5ην τοῦ μηνός, τὴν 11ην, τὴν 13ην, τὴν 22ην καὶ τὴν 25ην. Τέλος δὲ τὸν Δεκέμβριον τὴν 1ην, 8ην, 10ην, 19ην, 23ην καὶ 29ην. Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὸν ἀποκρισισμόν, εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς τροχιάς τῶν ἀστρῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς μας, ὅταν πρόκειται νὰ πανδρευθῶν, ἀς κρατήσουν ὑπὸ σημείωσιν τὸν ἀνωτέρω πίνακα καὶ ἀς διαλέξουν μίαν ἀπὸ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας ἡμέρας.

Ἐν τῷ Κακούργδικαίῳ.

Ὁ πρόεδρος — Κατηγοροῦμεν, κατόπιν τοιούτου κακούργηματος δὲν ἔχεις τύψιν νουθεσίας;

Ὁ κατηγορούμενος — Δὲν βάζω ποτὲ στυφίν εἰς τὴν συνείδησίν μου, πρόεδρε.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΥΡΕΤΕ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΣ

ΕΓΩΙΣΤΗΣ — Ἡ μήτηρ ἐνὸς ἐγωῖστοῦ ἔχει σχῆμα κυρτόν, τοξοειδὲς καὶ εἶναι ἰδίως καμπύλη εἰς τὴν ρίζαν τῆς. Τὰ ζυγωματικά ὀστά του αὐτὰ πού ὑπάρχουν εἰς τὰ μάγουλα προεξέχουν. Τὰ χεῖλη του εἶναι λεπτά καὶ κλειστά, τὸ σαγόνι του ἐπίπεδον, τὸ μέτωπον του σχήματος τριγωνικοῦ καὶ μὲ τὸ δερμα τεταωμένον πολὺ Ὁ ἐγωῖστος ἔχει ἐπὶ πλέον μάτια μαῦρα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε σκοτεινιάζουν καὶ ἄλλοτε λάμπουν ἐξαιρετικά. Τὸ ἐπάνω οὐλός του εἶναι πολὺ καταφανές. Τέλος βαδίζει μὲ τίς ἀκρες τῶν ποδιῶν γυρισμένες πρὸς τὰ μέσα.

ΚΑΚΟΣ — Ἐκτός ἀπὸ τὰ λεπτά, ἐπίπεδα καὶ ἀδόνата χεῖλη, ὑπάρχουν καὶ ἄλλα φυσικά σημεῖα πού χαρακτηρίζουν τὴν ἐμφανὸν κακίαν καὶ τὴν μοχθηρίαν. Τὸ μικρὸν δάκτυλον τοῦ χεριοῦ εἶναι πολὺ μακρὸ, λεπτόν καὶ μυτερόν εἰς τὸ ἄκρον. Τὸ μέτωπον ἐξαιρετικὰ χαμηλόν, προεξέχει πολὺ, ὄχι εἰς ὠρισμένα σημεῖα, ἀλλὰ καθ' ὅλον του τὸ πλάτος, ἀκολουθώντας τρόπον τινὰ ἴσως γραμμὴς προεξοχῆς. Τὰ φρύδια εἶναι ὑψηλά, τὰ μάτια πρᾶσινα καὶ τὰ δόντια τῆς ἐπάνω σιαγόνος μακρυά, μυτερά καὶ πεταχτά πρὸς τὰ ἔμπρός.

ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΣ. — Τὸ μεσαῖον δάκτυλον τοῦ χεριοῦ πολὺ τετραγωνικόν εἰς τὸ ἄκρον του. Τὸ μικρὸν δάκτυλον μακρὸ καὶ λεπτόν, μυτερόν ἢ στρογγυλόν εἰς τὸ ἄκρον, μὲ τὴν πρώτην του φάλαγγα πολὺ ἀνεπτυγμένην. Τὸ μικρὸν καὶ χαμηλόν μέτωπον. Τὰ φρύδια πού ἐνώνονται εἰς τὴν βάσιν τῆς μύτης. Τὸ ἐπάνω χεῖλος σαρκώδες εἰς τὸ μέσον. Ἡ μήτηρ γαμψή σὰν ῥάμφος ἀετοῦ ἢ πολὺ προεξέχουσα. Τὰ πόδια του γυρίζουν πρὸς τὰ μέσα, ὅταν βαδίζουν. Αὐτὰ εἶναι τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸν ἀληθινὸν τέπον τοῦ δεσποτικοῦ ἀνδρός.

Ἐν Ἀμερικανικῷ σχολείῳ.

Ὁ διδάσκαλος — Ποίος εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος;

Ὁ μαθητῆς — Ὁ Β. σιγκτον, κύριε.

Ὁ διδάσκαλος — Ἀγαθὰ, μικρὸ μου φίλε ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ὁ Ἀδάμ.

Καὶ ὁ Ἀμερικανὸς νεανίσκος ὑπερηφάνως ἀπήντησεν: Ἐγὼ δὲν λογαριάζω τοὺς ξένους, κύριε.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡ ΔΗΜΗΤΡΟΥ

‘Ο γείτονας ο Κύρ Δημητρός άπέθανε, χθές τόν πρωί, αφνιδίως.
— Πώς τού συνέβη αυτό τόν έκτακτον, ερωτήσαμεν εις τόν αλόγουον.
— ‘Εσκασε ο καημένος. . . μᾶς επληροφόρησαν.
— ‘Από φαγι;
— ‘Οχι από φαγι, κύριε. ‘Από λόγια!
— Δηλαδή;
— Δηλαδή τόν έσκασε ή γυναίκα του.

Και τὰ πράγματα εξετέθησαν έν μήκει και πλάτει.

— Τῆς τώλεγε ο κακομοίρης. Μήπως δέν τῆς τώλεγε, Κάτι καταλάβαινε ο άνθρωπος και τήν προειδοποίησε: «‘Ασε με, βρέ γυναίκα, νά πάρω άναπνοή. Θά με σκάσης. Σου τόν λέω, πώς θά με σκάσης. Κι’ αύριο ήμέρα τού Θεού είναι. Τά άλλα μισά τά λες αύριο. ‘Ασε με σήμερα, γιατί σου λέω δέν είμαι στό σύγκαλά μου. . . » ‘Εκείνη τόν χαβά τωσ. Είχε άρχισεν από τόν κατά Δουκᾶν Εύαγγέλιον, έφθασε στό κατά ‘Ιωάννην και πάλι ξανάρχισε τόν κατά Δουκᾶν, ‘Εκείνος δλο και φούσκωνε: ‘Εγινε κόκκινος, έγινε μελιτζανής. έγινε μαυροκίτρινος. «Θά με σκάσης, βρέ γυναίκα, σου τόν λέω. Θί με σκάσης και θάχης τόν κρέμα μου!» ‘Εκείνη τίποτε, «‘Οπως σκάζω εγώ, κάθε ώρα και στιγμή—τούλεγε—σκάσε κ’ εσύ με φορά! Δέν πειράζει. . . » ‘Επί τέλους, έσκασε κι’ ο Κύρ Δημητρός με φορά. Και δέν θά ξανασκάση άλλο. ‘Εσκασε μιά και καλή.

‘Ο αλόγουος μᾶς είχε διηγηθῆ ανέλπιστα πράγματα.

— Μά τέτοιο θηρίο ήτανε, λοιπόν, ή κυρά ‘Αγγέλικα; Ποιός νά τώ λει!

— ‘Απανταίως, κύριε. Ξέρετε τί καλή γυναίκα πού είναι ή δυστυχισμένη; Μάλμα! Και τόν αγαπούσε τόν μακαρίτη! Τόν κούταζε στό μάτι. Πώς και νά μὴν τῆς κρωσῆ και τῆς πάθη τίποτε! Μά τόν παλτό τόν κυνηγοῦσε στήν έξώπορτα: «Φόρα τόν παλτό σου. Δημητρώ μου, νά μη μου κρωσῆς. ‘Αν δέν φορέσης τόν παλτό, δέν τόν κουνᾶς άποδῶ. Θά γίνῃ μεγάλο κακό στή γειτονιά». ‘Η μήπως τόν άφηνε νά καθίση δίπλα σ’ άνοιχτό παράθυρο; ‘Ετρεχε και τούκλινε πόρτες και παράθυρα, σά γύριζε άπόξω, και καλοκαίρι καιρό άκόμη. Και σάν έλειπε πάλι, τί λαχτάρα ήτανε εκείνη, ‘Εβγαине και κούταζε τόν καιρό από τόν παράθυρο. «Σηκώθηκε πάλι ο βρωμοσάρας. Και ο Δημητρός μου βγήκε δξω χωρίς πα-

νωφόρι. Νά μου κρωσῆ, νά πάθη τίποτε. . . » Και δίς του στό παράθυρο, νά κούταζῆ τόν καιρό, μὴν τύχη και τῆς κρωσεί ο Δημητρός τῆς.

- Τέλος πάντων, δλο κι’ από τόν κρόν τόν φύλαγε δηλαδή. . .
- Δέν ακούσατε; Τι σᾶς λέω τίστην ώρα;
- ‘Από σκάσιμο δέν τόν φύλαγε;
- ‘Ελα ντε! Δέν τώβαζε ο νοῦς τῆς βλέπετε. . .

‘Η καημένη ή κυρά ‘Αγγέλικα ‘Εχῆρεψε. Πού νά τόν βάλῆ ο νοῦς τῆς, πώς θά έσκαζε ο κύρ Δημητρός; Καμμιά γυναίκα δέν υποπτεύεται ποτέ τέτοιο πράγμα. ‘Ολες φυλάγουν τούς αγαπημένους των συζύγους από τόν κρόν. Και γι’ αυτό άκριβῶς είναι τίστην όλίγοι οι συζυγοι, πού πεθαίνουν από κρωλόγημα. Οι περισσότεροι σκάζουν, κατά σύμπτωσην, όπως έσκασε και ο καημένος ο κύρ Δημητρός.

ΣΕ ΝΕΑΖΟΝΤΑ ΓΕΡΟ!!

‘Ω ξεκουτιάρη γέρο μου, άκόμη δέν πιστεύεις πώς πάνε πιά τά νεϊάτα σου κι’ άκόμη τά γυρευεις; Γέρος πώς είσαι μάθε το κι’ ήσυχα πιά ν’ άφήσης τά κοριτσάκια τ’ άμορφα, πού σάν τ’ άντικρύσης. Δέν ξεύρεις, τί σου γίνεται κι’ αρχίζεις νά σαιιάξης γι’ αυτό βαηττα φιλε μου, χροιδόζεται νά βάξης. Κι’ όταν γαμπουλες άμορφες τόν βέμμα σου άντικρύζῆ από τήν γλύκα, φίλιτατε, τόν μάτι σου δακρύζει. Ζωτραφιστό έν’ άγγελο. έχεις γιά συντροφιά σου κι’ όμως ποτέ δέν κάθεται, γέρε, με τά καλά σου. Κάτσε μικρέ μου φρόνιμα και σκέψου και λιγάκι πώς είσαι γέρος, φιλε μου κι’ όχι παλληκαράκι. Σκέψου πώς πιά περάσανε, τά νεϊάτα τά ώραϊα και με τά κοριτσόπουλα, μὴν κάμνεις πιά, παρέα. Γέρ’ ή μοποτιά σου πέρασε κι’ άσπρισαν τά μαλλιά σου κι’ έγγόνια πολυ σύντομα, θά διης άπ’ τά παιδιά σου. Πικρά ‘νε ή άλήθεια! ‘Επέρασ’ ή σειρά σου! και τώρα πιά δς χαιρωνται μονάχα τά παιδιά σου.

ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

ΣΤΟ ΜΟΝΑΚΡΙΒΟ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ

ΑΝΘΩΙΑ ΤΩΝ κ ΚΩΝ. και ΛΕΩΝ. ΒΡΑΤΣΙΑΝΟΥ

"Ω! κοριτσάκι-ώμορφο πού ησου ή χαρά μας
Πέθανες και μās αφησες την πίκρα στην καρδιά μας;
"Άλλο δέν είχ' ή άμοιρη μανούλα σου κομάρι
Γι' αυτό κι' ό Χάρος θέλησε 'Αννούλα, νά σέ πάρη

Των συγγενών σου ησουνα τ' όμορφο άηδονάκι
Κοι στό σχολειό σάν ηρχεσο ησουνα τό άρνάκι
Τέτοιος ώραιος άγγελος μ' άθώα μιá ψυχούλα
"Άπ' τό σχολειό μας χάθηκες χαρίτωμέν' 'Αννούλα.

"Όλοι πικρά σ' εκλάψαμε μονάκριβ' άγγελουδι
Τού Παραδείσ' όλόδροσο ω! του Μαγιού λουλουδι
Γιά πάντοτε αί φίλοι σου καθώς και οι δικοί σου
Γιά πάντα έστερηθήκαν πιá την γλυκειά μορφή σου.

ΑΝΝΑ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δ. θασάλισσα της Μ. Σ. 'Αγ. Στεφάνου

ΟΝΕΙΡΑ ΟΔΑ ΚΙ' Η ΖΩΗ

Σάν ένα όνειρο πού σβήνει, 'ς της νύχτας μέσ τή σιγαλιά
σάν ρόδο σβήνει κι' ή 'Αγάπη, μαραινεται και ή καρδιά.
Σάν ένα κύμα άφρισμένο, πού χάνεται για μιá στιγμη
γοργά κυλά και ή Εύτυχία, μέσ την πλανεύτρα τή ζωή.
Φεύγει για πάντα ή νεότης, πού τόσοσ ό καθείς ποθει
μαραινεται κι' ή 'Ωραιότης; σάν τό λουλουδι μιάν αυγή.
Εύτυχισμένος είν' μονάχα, όποιος στην πίκρα του γελά
νομίζοντας πώς αυτός τάχα, βοήκε στον κόσμο τή χαρά.
Γοργά μās φεύγει κι' ή 'Ελπίδα; γι' αυτ' άς χαρούμε πριν κοιτη
στην ξελεγιάστρα 'δω την Πλάση ώ! της ζωής μας ή κλωστή.
'Αχώριστες σάν πεταλούδες, χαρά και λύπη ζουν μαζί
κι' αλλάζοντας θέσ' όλόνα, "Όνειρο λένε: κι' ή ζωή.

Και μέσ τούς κάμπους τά πουλάκια, κι' αυτ' μ' όλόχαρο σκοπό,
"Όνειρο λέν 'ς τά ζευγαράκια είναι κι' ή λέξις. Σ' ήγαπώ.

"Άγιος Στέφανος

A. Π.

ΥΜΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

"Άγιος Βασιλεις έρχεται από την Καισαρείαν, λέγει λαϊκόν
τραγουδιόν.

Ντεμάκ άγιος Βασιλεις άν δέν ηρχετο από Καισαρείαν πρωτο-
χρονιά μετοχρονιά γιόκ.

Τ' άκοιτε μπέ σιασίν, Πήτα γιόκ, γεμισία δέν έχει έριφλέρ,
όποία μεγάλη τιμή προσγίνεταί από Καραμανλίαν.

"Άγιος Βασιλεις καραμανλής χαλίσιος
άγιος γίνεταί.

"Αναντάν μπαμπαντάν 'Ανατολίτης σοιλι-
δικος είναι.

Ει' Ναιάτά του γερατεία του μίς κοκελωθ
πασουρμά έφαγε έριφίν λέγει μεάλη σοφία
είχανε εύγενικός μυρωδικός από τσιμένι και
σκέρο μυρίζανς.

Πιείς άλλος τόπος, ποιά άλλη χώρα τοιού-
τος χαλίσιος άγιος παρήγαγε όλάν, νά διου-
δύνη καλενδάριον με ένομασίαν του τρισέν-
δεζον ;

Και ποία άλλη ένομασία χαρά μεάλη
σκορπίζει ανθρωπότητα και εύχετήριος γένε-
ται εις μεάλους και μικρούς εις άνδρας γυνάς
και παιδιά ;

Την σημερον ήμεράν τουμπελέκι μι ιτέρσιν, κερμάν, φωνογράφ,
τεμπουρά όλα φάλλουνε και άρμονιάζουεν έορτήν Μεάλου Βασιλειςου.

Παντοϋ στον κόσμο κάλαντα' λέγουσιν. Καισαρείαν ύμνοσιν
"Άγιος Βασιλεις ύμνολογουσιν. 'Αφσρίμ μπέ χεμισιρί.

Κι' άλλοι άγιοι βγήκανς άμα μπίνριτι άγιος Βασιλεις ένας
είνε βέρσελαμ. Καισαρεία και Νεβσεχιρ άμα βγάνει, σακά γιόκ, άμα
άγιος είνε, άβεκάτες είνε, πασουρμάς είνε, πρώτο πράμα είνε.

"Άγιος Βασιλεις από παιδιόν μεάλη έξυπνάδα του έδειχνε δικη-
γόρος ήτανε τάμ κοπέγλου κοπέκ ά!

Αίρσιτικοί άμα άντικρούζανς κι' άνοιγε εύλογημένο στόμα του
τσούρ... τσούρ επάνω τους κάνανε !

Τοιούτος άγιος Βασιλεις ήμέτερος χεμοσής εκ Καισαρείας πα-
τριώτης μεάλος και αξιοθαύμαστος εις αιώνας αιώνων θα παραμείνη.

Διά τούτα έδεν νά ανακράζουμέν: Βασιλειςου του Μεάλου Μητρο-
πολίτου Καισαρείας πολλά τά έτη.

Και όποιος δέν θέλει ν' ανακράξη παρομοίως χαλίτ έντιορ.

ΝΥΧΤΑ ΒΑΘΕΙΑ

Χριστούγεννα. Νύχτα βαθειά και τὸ φεγγάρι
 μέσ' ἀπ' τὸν οὐρανὸ π' ἀναγαλιάζει,
 στῶν δέντρων τὰ γυμνά κλαριά, στολιδία ἀτίμητα ταιριάζει.
 Κι' ἀρχίζει και με τέχνη ἀραδιάζει
 στ' ὀκρόκλωνα—γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴ χάρη—
 σειρὰ σειρὰ μαργαριτάρι.
 Φεγγάρι, φεγγαράκι, ἔλα και στόλισε
 τὴν κρύα, τὴν ἄδεια κάμαρή μου.
 Τὸ μοναχὸ παιδί μου μεγάλωσε και πάει στὴν Εξηνθεία.
 μὰ ἐμέν' ἀπόψε ἡ σκέψη μου γυρίζει στα παλιὰ
 τὰ γρόνια κοί τ' ἀναζητῆ ἡ καρδιά μου τὸ μοναχὸ παιδί μου.
 Ὡ ἔλα, ὡς νὰ τὸ εἶχα ἐδῶ κοντά μου
 μιά μυστικὴ νὰ κάνουμε γιορτῆ.
 Φεγγάρι, φεγγαράκι, Φέξε μου γιὰ νὰ βγάνω ἀπ' τὸ κουτί
 ὅλα τὰ παιχνιδάκια τὰ παλιὰ
 κι' ἀπὸ τὴ λησμονημένη τὴ γωνιά
 τῶν Χριστουγέννων τὸ δενδράκι
 Νὰ οἱ στρατιώτες, νὰ και τὸ καράβι
 Νὰ τὸ ναυτάκι μέσα στὴ βαρκούλα.
 —Ὡ! πῶς γιὰ σένα ὁ πόθος μου Ξανάβει
 ποῦ βρῖσκεσαι παιδιάτικη καρδούλα:—
 σὲ κράζει ὁ καταγκιόζης, δὲς ἀκόμα γελᾷ με τὸ πλατὺ τοῦ στόμα
 κι' ὁ ἄγγελος με φτερά ἀπλωμένα ἔτοιμος γιὰ ταξίδια ἄνευρεμένα.
 Καλῶς τον και τὸν γέρον Ἄη Βασίλει
 με τὸ κρυφὸ χαμόγελο στὰ χεῖρι.
 Φεγγάρι, φεγγαράκι, ἐστὸ τὸ φῶς σου,
 και γῶ θά σοῦ κρεμάσω τὴν καρδιά μου.
 Μὰ τί σιγὴ βαθειά! στὴν κάμαρά μου
 καμμιὰ κραυγὴ χαρᾶς δὲν ἀνρροικιέται.
 Ὡ! χιλιοφιλημένο μου χεράκι,
 γεράκι, ποῦ μεγάλωσες κι' ὡς τόσο
 πάντα μικρὸ σὲ βλέπω ἐγὼ, χεράκι,
 φτιασμέν' ἀπὸ βελούδο κι' ἀπὸ χνουδι
 ἄγερικιὰς φτερούγας ὡ χεράκι ποῦ εἶσαι και δὲν εἶσαι πουθενά,
 ἔλα στὴ μυστικὴ ἔτουτην ὥρα, ἔλα νὰ μάσης τὰ παλιὰ σου ὄρα.
 ἔλα και σάλεψε τὰ παγωμένα φύλλα
 σὸν μιά πνοή, σὸν μιά ἀνατριχίλα,
 κι' ὕστερα κρύψου με τ' ἀστέρια τῆς αὐτῆς
 ἀνάμεσα Θανάτου και Ζωῆς.

ΜΥΡΤΙΩΤΙΣΣΑ

ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΟΡ

ΥΠΟ Ε. ΙΟΡΔΑΝΙΔΟΥ

Πολλές φορές τὸ φίλαθλον ἀναγκαστικὸν κοινόν, οἱ ἀκριφνεῖς
 λάτρεις τῆς νέας θρησκείας, ἡ ὁποία ἀποκαλεῖται με τὴν διεθνή λέξιν
 «Σπορ» και τῆς ὁποίας οἱ ὅπαδοι ἀριθμοῦνται εἰς δεκάδας ἑκατομμυ-
 ρίων, ξεφυλλίζοντας κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς των τοὺς τόμους
 τῶν καλλιῶν ἡμερησίων πολιτικῶν ἐφημερίδων, τὰς ἑβδομαδιαίας
 εἰκονογραφημένας ἐπιθεωρήσεις και τὸν περιοδικὸν τύπον ὀλοκλήρου
 τοῦ κόσμου, συναντοῦν ὀλοκλήρου στήλας, πολλὰκις δὲ και σελίδας
 ἀκόμη με περιγραφὰς ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, ἀγῶνων κλασικοῦ
 ἀθλητισμοῦ, Ἰπποδρομιῶν, λεμβοδρομιῶν, αὐτοκίνητοδρομιῶν, ποδη-
 λατοδρομιῶν, σπορ τῆς ρακέτας, ἀγῶνων κολυμβήσεως, καταδύσεως,
 γκολφ, πάλης, πυγμαχίας, ξιφασκίας, σκοποβολῆς, οὐώτερ Πόλο, Πιγκ
 Πόνγκ, βόλεϋ, μπάσκετ και τόσων ἄλλων ἀθλημάτων. Συναντοῦν
 περιγραφὰς αἰτίνες πραγματεύονται τοὺς κατὰ τετραετιαν τελοῦμένους
 Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους συμμετέσχον οἱ ἐκπρόσωποι
 ὄλων τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων τῶν πέντε ἡπείρων. Συναντοῦν
 τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοὺς τελοῦμένους εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν
 Βαλκανίων με συμμετοχὴν ὄλων τῶν κρατῶν τῆς χερσονήσου τοῦ
 Αἴμου, τὸ Βαλκανικὸν ποδοσφαιρικὸν κύπελλον, και τόσας ἄλλας
 διεθνεῖς συναντήσεις. Ἄλλοῦ συναντοῦν τὰς περιγραφὰς τοῦ ποδηλα-
 τικοῦ γύρου τῆς Γαλλίας με τὰς 33 ἐτάπ τῆς, τὸ ποδοσφαιρικὸν
 κύπελλον τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης με τὰς τιτανομαχίας τῶν ἔθνικῶν
 ὀμάδων Ἰταλίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας και Τσχοσλοβακίας, ἄλλοῦ
 τὰς λεμβοδρομίας τῶν Πανεπιστημιῶν Ὀξφόρδης και Καίμπριτζ,
 ἄλλοῦ τὸ Ἰπποδρομιακὸν κύπελλον τοῦ Μουσελίνι, τὰς συναντήσεις
 διὰ τὰ πρωταθλήματα τοῦ κόσμου εἰς τὰ ἀνδροπροσπῆ σπορ τῆς πάλης
 και τῆς πυγμαχίας. Συναντοῦν ἐπίσης τὰς συναντήσεις ρακέτας διὰ
 τὸ κύπελλον τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου και τοῦ κυπέλλου Νταίβρις
 τὸ κύπελλον τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, τό... τό... και τόσας ἄλλας
 συναντήσεις. Ἐκ παραλλήλου δὲ ἀνοίγοντας τὸ ραδιοφώνον των
 ἤκουαν ἀθλητικὰς εἰδήσεις, καταρρίψεις ρεκόρ και ἀθλητικὰς κριτικὰς
 και μελέτας.

Τώρα ὅμως οὔτε ὁ ἀσύρματος, οὔτε τὸ ραδιοφῶνον μεταδίδουν
 τοιοῦτο εἶδος εἰδήσεις, οὔτε κἄν συναντᾷ τις εἰς τὸν ἐν γένει
 τύπον, δέματα, κριτικὰς, μελέτας, πραγματείας και εἰδήσεις ἀθλητικοῦ
 περιχομένου. Ὅλα τώρα ὀμιλοῦν και γράφουν διὰ τὴν τρομερὰν
 γιγαντομαχίαν ποῦ διεξάγεται ἀπὸ τεσσαρακονταμῆνου διὰ τὴν

σύρραξιν τῶν μεγαλύτερων κολοσσῶν τοῦ κόσμου, διὰ τὸν πόλεμον τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τῆς πλειοψηφίας τῶν ἔθνων. Ὁ πόλεμος οὗτος τοιαύτην ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκφάνσεων τῆς ζωῆς καὶ τοσαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς καθόλου ζωῆς τῶν ἡπείρων, τῶν ἔθνων, τῶν κρατῶν, τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀτόμων, ὥστε καὶ τὰ σπῆρ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐτέθησαν εἰς τὸ περιθώριον καὶ παρεχώρησαν τὴν θέσιν των εἰς τὸν θεὸν τοῦ πολέμου Ἄρην, ἀναμένοντα τὴν αἰσίαν λήξιν αὐτοῦ, ἵνα τότε καταλάβωσι καὶ πάλιν τὰ σπῆρ ἐν δλη τῇ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ αἴγλη των τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὰ θέσιν.

Ε. ΙΟΥΔΑΝΙΔΗΣ

ΠΑΘΗΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Κι' ἂν ὄλα πέρασαν κι' ἂν ἔχουν ὄλα σβύσει
ἐλπίδες κι' ὄνειρα γλυκὰ μεθυστικά
ἀπὸ τοὺς δυὸ κανεὶς δὲν θὰ τολμήσῃ
τὰ περασμένα μας νὰ θιάψῃ ὀριστικά.

Πάντα θὲ νᾶχη μιὰ γωνίτσα στὴν καρδιά του
μιὰ ἀκρούλα ἀμόλυνη κρυφὴ καὶ στεγανὴ
ὅπου μ'ἀγάπη θὲ νὰ κρύβῃ τὰ παλιά του
—ἀνάμνηση γλυκεῖα, νοσταλγικὴ κι' ἀγνή.—

Κι' ὅταν στὸ παρελθὸν ξαναγυρίζει
ποῦ θᾶχουν ὄλα γίνεϊ πιά μηδέν,
ἐνῶ πικρὸ στὰ χεῖλη του θ' ἀνθίξῃ
χαμόγελο... τὰ μάτια του θὰ κλαῖν' !...

Ι. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Η ΤΡΟΜΕΡΗ ΓΛΩΣΣΟΚΟΠΑΝΑ

Δώδεκα γείτονες καὶ γειτόνισσες—ἀπὸ τὴ συνοικία Πετραλώνων—ἐμήνυσαν μίαν γειτόνισσάν των, ἐπὶ... τί, φωντάζεσθε ;

Ἐπὶ... φλυαρία !

Μάλιστα, τὸ μόνον ἔγκλημα τῆς κυρᾶ Ζαμπέτας τῆς Καρκαμπούσουκνας—μὲ τὸνομα !—ἦταν ἡ ἀκατάχρητος καὶ δηλητηριώδης φλυαρία τῆς.

Τί γλώσσα ἦτο αὐτῆ, Θεέ μου ;

Σφοντύλι! Ροδάνι! Τροκάνα Καρναβάλου! Ἄνεμόρολος! Ξεβροαὶ Κόπανος! Ἀτσίδα! Μαχηρί! Πριόνι! Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ἀβυσσαλλεῖο, ἀπόθυμο καὶ ἀπόλυτο στόμα, ὁ διάβολος θὰ ἔκρυσσε ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἔχη κρεμάσει τὴν ἐπιγραφή :

«Κίνδυνος—Θάνατος !»

Αὐτὴ ἡ γλώσσα—γλώσσα κανόνι τῶν 421—ἐκόντεψε νὰ αἰματοκυλίῃ τὴν φιλήσυχη συνοικία, νὰ δημιουργήσῃ εὐρωπαϊκὸν πόλεμον.

Δὲν ἦτο στόμα αὐτὸ, ἦτο μπουκαπέρτα φρεγάτας, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξηκοντίζετο πῦρ τρομερὸν, ὀβίδες κραυγῆς...

Καὶ τί κραυγῆς! Ἡ κυρᾶ Ζαμπέτα Καρκαμπούσουκνα—μὲ τὸνομα !—εἶχε τὴν φλυαρία τῆς δηλητηριώδη, ὡς νὰ ἐνήδρουν εἰς τὸ βάθος τοῦ λάρυγγός της μιὰ ἔχιδνα.

Τὰ κατορθώματά της ἦσαν ἄπειρα.

Ἐπιανε τὸ σύζυγο τῆς Α...

—Τᾶμαδες καφκρέ;

—Ὁχι ! Τί ;

—Ἡ γυναίκα σου...

—Αἱ Τί κάνει ἡ γυναίκα μου ;

—Ἡ γυναίκα σου καὶ ὁ κουμπᾶρος σου,.. σὲ στολίζουνε καλὰ, ἔννοια σου !

—Τί λές ;

—Τὸ ὀρκίζομαι! Τοὺς εἶδα! Τοὺς εἶδα μὲ τὰ μάτια μου. Νὰ βγάλω τὴ φάγουσα ἐν λέω φέματα...

Πιάνει καὶ τὴ σύζυγο τοῦ Β...

—Τᾶμαδες ;

—Ὁχι. Τί νὰ μάθω ;

—Ὁ ἄντρας σου καὶ ἡ ἐξαδέφη σου...

—Αἱ ; Τί κάνουν ;

—Τὰ μπλέξανε γιὰ καλὰ μαζί. Μαζί ! Τοὺς εἶδα ! Νὰ μοῦ βγοῦν τὰ μάτια ἐν δὲν τοὺς εἶδα ! Τοὺς εἶδακακα !...

Δὲν τὴν φθάνουν αὐτοὶ οἱ ἀδελφοί... ἂ ὁ λ ο ο ! Πιάνει τὸν ἀδελφὸ*

—Είδα την αδελφή σου με τόν...
 —Με ποιόν;
 —Με τόν Τάκη! Πηγαίνανε μαζί τις προάλλες άγκαλιασμένοι
 στις άκκιάς.
 —'Αλήθεια;
 —Νά βγάλω τὸ κακὸ σπυρὶ ἂν λέω ψέματα!
 Γραπώνει αδιάντροπα καὶ τὸν πατέρα;
 —Σκύψε νὰ σοῦ πῶ...
 —Τί;
 —'Η κόρη σου ἢ προκομένη...
 —Τί ἔκαμες;
 —Τὴν εἶδα με τὸν Τάκη νὰ φιλοῦνται!
 "Ἦτοι, κόντεψε νὰ βάλῃ τὴ μισή γειτονιά αὐτὸς ὁ θηλυκὸς κροταλιάς
 νὰ ἀφᾶξῃ τὴν ὑπόλοιπη,—νὰ κάμῃ τὴ συνωικία της φρενοκομείο.

* * *

'Μπὶ τέλους, βροχή μηνύσεων ὑπεβλήθη ἀναντίον της ἐκ μέρους τῆς
 συνωικίας,—καὶ ἡ κυράτσα Σκμπέτα Ἐκρημπουζούκκινα ἐκάθισε εἰς
 τὸ σκαμνίον τῆς κατηγορουμένης.
 Ὁ κ. δικαστὴς ἤκουσε τοὺς μηνυτὰς καὶ τοὺς μάρτυρας, ποὺ ἦσαν
 πραγματικοὶ μάρτυρες, ἄλλως τε, διότι εἶχαν... μαρτυρήσαι ἀπὸ τὴν
 γλώσσα της.
 'Απόφασις:
 —Εἰκοσάῃμερος κρήνησι!
 'Η κυρά Σκμπέτα τότε ἐφιδύρισε:
 —'Αμὶ παστρικό τσανάκι εἶσαι καὶ εἰς; ἔννοια σου! Σὲ κατάλαβα!
 Δὲν κυτᾶς τὰ δικὰ σου!
 Καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸ μπουδρούμιον, μετὰ τῆς... γλώσσας της.

Σ Χ

ΞΑΝΘΕΣ—ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΕΣ

Εἰς ἓνα μεσοιτικὸν γραφεῖον
 Ὁ κελάτης.—Μήπως ἔχετε ἔτοιμη καμιά νύφη ξανθῆ; τὴν θέλω ὅμως
 πολὺ ξανθῆ...
 Ὁ μεσίτης.—Πρὸς τὸ παρόν, ὄχι. Σὲ λίγες μέρες θὰ ἔχω.
 Σήμερον ἔχω δικέσιμη μιὰ μελαχροινὴ μόνον. 'Αν ὁ
 μως βιάζεσθε, ἠμπορῶ νὰ σᾶ; τὴν ἔτοιμάζω ἕκ νῆ ἕως
 τὸ μεσημέρι.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Με τὸ ἄγριο ξεροβόρρι, ποὺ ξεριζώνει δένδρα, ἦτο καὶ ἡ εὐερ-
 γητικὴ τῶν καπέλλων. Ἐνας κυνηγὸς στὸ δρόμο, θὰ μπορούσε νὰ κυ-
 πῆσῃ στὸ φτερὸ περισσότερα καπέλλα, παρ' ὅσες μεκατίσες θὰ κτυποῦ-
 σε στὸ βουγὸ. Λοιπόν, δὲν ὑπάρχει τραγικώτερον θέαμα ἀπὸ τὸν ἀν-
 θρωπον, τοῦ ὁποῦ γίεται ἀνάρπασιον, ἔξαψα, τὸ καπέλλο καὶ τα-
 ξεῖται ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

"Ἄλλοι παίρνουν τὸ πρᾶγμα φιλοσοφικά. Ρίχνουν ἓνα βλέμμα με-
 λαγχολικὸ ἀποχαιρετισμοῦ πρὸς τὸν δραπέτην, σταματοῦν σὺν ἀπολι-
 θωμένοι καὶ περιμένουν. Τί περιμένουν; Κ' αὐτοὶ δὲν ξέρουν. Βεβαίως
 δὲν περιμένουν νὰ τοὺς ξαναγορήσῃ μόνο του τὸ καπέλλο. Ἐλπίζουν
 ὅμως, ὅτι κάπου θὰ σταματήσῃ, κάπου θὰ σκαλώσῃ, κάποιον ἐμπόδιο
 θὰ τὸ ἀνοχαιτίσῃ στὸν τρελλὸ του δρόμο, γιὰ νὰ πᾶνε κατόπιν νὰ τὸ
 συλλάβουν ἀσφαλῶς καὶ ὀξιοπρεπῶς. Ἡ ἐλπίζουν—πάντα ἐλπίζουν—ὅτι
 κάποιος ὑποχρεωτικὸς διαβάτης θὰ τὸ συλλάβῃ, ἐν τῷ μεταξύ, καὶ θὰ
 τοὺς τὸ παραδώσῃ.

—Τὸ καπέλλο σας, κύριε.

'Αλλὰ νὰ καταδεχθῶν νὰ τὸ κυνηγήσουν ποτέ!

—Ἐμένα μοῦφυγε ἡ γυναῖκά μου, ἔλεγε κάποιος, καὶ δὲν ἔτρεξα
 νὰ τὴν κυνηγήσω. Καὶ θὰ κυνηγᾶ τώρα τὸ καλοκαπέλλο.

"Ἄλλοι ὁμως δὲν ἔχουν τόσον φιλοσοφικὴν ἰδιουγγρασίαν. Αὐτοὶ
 τὸ κυνηγοῦν ἔξαλλοι μετοξὺ τροχῶν εὐτοικιῆτων, ποδιῶν ἀνθρωπίνων,
 φρεσῶν καὶ τεχνιτῶν ἐμποδίων, κινδυνεύοντες γάθε στιγμήν νὰ διαμε-
 λιθοῦν ὑπὸ τοὺς τροχούς, νὰ ἀταρτέψουν ἀνθρώπους, νὰ σπᾶσουν τὰ
 μοῦτρα τοὺς ἐπάνω σὲ κανένα στύλον. Διότι δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο
 ἔμπρὸς τῆς ἀπὸ τὸ καπέλλο, ποὺ τοὺς φεύγει μὲ σοφοὺς ἔλιγμούς. ὡς
 καὶ αδιαιχόμενος κατάδικος, ἀνεκτίσας τὴν ἐλευθερίαν του. Ἀποδῶ
 τῶχουν, ἀποκεῖ τῶχουν, κάποτε τέλος τὸ συλλομβάνουν. Ἀλλὰ πῶς
 περιπέτεις καὶ πόσα ἐπεισόδια ἐν τῷ μεταξύ.

—Δὲν προσέχεις, γριτσιανέ μου, λιγάκι; Κόντεψες νὰ μὲ γκρεμί-
 σῃς. Τί τρέχεις ἐτοίμην παλαβός;

—Τὸ καπέλλο μου, κύριε. Μοῦ πῆρε ὁ ἀέρας τὸ καπέλλο μου.

—“Ας τὸ κρατοῦσες νὰ μὴ σοῦ τὸ πάρη.

—Πῶς νὰ τὸ κρατήσω, κύριε; Ἐδῶ κόττυς νὰ μὲ σηκώση ὀλόκληρον καὶ τὸ καπέλλο μου θὰ κρατήσω;

“Ἐνας ἄλλος πάλιν οὕτε ἔτρεξε πίσω ἀπὸ τὸ καπέλλο του, οὕτε ἐπερίμενε φιλοσοφικῶς νὰ ἰδῇ ποῦ θὰ στοματίση. Στομάτησε ὁ ἴδιος στὴ μέση τοῦ δρόμου καὶ ἀρχισε νὰ φωνάζη:

—Πιάστε το! Πιάστε το!

Μερικοὶ, ὑποθέσαντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λαποδύτου, ὤρμησαν πρὸς κατοδίαιξί του. Ἐνας ἀστυφύλαξ ὅμως πρὶν προβῆ στὴν καταδίωξιν, ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ πρωτίτερον, ἀνακριτικῶς τὴν περίπτωσιν.

—Σὰς πῆραν τὸ πορτοφόλι σας κύριε;

—Ὅχι. Τὸ καπέλλο μου.

—Ποιὸς σὰς τὸ πῆρε;

—Ὁ ἀέρας.

Ὁ ἀστυφύλαξ ἐκηρύχθη ἀνεμώριος νὰ συλλάβῃ τὸν ἀέρα καὶ ἀπαμακρύνῃ μὲ τὴν συνείδησιν ἑλαφράν, εἰπὼ ὁ ἄγνωστος ἐξακολουθοῦσε νὰ φωνάζη:

—Πιάστε το! Πιάστε το.

“Ἄλλοτε, τεύχλιστον, τὰ καπέλλα εἶχαν τυλιγμένον σὸ γύρο τους ἓνα λάστιχο μὲ τὸ ὅποιον τὰ ἔδενε κανεὶς ἀπὸ κάποιον κουμπὶ τοῦ σακκακιῦ του. Ἄλλὰ ἡ μόδα τῶν δεομίαν ἀεροστάτων καὶ τῶν δεομίαν καπέλων ἐπέρασε. Καὶ δι’ αὐτὸ ἀκριβῶς σθμβαίνουσι τόσα ἀεροπορικὰ δυστυχήματα.

Π. Ν.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μεταξὺ πελατῶν

“Ὅριστε.— Νὰ καὶ ἓνας σάλαγκας ζωντανὸς μὲς τὴν σαλάτα. Αὐτὸ εἶναι ἀνυπόφορον.

—Παιδὶ σιγὰ φίλε μου, λέγει ὁ ἄλλος, γιατί ἔν σ’ ἀκούση τὸ γκαρσόνι θὰ σοῦ τὰν περάσῃ τὸν σάλαγκας στὸν λογαριασμὸ σου.

Εἰς γέρον γυναικιοῦθραν

Κοκκορεύσαι τοῦ κόκκου εἶσαι παίγινη τῶν κοκκῶρων.

Εἶσαι..... ἀκίνδυνον πορεῖον, δίχως θεῖον καὶ φωσφόρον.

Σατανᾶς.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΥΓΙΩΝ ΚΑΙ Η ΔΙΑΙΤΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ

ΥΠΟ Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν ἀνθρώπων τελεῖται ἀέννητος ἀποσύνθεσις καὶ καθὼς ὀργανικῶν ἐνώσεων δι’ ὧν ἐλευθεροῦται ἐνέργεια χροπὶ σιμύουσα εἰς παραγωγὴν θερμότητος καὶ ἐργασίας. Πλὴν τούτου ἐντὸς τῶν ἀδένων σχηματίζονται διαρκῶς ἐκκρίματα καὶ ὁρμόνοι, ἅτινα συγκείμενα ἐξ ἐπιπλόκων ὀργανικῶν ἐνώσεων ἀπεκκρίνονται καὶ καταναλίσκονται. Ἐπίσης οἱ ἴστοι καὶ τὸ αἷμα ὑφίστανται διηνηκὴ ἀνανέωσιν, καθ’ ἣν παλαιότερα στοιχεῖα καὶ κύτταρα καταστρέφονται καὶ ἀντικαθίστανται διὰ νέων. Διὰ τὴν ἀφομοίωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν ταύτην τῆς ἀνανέωσης ὁ ὀργανισμὸς προσλαμβάνει τὸ ἕλικόν ἐξ ἐπιπλόκων ὀργανικῶν ἐνώσεων καὶ τοιαῦτα βασιικα πηγαὶ διὰ τὴν διατροφήν του εἶναι αἱ λευκοματωσιδεῖς οὐσίαι, οἱ ὕδατάνθρακες καὶ τὸ λίπος, αἵτινες οὐσίαι περιέχονται εἰς διαφόρους ἀναλογίας ἐντὸς τῶν θρεπτικῶν μέσων τῶν λαμβανομένων, ἐκ τοῦ φυτικῆ καὶ ζωικῆ βασιλείου. Ἡ ἐντὸς τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν ἀποτεταμιευμένη ἐνέργεια ὑπολογίζεται εἰς θερμίδας ἢ τὰς λεγομένας οὕτω μονάδας τῆς θερμότητος. Μία θερμὶς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ποσὸν ἑκείνου τῆς θερμότητος ὅπερ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς θερμοκρασίας 1 γρμ. ὕδατος κατὰ 10 βαθμῶν Κελσίου ὅσον μεγαλειτέρα εἶναι ἡ ἔκτασις τῶν ἐν τῷ σώματι καύσεων, τόσον καὶ ἡ ἀνάγκη προσλήψεως περισσοτέρας τροφῆς καθίσταται ἐντονωτέρα.

Διὰ δὲ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ φυσιολογικὴν ἐξακολουθήσιν τῶν ζωικῶν λειτουργιῶν, ἡ διαρκῶς καταλιχομένη ἐνέργεια δεόν ἀπαραιτήτως ν’ ἀντικαθίσταται δι’ ἄλλης, ὑπὸ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν προσαγομένης. Ἐὰν ἡ ποσότης τῆς λαμβανομένης τροφῆς εἶναι μικρότερα τῆς ὑπὸ τοῦ σώματος ἀπαιτουμένης, ἐπέρχεται διαταραχὴ τοῦ ἰσοζυγίου, ἥτις ἐξωτερικῶς εὐεται δι’ ἐλαττώσεως τοῦ βάρους τοῦ σώματος. Ἐὰν δὲ τοῦναντίον λαμβάνονται θρεπτικαὶ οὐσίαι περισσέτεροι τῶν ὑπὸ τοῦ σώματος καταναλισκομένων, ἐπακολουθεῖ ἀξήνησις τοῦ βάρους. Ἐπομένως ὁ φυσιολογικῶς τρεφόμενος δεόν νὰ λαμβάνῃ τόσην τροφήν, ὅση ἐπαρκεῖ διὰ νὰ καλύπτεται πᾶσα ἀπώλεια ἐνεργείας καὶ νὰ διατηρῆται τὸ σῶμα ἐν καταστάσει ἰσορροπίας. Αἱ ὅκ τοῦ ἀνθρώπου χρησιμοποιούμεναι διάφοροι θρεπτικαὶ οὐσίαι, αἵτινες ἐμπεριέχουσι λεύκωμα, λίπος καὶ ὕδατάνθρακες κέκτηνται ὀρισμένην θερμοδυναμικὴν ἀξίαν, ἥτις ἔχει ὑπολογισθῆ διὰ τῆς κα-

ταμνήσεως τῶν ἐκ τῆς καύσεως ἐκάστης ἐξ αὐτῶν ἐκλιωμένης θερμότητας διὰ τῶν λεγομένων θερμίδων. Τὸ ἐν ταῖς λαμβανόμεναις τροφαῖς λεύκωμα, οἱ ὑδατάνθρακες καὶ τὸ λίπος θεωροῦμενα ἀπὸ τῆς θερμολογικῆς τῶν ἀξίας μόνον καὶ ὀλίγῳ γενικώτερον ἀπὸ τῆς ἀσθητικῆς ὁρατικῆς εἶναι δυνατόν ἐντὸς ὁρίσμενων τιμῶν ὄριαν ν' ἀναπληρωσῶν ἄλλα ἀλλὰ πάντοτε δεόν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ λεύκωμα μόνον δὲν ἀντικαθίσταται ἐν τῇ ἰδιότητι αὐτοῦ ταύτη ὑπὸ τοῦ λίπους μόνον καὶ τῶν ὑδατάνθρακων διότι αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητον ὡς οἰκοδομικὸς οὕτως εἰπεῖν λίθος καὶ βᾶσις καὶ θεμέλιον διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς ὕλης τοῦ σώματος ἐνῶ τὰ λίπη καὶ οἱ ὑδατάνθρακες ἀντιπροσωπεύουσι κατ' ἐξοχὴν τὴν καύσιμον ἕλην τοῦ σώματος. Ἡ καλλιτέρα τροφή ἐν ἀναλογία δι' ὄργανισμὸν ἀνθρώπου ζυγίζοντα 70 γραμμ. εἶναι ἡ περιέχουσα ἕν γραμμ. λευκώματος πρὸς 1 γραμμ. λίπους πρὸς 10-15 γραμμ. ὑδατάνθρακων. Πλην τῶν ἀνωτέρω θρεπτικῶν ὅμων οὐσιῶν δι' ὧν ἐξυπηρετοῦνται αἱ καύσεις καὶ παρέχεται εἰς τὸν ὄργανισμὸν τὸ ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν ποσὴν ἐνεργείας, τὸ σῶμα ἔχει εἰσέτι ἀνάγκη σειρὰς ἄλλων οὐσιῶν, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν οἰκοδόμησιν καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ διὰ τὴν διατήρησιν ἐν γένει τῆς ὑγιεινῆς αὐτοῦ καταστάσεως. Εἶναι δὲ αὐταὶ πρὸ παντὸς τὰ ἀνόργανα ἔκείνα ἄλατα, ἅτινα περιέχονται ἐντὸς τῶν ὀργάνων καὶ χυμῶν τοῦ σώματος ἐν μέρει εἰς συνδέτους ἐνώσεις (π.χ. ἄλκαλα, ἀσβέστιον καὶ μαγνήσιον, χλωριούχοι, θειούχοι καὶ φωσφορεῦχοι ἐνώσεις, ὡς καὶ ἱχνη σιδήρου, ἰωδίου) καὶ ἄλλα τινὲς ὀργανικαὶ οὐσίαι, μολὶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναγνωρισθεῖσαι, ἀλλὰ καὶ μικρὰ ἐντελῶς ἐξηκριβωμένοι, αἵτινες καλοῦνται βιταμίναι.

Ἡ παντελής ἄλλειψις τῶν συμπληρωματικῶν τούτων οὐσιῶν ἐκ τῆς τροφῆς, ἐπιφέρει βλάβος τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως, βαρεῖς τροφικὰς διαταραχὰς, ἀπίσχνασιν, οἰδήματα, νευρικὰς ἐνοχλήσεις καὶ ἐπι νεαρῶν ἰδίᾳ προσώπων παρακώλυσιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως.

Ἡ εἰς τὸν ἄνθρωπον παρεχομένη τροφή δὲν ἀρκεῖ νὰ ὑπολογίζηται μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὴν περιεκτικότητά αὐτῆς εἰς θερμίδας, λεύκωμα, ἄλατα καὶ βιταμίνας, ἀλλὰ δεόν πρὸς τούτοις νὰ παρασκευάζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὅστε ν' ἀποβῶναι εὐάρεστον εἰς τὰ ὄργανα τῆς ὀσφρήσεως καὶ τῆς γύσεως. Οὕτω καὶ μόνον χορηγοῦμενα ἢ τροφὴ διεισέρει τὴν ὄρεσιν καὶ τρέφει καλλίτερα.

Ἐκομῆσιν μίᾳ ἐπιπλέον διατροφῆ παρὰ τῶ ἀνθρώπων δεόν νὰ ἐκπληροῖ ἀπαραίτητους τινας ὄρους καὶ οἱ

1ον) Νὰ χορηγῶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀναλόγως τῆς ὑπ' αὐτοῦ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας, τὴν ἀναγκαῖον ποσότητα θερμίδων.

2ον) Νὰ περιέχῃ τὴν ἀπαιτούμενην ποσότητα λευκώματος.

3ον) Νὰ περιέχῃ τὴν ἐπαρκῆ ποσότητα ὑδάτος καὶ ἄλατος.

4ον) Νὰ περιέχῃ τὰς ἀπαιτούμενας βιταμίνας.

5ον) Νὰ εἶναι εὐγευστος καὶ νὰ διεισέρη πρὸς ὄρεσιν τὴν λειτουργίαν τοῦ σώματος.

Ἡ σπουδὴ τῶν ἀνωτέρω γνώσεων καὶ κατευθύνσεων ἀποτελεῖ τοὺς κλασικοὺς κανόνας, ἐφ' ὧν δεόν νὰ ἐρείθεται ἡ διατροφή τοῦ ὑγιεῖς ἀνθρώπου, ἂν καὶ συνήθως οὕτως περιέχεται τὴν τροφήν τοῦ ὄπου καὶ ὅπως δύναται ἀκολουθῶν τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἐναστικόν, ὅπου ὑποδεικνύει εἰς αὐτὸν τὴν ὀρθὴν κατευθύνσιν ὑπὸ τὴν ἐποψίαν τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν ἀναγκαζομένων ἐν τῷ σώματι τοῦ θρεπτικῶν μέσων. Ὅλοι ὅμως οἱ ἀνωτέρω τεθέντες ὄροι καὶ κανόνες ἀνατρέπονται καὶ παραλάσσουσι ὅταν πρόκειται περὶ ἀσθενῶν ἀνθρώπων. Οἱ τοὶ ἐξαναγκάζονται ἕνεκα τῶν ἐνοχλημάτων τῶν (πυρετός, πόνος, ἔμετοι, διάρροια, κ.τ.λ.) εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς τροφῆς τῶν. Δι' αὐτοὺς ἐπιβάλλεται περιορισμὸς τῆς διατροφῆς καὶ τούτο τὸ ὅτι διαλυτὴ προσδιορίζεται ὅλος ἐξαιρετικὴ θρέψις καὶ διατροφή χαρακτηρίζεται καὶ ὀνομάζεται δίαιτα.

Ἐπι τοῦ σημείου τούτου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐγένετο σημαντικὴ πρόωθσις, τὰ δ' ἐξ αὐτῆς πρακτικὰ ὠφελήματα εἶναι τοιαῦτα, ὅστε ἡ ἴασις κολλῶν νοσημάτων καὶ ἀσθενειῶν δὲν ἀναζητεῖται σήμερον τόσον εἰς τὴν φαρμακευτικὴν ἢ ἄλλην συνδρομὴν ὅσον εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τῶν καταλλήλων ὑγιεινοδαιτητικῶν μέτρων. Ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν πρὸς τούτο γόνιμον ἐργασίαν ἡ δίαιτα καὶ ἡ διαιτητικὴ ἀπάντᾳ ἐνίοτε ἀρκετὰς δυσκολίας διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους καὶ ἀποβαίνει ἀδύνατος ἢ ἐνίοτε ἀρρυθμίζουσα τοῦ σημαντικοῦ τούτου ζητήματος ἄλλωστε ὀφείλουσιν νὰ ἔχωμεν οἱ ἱατροὶ ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν ἐπὶ θεραπευόμενον νοσοῦντα καὶ ὄχι νοσήματα. Εἰς τὰ νοσήματα ἰδίως τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων ἐνυπόκαρχοι σχεδὸν πάντοτε ὑπολογίσιμος ἐκαστοτε ἰσχυρὸς ἀτομικὸς παράγων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπαγορευθῶσιν καὶ χορηγῶμεν τροφήν τινα ἐν διαίτῃ ὡς καλῶς ἀνεκτὴν δι' ἑκάστην περιπτώσιν, ἀλλὰ καὶ μόνον διότι σύγκεντροὶ τὰ στοιχεῖα καταλλήλου καὶ λογικῆς συντεθειμένης τροφῆς καὶ διότι ἐνήργησεν εὐνοικῶς ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ὁμοίων περιπτώσεων. Ὑπάρχουσιν ἀσθενεῖς προβάλλοντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν πείραν ἰσχυρίζομενοι ὅτι δὲν ἀνέχονται ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν τροφήν ἢ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται πάντοτε νὰ συντασσώμεθα πρὸς τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἀσθενῶν τούτων, εἴμεθα ὅμως ἠναγκασμένοι καὶ συχνάκις νὰ τὸν λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν.

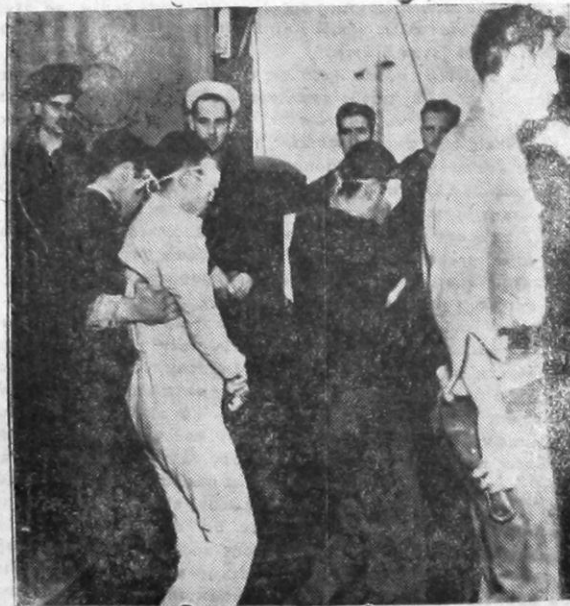
Ἐκ τούτων καταρτίζονται μετὰ πόσης προσοχῆς δεόν νὰ προβαίνωμι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἐκάστης διαιτητικῆς μορφῆς. Ἡ ὅλη ἐπιτυχία ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξαρτᾶται πολλάκις ἐκ τῆς προσωπικῆς παρατηρήσεως μικρῶν τιμῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες καὶ χρῆζουσι πολλάκις μεταβολῶν.

Διὰ τὴν ἐπιτυχή λοιπὸν διαιτητικὴν θεραπεσίαν καὶ ὑπόδειξιν εἰς

τὰς πλείστας τῶν ἀσθενειῶν, δὲν ἀρκεῖ μόνον μία λογικῶς συντεθει-
μένη καὶ ἐπιμελῶς κατ' ὅλου τοὺς κανόνας τῆς Ἐπιστήμης ταξινο-
μημένη δίαιτα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτοις καὶ κατάλληλος προσαρμογὴ ταύ-
της ἐν ταῖς δευτερευούσαις αὐτῆς λεπτομερεῖαις σχετικαῖς πρὸς τὴν
ἰστομικότητα τοῦ ἐκάστοτε ἀσθενοῦς καὶ πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς συνθήκας,
ἅψ' ὅς εὐτεὶς διατελεῖ καὶ διαβίῳ.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Ἰάπωνες αἰχμάλωτοι συλληφθέντες εἰς τὰς μάχας τῶν νήσων τῶν
Σολωμῶντος καὶ ὀδηγοῦμενοι πρὸς ἀνάκρισιν

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Τὸ ποτάμι τοῦ χρόνου μέσ' στὸ χάος κυλᾷ...
Στὸ γοργὸ κύλημά του τὰ νερὰ τὰ καθάρια,
στὸ γοργὸ κύλημά του τὰ νερὰ τὰ θολὰ
κάπου δείχνουν διαμάντια, κάπου δείχνουν λιθάρια.

Καὶ στά δυὸ τὰ πλευρὰ του καὶ στὶς δυὸ του μεριῆς
ἡ ζωὴ μὲ τὸ Χάρο μέρα νύχτα παλεύουν·
κι' ὅπου βλέπεις ἀγκάθια καὶ χλωρὲς λιγαριῆς
κελαϊδοῦν τὰ πουλάκια καὶ τὰ φιδία σαλεύουν.

Τὸ ποτάμι τοῦ χρόνου μέσ' στὸ χάος κυλᾷ...
Στὰ γοργὰ κύματά του καθρεφτίζοντ' οἱ κάμποι,
κι' ὁ χρυσόφωτος ἥλιος ποὺ προβάλλει ψηλὰ
δευτερώνεται κάτω καὶ στὰ κύματα λάμπει.

Τὸ ποτάμι τοῦ χρόνου μ' ἀφρισμένη θωριὰ
μέσ' στὰ βάθη του πνίγει τὶς χαρὲς καὶ τοὺς πόνους,
καὶ τὸ κύμα του σέρνει καὶ γκρεμίζει βαρεῖα
τῶν φτωχῶν τὶς καλύβες, τῶν ρηγάδων τοὺς θρόνους.

Εἶν' ἡ ἄβυσσος πίσω καὶ τὸ χάος μπροστὰ—
Μέσ' στὸ ρεῦμα του πλέει μιὰ ἀκυβέρνητη βάρκα·
καπετάνιος ὁ Χάρος τὸ δρεπάνι βαστᾷ
μὲ κοκκάλινο χέρι δίχως νεῦρα καὶ σάρκα.

Τὶ τὸν κάνει τὸν Χάρο νὰ γελᾷ, νὰ γελᾷ;
πόθεν ἔρχετ' ἡ βάρκα ποὺ ἀψηφᾷ τὸν ἀγέρα;
τὸ ποτάμι τοῦ χρόνου ποὺ στὸ χάος κυλᾷ
ποῦ θά φτάσῃ μιὰ μέρα;

ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Εἰς τὴν ἱστορικὴν περιφέρειαν τῆς Ἀμφίσης τῆς πατρίδος τῶν Ὁζωλῶν Δοκρῶν εἰς τὴν ἑκτασίαν τῶν ἱερῶν τόπων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὅπου ἡ ἀμφικτυονία τῶν λαῶν, αἱ Θερμοπύλαι καὶ ἄλλα μέρη, 2— Ζῶρας μακρὰν τῆς Ἀμφίσης, εἰσῆται τὸ Καστρί, παρὰ τὸ ὁποῖον κείνται οἱ ἱεροὶ Δελφοί, ἐνθα τὸ περίπτυστον μαντεῖον, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Οἱ Δελφοὶ ἔκειντο κάτωθεν τῶν ἀποτόμων παρνασσικῶν βράχων Φαιδριάδων, καὶ δὴ ἐπὶ τῶν κλιτύων βαθείας καὶ στενῆς ρομαντικῆς φάραγγος διαρροαμένης ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Πλειστοῦ (Ξεροποτάμου), καὶ χωριζούσης τὸν Παρνασσὸν ἀπὸ τῆς Κίφρους.

Πρώτη ἡ θεὰ Γῆ ἔχρησμοῦται εἰς τὸ Δελφικὸν μαντεῖον, κατὰ τὴν ἀρχαίαν μυθολογίαν; ἀλλ' ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Θέμις παρεχώρησε κατόπι αὐτὸ εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Φοῖβην, καὶ εἶτα αὕτη εἰς τὸν ἀδελφόν της Ἀπόλλωνα. Ἐκτοτε ἡ φῆμη τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου κατέστη μοναδικὴ ἐν τῷ ἀρχαίῳ κόσμῳ.

Εἰς τὸν σημερινὸν βράχον Ροδινὶ ὑφίσταντο τὰ περιώνυμα τεῖχη τοῦ ἱεροῦ τεμένους ὧν τὰ εἰρηπια τῶ ἀελληνικῶ καλοῦσιν οἱ εὐλαβεῖς περλοικαί, ὁ δὲ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἔξωθεν μὲν ἦτο δωρικῶν, ἐνδοθεν δὲ ἰωνικῶν, κοσμοῦμενος ὑπὸ θαυμασιῶν ἀετωμάτων καὶ ζωοφάρων. Ἐπεξετείνοντο δὲ τὰ λοιπὰ ἱερὰ κοσμήματα πρὸς τὰ Β. Δ. τοῦ σημερινοῦ ρύματος, ἐκεῖ δὲ ὅπου αἱ Φαιδριάδες σχηματίζουν γωνίαν, παρὰ τὸν σημερινὸν βράχον Φκεμβουίκο, τὴν πάλαι Ἰάμβειαν, ἀνεβλύζεν ἡ θεαὶ πηγὴ τῆς ἐμπτεύσεως, ἡ Κασταλία πηγῆ, καὶ ἐτε ἐξετείνοντο οἱ ἄλλοι μικρότεροι ναοὶ καὶ τὰ ἱερὰ μὲ τὰς χιλιάδας τῶν ἀγαλμάτων αὐτῶν, ἐξ ὧν 500 μὲν ἀπῆγαγεν εἰς τὴν ὕλικὴν Ρώμην λαφυραγωγῆσας ὁ Νέρων, τρισχίλια δ' ἐτήρηθησε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ὁ Πάλιος, ἐνῶ ἡ περίφημος χαλκῆ στήλη τοῦ τριπλοῦ ὄψεως; μεταφερθεῖσα εἰς τὴν Σταμπούλ ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐστήθη ἐν τῷ ἱποδρομίῳ τοῦ νῦν Σουλτάνου Ἀχμέτ.

Διέρρησαν αἰῶνες ὄλοι δόξης καὶ ἀκμῆς; αἰῶνες περιπετειῶν, ἐκλύσεως καὶ παρακμῆς, χωρὶς ἡ ἀλλοιώσουν τὴν φῆμην καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ναοῦ καὶ τῆς πόλεως τῶν Δελφῶν, καὶ ἕως; ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ὁ φωταδότης χριστιανισμὸς ἵνα ὁ ζῆλος τῶν πιστῶν ὁπαθῶν αὐτῶν συντριφῆ καὶ καταστρέψῃ τὸ ἱερὸν τέμενος τοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τῆς ἀρχαιότη-

τος ὕψιστου φωτός, τοῦ δευτέρου συμβολισμοῦ τῆς αὐτῆς ὕψηλῆς ἐνοίας; τῆς ἐξίσου ὁμῶς ἀκατανόητου εἰς τὸν σπερθεῖς λάτρας τοῦ ὑπερφυσικοῦ...

Δι' ὅ εἶσαν ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς ὁ ἀποστάτης; καὶ «παραβῆτης» τῆς Ἐκκλησίας ἐπόθησε ἡ ἀναστέλλωσις τὸ ἱερὸν τοῦ ἀκτινοκίμου φοῖβου Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνεζήτησε τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς ἐνεργείας ταύτης; ἔλαβεν ὡς ἐσχάτον χρῆσμον τὴν μελαγχολικὴν ταύτην διαμαρτυρίαν, τὸν τελευταῖον στεναγμὸν τῆς ψυχορραγούσης ἀρχαιότητος.

«Ἐἴπατε τῷ βασιλεῖ χαμαὶ πέσει δαίδαλος αὐλά,
οὐκέτι Φοῖβος ἔχει καλόβαν, οὐ μάντιδα δάφνην,
οὐ παγὰν λαλέουσαν, ἀπόσβετο καὶ λάλον ὕδωρ».

Καὶ τὸ ἀσημον χωρίον Καστρί διεδέχθη σήμερον τοὺς περιδόξους Δελφοὺς. — Ὁ ἀκτινοκίτης Ἀπόλλων δὲν ἔχει πλέον καλόβην ἐπὶ τῆς γῆς; οὐτε ἡ δάφνη κοσμεῖ τὸ φωταυγὲς μέτωπόν του, οὐτε τῆς Κασταλίας ἡ θεαὶ πηγὴ τῆς ἐμπτεύσεως ἀναπέμπει πλέον τὸ οὐράνιον ἄσμα διὰ τοῦ μυστηριώδους μορμυρισμοῦ τῆς, οὐτε δὲ καὶ ἐκ τῆς προφητικῆς ὁπῆς τῶν Δελφῶν ἀναθρόσκουον οἰωνοσκόποι ἄνθρωποι... — Οὐδένα πλέον φανταστικῶν, ὑπερφῶν κόσμων, πλάσιν ὀνειρώδους λαμπρότητος, δημιουργίαν μυστηριώδους ἀρμονίας δύναται νὰ συλλάβῃ ἡ συμπαγεῖσα ἀνθρωπίνη διάνοια σήμερον.

Ἡ μυθολογικὴ καὶ δημιουργικὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἰδιοφυία, λίαν εὐφύως διὰ μίτων πεπλασμένων ὑπὸ μεγαλοργοῦ σφωροσύνης ἔπλασε τοὺς μύθους τῆς πλουσίας μυθολογίας τῆς, καὶ τὸσον τεχνήντους περιέβαλεν ἐν ἑκαστον στοιχείῳ τῆς φύσεως διὰ καταλλήλου λαμπροῦ καὶ συμβολικοῦ πέπλου.

Ἄλλ' ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων τῆς ἀρχαιότητος καθιερῆθη διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐν τῇ ἀναλίξει τῶν ἐθνῶν, ἐπέπρωτο δὲ μοιραίως, βαθμηδόν, νὰ ὑποκύβῃ ἡ εἰδωλοκρατεία καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ, μόλις εἰς τὴν Βηθλεθὴμ ἅμα τῇ ἐφανῆσει τοῦ Ναζωραίου, ὁπότε ἀνέθοραν νεαὶ ἰδέαι καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπικράτησαν ὀριστικῶς πλέον.

Ἐν τοῖς ἀρχαίοις Δελφοῖς, διὰ πρώτην φορὰν ἐτελείσθησαν μὲ μεγάλῃ ἐπιτυχίαν δελφικαὶ ἑορταὶ κατὰ Μάϊον τοῦ ἔτους 1927. Κατόπι, μετὰ τρία ἔτη, ἐπ'εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἱππελευθερώσεως καὶ ἀνεξαρτησίας διεξήχθησαν καὶ ἐτελείσθησαν καὶ πάλιν μετὰ μείζονος αἰγλῆς καὶ λαμπρότητος ἐκτάκτου, τὰς δύο πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Μαιῖου 1930, αἱ μεγαλοπρεπεῖς δελφικαὶ ἑορταὶ, εἰς τὰς ὁ-

ποιας προσκληθέντες επί τούτω παρέστησαν οί διπλωματικοί και πολιτικοί αντιπρόσωποι και πλείστοι άκαδημαϊκοί και διανοούμενοι τών βαλκανικών και λοιπών κρατών τής Εύρώπης και τών άλλων ηπειρών.

Έν ταίς έορταίς ταύταις, έν μέσω άπλέτου χαράς και εύφροσύνης και φρενιτιδος ένθουσιασμού και άλλων εκδηλώσεων, υπέρνω τών έρεπίων του ίερού τούτου τεμένους τής κλασικής αρχαίας Έλλάδος, εξέλαμπε και εξέστραπτε θαυμασιώς τό ασύλληπτον και αιώνιον κάλλος και διά μέσου τών αίωνων ώμίλει περί του μεγαλειου του τό άθάνατον δελφικόυ πνεύμα.

Τη 2α Δεκεμβρίου 1942

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΒΕΗΖΑΔΕΣ

ΤΟ ΧΕΡΙ

Λάμπεις καθάριο μέτωπο και διάχνεις τ' άγρια σκότη,
Μάγουλα δροστάλαχτα μοσχοβολάτε νειότη.
Στόμα που στάζεις κάποτε στο μέλι, τό φαρμάκι,
Λαχταριστέ χιονόλαιμε, κυματιστό κορμάκι,
Κι' εσεις μαλλιά, που πιάνετε με τ' αγονρά πλεμάτια
Κι' εσεις που σκιτεύετε τ' εγκάρδια βιάθη μάτια!
Όραία, ειστε, όλόλαμπρα, μα τό δικό μου άστέρι,
Θείες ώμορφιές δεν ειστε σείς, δεν ειστε είν' ένα χέρι!
Χέρι που πότε ή Προκοπή, και πόν' ή Έλεημοσύνη,
Τόχουν ή μι' α για να βοηθάη κι' άλλη για να δίνη,
Χέρι σαν μάγισσας ραβδί, κάθε που γγίζει, άνθίζει,
Και για να κάνη τό καλό, άκόμα κι' άσχημίζει;
Ό χέρι, που φτωχού χαρά και του σπιτιού καμάρι,
Άτίμητο, παρθενικό, κρυφό μαργαριτάρι,
Μή φύγεις από πάνω μου, μη λείψεις από μπρός μου
Κι' όδήγη τόν άνήξερο στην έρημιά του κόσμου,
Άστρο στους Μάγους έδειξε τό δρόμο του Μεσοία
Ό χέρι, δείξε μου κι' εσύ που κρύβεται ή Εύτυχία!

(• Από τ' άτία της φυχής μου.)

Β. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Α: Πώς να διατηρήσωμεν τ' α ρούχα άβλαβή από την βότρυδα.
Έχουμε μέσα εις τό σεντοίκι δύο κίτρα πάντοτε, ή κορυφαίς αφινιδιάς, και όταν ξηρανεθούν στην θέσιν των βάλλομεν άλλα τρυφερά.

Β: Πώς να διατηρήσωμεν τό άλευρι, ή τ' άσπρια και τό ρύζι, πηλυούρι κλπ. Τό άλευρον, τ' άσπρια, τό ρύζι, τό πηλυούρι κλπ. διατηρούνται πολλόν καιρόν χωρίς να χαλάσουν, εάν οχίσωμεν οαδι λιπαρό και τό βάλλωμεν εις μικρά κομμάτια μέσα σε διαφόρους τόπους του σάκκου ή τών δοχείων όπου ταύτα φυλάσσονται, και τ' α πατήσωμεν καλά δυνατά όσον τό δυνατόν, και τ' α κλείσωμεν καλώς διά να μη πάρουν άέρα. Η άντι οαδιού βάλλωμεν χονδρό άλας εις διάφορα ώς άνω μέρη του σάκκου ή τών άγγυσιών όπου φυλάσσονται. Όταν θέλωμεν να τ' α κοσκινήσωμεν τό άλας μένει στο κόσκινα, και έτσι τό άλευρον ή τ' άσπρια κλπ. καθαρίζονται αυτόματα.

Γ: Διάνοιξις τών άποστημάτων και τών δοθιήνων. Βράσωμεν λιναρόσπορον με γάλα και τόν επιδότομεν ζεστόν επί του άποστήματος ή του δοθιήνου, άνοιγσι. Η επιδότομεν όμοίως κόπρισμα χήνας, ή ένώνομεν μέλι ζεστό με λινέλατον και τό επιδότομεν επί αυτών. Θα άνοιξουν.

Δ: Τρόπος προφυλάξεως από τας μυίγας.

- 1) Κοπανίζομεν αφινιδιά με γάλα άγυλάδος και τ' α βράσωμεν καλά επίτα τ' α βάλλομεν εις ένα μικρό πιάνο, και θαάκις αί μυίγες τό άγγίξουν φοφούν' ή
- 2) Κοπανίζομεν όριγανον και τό ανακατώνομεν με χολήν Χείρου και ραντίζομεν μ' αυτό τό σπητι και έτσι φεύγουν αί μυίγες. ή
- 3) Κρεμούμε τό βράδυ χλωραίς ρεβυθιαίς, άφου φάμε τόν καρπό (τά ρεβύθια.) Εις αυτάς την νύκτα καθίζουν όλαις αί μυίγες, και τας καίμε κατόπιν.

Ε: Τρόπος προφυλάξεως από τούς φύλλους.

- 1) Βράσωμεν αφινιδιά ή πικραγγουριά, ή σπόρον σινάπης και ρεδοάφρηνη και τ' α βράσωμεν να μουκέφουν, και με τό νερό αυτό ραντίζομεν τό σπητι και φεύγουν οί φύλλοι. ή
- 2) Βράσωμεν οκάρφην (μαύρον έλλέβορον) έως όπου φυράρη κατά τό 2)3, και ραντίζομεν να φοφήσουν όλοι οί φύλλοι. ή
- 3) Άλειφομεν μι' α κόλλα άσπρο χαρτί με τερμπεντίνη, και την βάλλομεν στην μέση του δωματίου. Θα την εύρωμεν πολύ γρήγορα όλόμαυρη από τούς φύλλους, διότι όλοι καθίζουν επάνω και δεν ήμπορούν να ξεκολληθούν.

Σ'. Τρόπος προφυλάξεως από κερσεύς :

- 1) Βράζομεν θειάφι με νερό και ζυματίζομεν μ' αυτό τὰ σανίδια και φοροῦν· ἢ
- 2) Ἐνώνομεν χολήν προβάτου με τὸ λάδι και ἀλείφομεν τὰ σανίδια και φοροῦν· ἢ
- 3) Βάλλομεν νερό σε ἄσβεστο ἄσβεστο και χρίσομεν τὰ σανίδια, πάρυτα ὅσο εἶναι ζεστό, και χάνονται οἱ κερσεῖ· ἢ
- 4) Κοκκνίζομεν σκυλλοκρόμμυδο και τὸ ἀνακατώνομεν με ζῦδι, ἀλείφομεν ἔπειτα τὰ σανίδια ἢ τὸ κρεβάτι με ἓνα σφουγγάρι, δὲ φορήσουν.

Ζ'. Τρόπος προφυλάξεως ἀπὸ τοὺς κώνωπας :

- 1) Κρεμοῦμα τὰς τρίχας τῶν ἀλόγων στὴν πόρτα μέσα στὸ σπήτι· ἢ
- 2) Κοκκνίζομε κύμινο και τὸ ἀνακατώνομε με ἄσπρο κρασί και μ' αὐτὸ ραντίζομε τὰ παράθυρα και δὲν ἔρχονται οἱ κώνωπες μέσα, ἢ με τὸ χόρτο αὐτὸ ἀλείφομεν τὸ πρόσωπον, τὰ χέρια και τὰ πόδια και δὲν μᾶς ἐγγιζοῦν οἱ κώνωπες ὀλοτελῶς.

Η'. Τρόπος προφυλάξεως ἀπὸ τοὺς ποντικούς :

- 1) Τρίβομεν μαῦρον ἑλλέβορον (σκάρφην) και τὴν κάμνομεν σκόνην, τὴν ἀνακατώνομεν με ἄλευρι και τὴν ἀφίνομεν νὰ τὴν φάγουν οἱ ποντικοί· ἢ
- 2) Ἐνώνομεν με ζυμοὶ ἀλεύρου ρίνισμα σιδήρου και ὅσοι πεντι και τὸ τρώγουν καταστρέφονται· ἢ
- 3) Πέρνομεν σάτυρα και τὴν καίμε, ἔπειτα τὴν κάμνομεν σκόνην, τὴν ὁποίαν τὴν βάζομεν ἐπάνω εἰς ἀναμμένα κάρβουνα με καρύδια κοκκινισμένα και τότε ὅσοι ποντικοὶ ἀκούσουν ἢ μυρίσουν αὐτὴν τὴν βροῦμα δὲ φύγουν.

Θ'. Τρόπος προφυλάξεως ἀπὸ τὰ μυρμηγκία :

- 1) Βάλλομεν εἰς τὰ ἀναρμένα κάρβουνα ἀρκετοὺς μύρμηγκας και καίονται, θυμιάζομεν δὲ τὸ σπήτι και ἔτσι φεύγουν οἱ ἐπιλοιποί.
- 2) Πέρνομεν τὸ θυμίαμα τοῦ κέδρου (τὸ δονδρολίβανο) και τὸ ἀναλύομεν μέσα στὸ νερὸ και μ' αὐτὸ ἀλείφομεν τίς τρύπες τῶν μυρμηγκῶν, φεύγουν.
- 3) Ἡ κοκκνίζομεν τὰ μυρμηγκία με τὴν ρίζαν τῆς πικραγγου ριᾶς διὰ νὰ φύγουν.

Γ'. Ἐξώθησις τοῦ φειδιοῦ και τῶν ἄλλων σκωλήκων ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῶν ἀνθρώπων :

- 1) Ἐὰν ἔτυχε νὰ εἰσέλθῃ φεῖδι ἀπὸ τὸ στόμα κανενὸς ἀνθρώπου εἰς τὰ ἐντόσθια, βράζομεν βασιλικὸν με τὸ ζῦδι και τὸ δίδομεν νὰ πιῇ ὁ ἀνθρώπος ἢ τὸν ποτίζομεν με μελάνην μαύρην τῆς γραφῆς με καλὸ

κρασί. Καὶ ἔχι μόνον τὸ φεῖδι, ἀλλὰ και ὄλοι εἰ σκωλήκας βγαίνουεν.

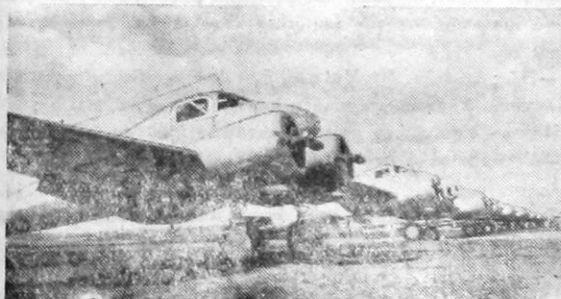
2) Ζεοταίνουεν ἀρκετὸ γάλα και κρεμοῦν ἀπὸ τὰ πόδια τὸν ἀνθρώπου, νὰ εἶναι ἡ κεφαλὴ του κοντα στὴν χύτρα τοῦ γαλακτος διὰ νὰ ἀναβαίνει ἡ εὐωδία εἰς τὴν κοιλίαν του, ἄς ἀνοίγῃ και ἄς χάσῃ τὸ στόμα του ὁ ἀνθρώπος και ἔτσι βγαίνει τὸ φεῖδι συρόμενον ἀπὸ τὴν μυραδία τοῦ γαλακτος.

3) Ἐὰν ὑπάρχουν στὸ σπήτι φεῖδια, ἢ σκορπιοί, ἢ ἄλλα βλαβερὰ ζῷα, καίσομεν τὰ πτερὰ τοῦ πετεινοῦ, θυμιάζομεν τὸ σπήτι και ὄλα εἰς βαφάνίζονται.

ΚΕΛΑΪΔΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

Κάθε φορά που ἀργογλυσταῖ τὸ δειλινὸ πέρα,
δὲν εἶναι τὸ βασιλεῦμα που με γλυκομεθᾶ,
δὲν εἶναι ἡ χώρα ἡ μαγική, χτισμένη σὸν ἀέρα
ἀπὸ τὰ νέφη ἀπὸ τὸ φῶς κι' ὄλο τὰ ζωτικά,
Δὲν εἶναι τ' ἄνθια, που ξυπνοῦν καὶ μεταξύ τους λένε
τοὺς πόνους τοὺς ἀνάκουτους, τῆς ἀφραστες χαρῆς
δὲν εἶναι ἡ ὥρα ἡ μουσική που ρυθμικά ἀργοκλαίνε
μπροστά μας χίλιοι θάνατοι, πίσω χίλιες ζωές.
Στὴν ἄκρη ἀπ' τὸ τρίστοιχο, σὸν πούου τῆς χλωμάδες
εἶν' ἓνας φτερωτὸς λαὸς που με γλυκομεθᾶ...
Πανηγυριστ' ἄοις πουλιά, κι' ἑσείς κελαιστάδες
τὰ κιτρινοφελίσματά και τὰ ψαρά μαλλιά.

K. ΠΑΛΑΜΑΣ

Δοκιμαστικά συμμαχικά ἀεροπλάνα ἐξακουόμενα εἰς τὴν μεταφορὰν τροφίμων

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

'Από βραδύς τὰ εἶχαμε κἀπως τσουξίε μὲ μιὰ παληοπαρέα. Γιὰ κἀκή μου ὅμως τύχη, στὴ μέση τοῦ γλεντιοῦ μ' ἔπιασε ἕνας φοβερός πο-νοκέφαλος πού μὲ ἀνάγκασε νὰ ἀφήσω τοὺς φίλους καὶ νὰ γυρίσω σπι-τι νὰ ξεπλωθῶ, ἀφήνοντας ἐπίσης καὶ τὸ λογαριασμὸ ἀπλήρωτα.

Μόλις μὲ εἶχε πάρει ὁ πρῶτος ὕπνος καὶ εἶχα ξεχάσει πονοκεφάλους καὶ χαλάδες... ντρίν... χτυπᾶ τὸ κουδοθι τῆς πόρτας. Σηκώνομαι βλα-στημώντας τὴν κατοικίᾳ μου καὶ τὸν ἀγαστο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεί-νης νυκτερινό μου ἐπισκέπη κι' ἀνοίγω τὴν ἐξώπορτα.

Κἀποιος ὕποπτος τύπος στεκόταν στὸ κατώφλι καὶ μὲ κύτταζε προ-σεκτικὰ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω.

Ὁ κ. Πιπανμπούα; μὲ ρώτησε.

—Ὀλόκληρος ἀνάνησα ἔτοιμος γιὰ παρεξήγησι.

—Ξέρετε κανένα κ. Παντεράς Μανταλό;

Φυσικὰ ἀκούοντας τὸ ὄνομα τοῦ παλιοῦ μου φίλου ἄλλαξα ἀμέσως ὕφος.

—Καὶ βέβαια τὸν ξέρω, φώναξα μὲ ἐνθουσιασμὸ. "Ἡμασταν συμ-μαθηταὶ στὴν πρώτη δημοτικὴ καὶ μετὰ στὸ στρατὸ περάσαμε μαζὶ στὴν ὕγειονομικὴ ἐξέτασι. Φίλοι ἀχώριστοι, πού λέε! Φίλοι ἀχώριστοι...

—Ἔ, λοιπόν, ὁ φίλος σας βρίσκεται στὸ Τμήμα καὶ ζητάει ναρ-ι θῆτε νὰ πιστοποιήσετε τὴν ταυτότητά του καὶ νὰ ἐγγυηθῆτε γιὰ τὴν ἀπόλυσί του.

—Πῶς; φώναξα. Ὁ Μανταλό ἔχει ἀνάγκη βοήθειάς; Μὰ τότε θὰ τὸν γλυτώσω ὁ κόσμος; νὰ χαλάση. Δὲν παίζουμε ἐδῶ! Πῶς;

Πέρασα βιαστικὰ τὰ ρουχα μου καὶ ἀκολούθησα ἐκείνον τὸν τύπο.

—Τὶ διάβολο νὰ ἔκανε ὁ Μανταλό καὶ τὸν ἔβριλαν μέσα; ἀναρω-τιόμουν στὸ δρόμο.

Τὸ ἔμαθα σὰν ἔφθασα στὴν ἀστυνομία. Ὁ φίλος ἦταν τύφλα στὸ μεθύσι. Τὸν εἶχαν ξεπλώσει ἐπάνω σ' ἕναν καναπέ καὶ ροχάλιζε μακα-ρίως. Τὸν ξέπνυσαν καὶ μόλις μ' ἀντίκρουσε θέλησε νὰ πέση τὴν ἀγ-καλιὰ μου, μὰ δὲν τὰ κατάφερε. Εὐτυχῶς ὁ ἀστυνόμος ἦταν, γνωστός μου, τοῦ εἶπα μιὰ δυὸ κουβέντες; καὶ παρέλαβα τὸν Μανταλό καὶ φέ-γαμε.

Ὅταν συνῆλθε κἀπως μοῦ ἐξήγησε τί εἶχε συμβῆ.

—Δὲν φταίω ἐγώ, μοῦ εἶπε, ἐνῶ κουνιόταν σὰν σκυλοπνίχτης. Φταίνε οἱ μάρτυρες...

—Δηλαδή; Τί θέλεις νὰ πῆς;

—Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλό. Ἐπρεπε νὰ βγάλω ἕνα πι... πι... πιστ... πι... στοποιητικὸ ἀπὸ τὴ Δημαρχία. Μοῦ λένε: «Ἐχεις μάρτυρες;» «Ὁ-χι, λέω ἐγώ. Μοῦ λένε: «Ἄντε νὰ βρῆς».

Βγαίνω, λοιπόν, στὸ δρόμο καὶ βρίσκω δυνά. Τοὺς κερνάω ἀπὸ ἔ-να ποτηράκι καὶ πᾶμε στὸ Δημαρχο. «Νά οἱ μάρτυρες», τοῦ λέω. «Κά-θονται σ' αὐτὴ τὴ συνοικία;» μοῦ λέει ὁ Δήμαρχος. Αὐτοὶ κάθονται στὴν ἄλλη ἄκρη. Ἐξω πάλι, νὰ βρῶ ἄλλους. Ἐν τάξει. Βρίσκω δύο, τοὺς κερνῶ καὶ τοὺς κουβαλῶ στὸν Δήμαρχο. Κι' αὐτοὺς ὅμως ἔτυχε νὰ εἶνε ἀπὸ ἄλλη συνοικία. «Καταλαβαίνεις, ἀγάπη μου;» μὲ εἶπε ὁ Δήμαρ-χος. Θέλω μάρτυρες ἀπ' αὐτὴ τὴ συνοικία. Ἄντε, λοιπόν. Ἄνὰ μὴ σοῦ τὰ πολυλογῶ ὅλη τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἔκανα. Εὕρισκα δυὸ μάρ-τυρες τοὺς κερνάγα, τοὺς ἔφερνα στὸ Δημαρχο καὶ βρίσκαμε πῶς κατὶ τοὺς ἔλειπε. Κατὰ τὸ βράδυ ἦμουν στονὶ στὸ μεθύσι. Ἀρχισα μάλιστα καὶ νὰ τραγουδάω μὲ πολὺ μπρίο. Τότε μὲ μάζεψαν καὶ μὲ κουβιάλησαν στὸ τμήμα ὅπου μὲ βρῆκες.

—Μὰ καλά, ἀγαπητέ μου Μανταλό, τοῦ εἶπα. Δὲν σκέφθηκες νὰ πᾶ; στὴν συνοικία σου νὰ βρῆς τοὺς μάρτυρες πού ἤθελες;

—Νὰ σοῦ πῶ. Τὸ σκέφθηκα στὴν ἀρχή. Νόμισα, ὅμως πῶς θαῦ-ρισα καὶ στὸ δρόμο. Ἐπειτα συνέβη καὶ τὸ ἄλλο...

—Ποιὸ ἄλλο;

—Ὅτι μετὰ τὸ τρίτο κέρσισμα τῶν μαρτύρων μοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ σκεφθῶ λογικὰ. Ἄστα νὰ πᾶνε στὸ διάολο!...

Φυσικὰ δὲν ἐπεχείρησα κἄν νὰ παρηγορήσω τὸ φίλο μου, γιὰτι κατὰλαβαίνα τὸν κόπο του. Τὸν πῆρα ὅμως νὰ τοῦ κερᾶσω κατὶ γιὰ νὰ συνέλθῃ, καὶ τὸ πρωτὶ ξυπνήσαμε κι' οἱ δυὸ στῶ... στὸ φρέσκο!...

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

Τοῦ Ζᾶν Ρισπὲν

Ἔνα παιδί, μονοχοπαίδι ἄγορι, Ἄγαπήσε μιὰς μάγισσας τὴν κόρη...
— «Δὲν ἀγαπῶ ἐγὼ, τοῦ λέει παιδιά, Μ' ἂν θέλεις νὰ σοῦ δώσω τὸ
φιλί μου,
τῆς μάννας σου νὰ φέρεις τὴν κορδιά Νὰ ρίξω νὰ τὴ φάη τὸ σκυλί μου!»
Τρέχει ὁ νιὸς τὴ μάννα του σκοτώνει καὶ τὴν καρδιά τραβᾷ καὶ ξεριζώνει

Καὶ τρέχει νὰ τὴν πάρη μὰ σκοντάφτει Καὶ πέφτει ὁ νιὸς κατάχαμα μεδαύτη.
Κυλάει ὁ γυιὸς καὶ ἡ κορδιά κυλάει Καὶ τὴν ἀκούει νὰ κλαίη καὶ νὰ μιλήη,
Μιλᾷει ἡ μάννα στὸ παιδί καὶ λέει: — Ἐχτύπησες ἄγορί μου;... καὶ κλαίει!

Μετάφρ. Ἀγγ. Βλάχου

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

- Τρία λευκά. Δέρμα, ὀδόντες, χεῖρες.
- Τρία μαύρα. Ὄφθαλμοί, ὀφρύδια, βλεφαρίδες.
- Τρία κόκκινα. Χείλη, παρειά, ὄνυχες.
- Τρία μακρὰ. Σῶμα, λαμὸς, χεῖρες.
- Τρία κοντά. Ὀδόντες, ὦτα, πόδες.
- Τρία πλατέα. Στήθος, μέτωπον, μεσάρμιον.
- Τρία στενά. Στόμα, μέση, ὑποκνήμιον.
- Τρία χονδρὰ. Βραχίον, μηρὸς, κνήμη.
- Τρία λεπτά. Δάκτυλα, μαλλιά, χείλη.
- Τρία μικρὰ. Κεφαλή, πηγούνη, μύτη.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ—ΓΝΩΜΙΚΑ

- Ἄργυρό τὸ μίλημα καὶ χρυσὸ τὸ σῶμα.
- Ἀπ' τὸν κακὸ σομπάνο ψώριασαν τὰ πρόβατα.
- Ἀρχοντιά χωρὶς τὸ ἔχει τύφλα του ὅπου τὴν ἔχει.
- Βάλ' τὸ μάνταλο στὴν πόρτα
νὰ κοιμάσαι ξηνοκασμένος.
- Βγάινε πάντα καὶ μὴ βάνης
καὶ νὰ θῆς σωρὸ πὸν κάνεις.
- Γάϊδαρος εἶν' ὁ γάϊδαρος καὶ σὰν φορῆ καὶ σέλλα,
γρηά κι' ἂν ὁμορφῆναι δὲν γίνεται κοπέλλα.
- Δανείσου, καλοπλήρωνε, νὰ σὲ ξαναδανείσουν.
- Δὲν μὲ μέλει πῶς γρηάω, ὅσο ζῶ τόσο μαθαίνω

ΑΝΑΛΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΣΑΣ

Παρακάτω δίνουμε εἰκοσι ἐξαιρετικὰ σημαντικὰ συστατικὰ τῆς προσω-
πικότητος ἑνὸς ἀτόμου Ἡ καλλιέργειά τους κάνει τὸ ἄτομο συμπαθὲς στὴν
κοινωνία καὶ αὐξάνει τὴν ἀποδοτικότητά του, συντελεῖ στὴν προσωπικὴ εὐ-
τυχία. Θὰ ἦτο καλὸ νὰ εἴσθε ἀπολύτως ειλικρινεῖς καὶ τίμιοι πρὸς τὸν
ἑαυτὸν σας ὅταν κάνετε τὴν αὐτοεξέτασή σας. Ὅσο πλεῖ τίμια εἶναι ἡ ἀ-
νάλυσις τοῦ ἑαυτοῦ σας, τόσο πλεῖ πολλὰς πιθανότητες ἔχετε νὰ δημιουργή-
σετε μιὰ δυναμικὴ προσωπικότητα. Ἀπαντήστε σὲ κάθε μίαν ἀπὸ τὶς ἐ-
ρωτήσεις πὸ ἀκολουθοῦν, σ' ἕνα κομμάτι χαρτί, βαθμολογώντας ὡς ἑξῆς:
Καλῶς, μετρίως, κατὰ τοῦ μετρίως, μηδέν.

1. Φιλοδοξία.— Ἐχετε τὴν θέλησι νὰ ἐπιτύχετε;
2. Φιλοπονία.— Εἴσθε ἱκανοὶ νὰ ἐργασθῆτε μὲ ἀκατάπαυστο ζῆλο;
3. Ἐμμόνη.— Κατορθώνετε νὰ φέρετε εἰς πέρας τὰ σχέδιά σας;
4. Ἀξιοπιστία.— Μπορεῖ κανεὶς νὰ βεβαιωθῆ σ' εἰσὸς γιὰ τὴν κατὰ
γρᾶμμα ἐκτέλεσθ' ἑνὸς σχεδίου;
5. Δύναμι χαρακτήρος.— Ἀφίνετε ἐντύπωσι στοὺς ἄλλους γιὰ τὴν
δύναμι τοῦ χαρακτήρος σας;
6. Πιστικότης.— Μπορεῖτε νὰ ἐκφράσετε τὶς ἰδέες σας μὲ διαύγειαν
καὶ πιστικότητα;
7. Αὐτοπεποιθησις.— Ἐχετε πεποθησι σὲς ἱκανότητες σας;
8. Προσῆνια.— Ἐχετε τὴν ιδιότητα νὰ κατακτᾶτε φίλους καὶ νὰ
συνεργάζεσθε ἄρμονικὰ μ' αὐτοὺς;
9. Προσαρμογή.— Προσαρμόζεσθε εὐκόλα σὲς ἰδέες τῶν ἄλλων;
10. Τάξι.— Λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν τὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων;
11. Φαιδρότης.— Τὸ πρόσωπό σας ἀνανακλᾷ χαρὰ καὶ φαιδρότητα;
12. Κρίσις.— Μπορεῖτε νὰ μελετήσετε τὰ γεγονότα καὶ νὰ φθάσετε
σ' ἕνα ὑγιὲς συμπέρασμα;
13. Εὐαίσθησις.— Μπορεῖτε νὰ δεχέσθε ἐπικρίσεις μὲ τὸ ἴδιο πνεῦ-
μα πὸν θὰ θέλατε νὰ δεχθοῦν οἱ ἄλλοι τὶς δικές σας κρίσεις; Ἐπίσης ἐξέ-
ρετε νὰ σερβίρετε μίαν ὄχι καὶ τόσο εὐχάριστη εἰδήσι ἢ ἐπικρίσι;
14. Τιμιότης.— Εἴσθε ἀπολύτως τίμιος σὲς συναλλαγὰς καὶ τὶς σχέ-
σεις σας;
15. Μνήμη.— Μπορεῖτε νὰ συνθέτετε πρόσωπα καὶ ὀνόματα στὴν
ἀνήμη σας;

16. Φιλοκαλία και καθαριότης: — Είθε προσεκτικός στην προσωπική σας εμφάνιση;

17. Υγιεινές Συνήθειες: — Συντελούν οι υγιεινές σας συνήθειες στην αύξηση της ικανότητός σας;

18. Εκτίμησης 'Αξιών: — Έχετε την ικανότητα να δίνετε την πρόψουσαν σημασία σε ζωτικούς παράγοντας και να βάζετε κατά μέρος τους δευτερεύοντες;

19. Οικονομία: — Έχετε σύστημα στην εργασία σας;

20. — Είθε υπερήφανος με τις ήθικές σας συνήθειες;

Βαθμολογήσατε κάθε μίαν από τις ερωτήσεις αυτές με τους βαθμούς:

Καλώς, Μετρίως, Κάτω του μετρίου, Μηδέν. Προσθέσατε κάθε ομάδα βαθμών. Πολλαπλασιάσατε το άθροισμα των Καλώς επί 20, των Μετρίως επί 10, των κάτω του Μετρίου επί 2 και των Μηδέν επί 0. Προσθέσατε τα γινόμενα. Είναι φανερόν ότι το άνωτατο όριο θά είναι 400. 'Εάν η προσωπικότης σας είναι έτσι κ'έτσι, το σύνολο θά είναι περίπου 200. 'Αν το άποτέλεσμα είναι κάτω από τα 200, τότε έχετε μία κατωτέρα ποιότητος προσωπικότητα. Μην παραλείπετε να κάνετε από καιρού εις καιρόν αυτού του είδους την εξέταση, αναλύοντας τίμια τον εαυτό σας, με τρόπο που βαθμηδόν να καλλιεργείτε την προσωπικότητά σας αν θέλετε να επιτύχετε στη ζωή.

ΟΡΙΣΜΟΙ

ΥΓΕΙΑ: 'Η άκριβώτερη από της άρρώστειας.

ΕΛΠΙΣ: Σάλτσα χωνευτική για της άπογοητεύσεως.

ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ: 'Υπηρέτης που διαφθείρεται πολύ εύκολα.

ΡΥΑΚΙΟΝ: Ποταμός που έχει κάμει δίαιτα για 'ν' άδυνατησθ.

ΟΥΡΑΝΟΣ: 'Ενα ύπεροχο φύλλο γαλάζιου χαρτιού που στρώνεται καινούργιο κάθε αύγή και το βράδυ είναι ολο βρώμιμο.

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: 'Ενας άνθρωπος που ύπολογίζει επί του ύπνου των άλλων.

ΚΩΔΩΝ ΚΙΝΑΥΝΟΥ: 'Ηλεκτρικός σκύλος.

ΜΥΤΗ: 'Ο δέκτης των άρωμάτων.

ΦΙΛΙ: 'Η α'Εσπεράντος του έρωτος.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

'Ο άνθρωπος, ακολουθών τους διαφόρους κανόνες τόσοσ της άτομικής όσον και της όμαδικής υγιεινής, ήμπορεί μόνος του ν' άμυνεται κατά των περισσότερών άσθενειών.

'Η άτομική υγιεινή, της όποιας τελικός σκοπός είναι ή κατάργησης του προώρου θανάτου διά της όσον το δυνατόν άποφυγής της προώρου έλαττώσεως της ζωικής δυνάμεως, δέν άποβλέπει μόνον εις την καλήν διατήρησιν του σώματος, αλλά και του πνεύματος, έχουσα ως έμβλημα της την άξιομακτικήν ρήσιν: «Νούς υγιής εν σώματι υγιαίνει». Και τούτο διότι ή πνευματική και ψυχική κατάσταση του άτόμου εξαρτάται εκ της τοιαύτης ή τοιαύτης υγιεινής καταστάσεως του σώματος και τανάπαλιν.

'Πρώτρευε δε σφόδρα, ό Σωκράτης, λέγει εις τα άπομνημονεύματα του ό Ξενοφών, και υγιείας επιμελείσθαι τους συνόντας παρά τε των είδωτων μακθόνοντας, όσα ένδέχοιτο, και έαυτῶ έκαστον προσείχοντα διά παντός του βίου, τί βρώμα ή τί πόμα ή ποίος πόνος συμφέρει αὐτῶ και πῶς τούτοις χρώμενος υγιεινόνται' άν διάγοι. Τόν γάρ οὐτα προσέχοντα έαυτῶ έργον έφη είναι εύρειν Ιατρον τά προς υγιειαν συμφέροντα αὐτῶ μάλλον διαγιγνώσκοντα έαυτου'. Συνίστα δηλαδή ό δαιμόνιος εκείνος νεός εις την καθόλου διαιτητικήν τό γνήθει σαυτόν». Μετριότης, άπλοτης σκληραγωγία, δικηφρυντες ό Λυκοϋργος. Σιτία, κατά, ύπνος, άπρεδίσια, πάντα μέτρια, συνεβούλευς τετρακόσια περίπου χρόνια μετ'αὐτόν ό 'Ιπποκράτης. 'Ο δέ 'Ηρόφιλος, μέγας εκ Χαλκηδόνος της Βιθυνίας Ιατρός, άκμάσας περί τό 500 π.Χ., έλεγε: «Και σοφίας ανεπίδισκτον και τεχνην άδηλον και ισχύν αναγώνιστον και πλοϋτον άχρεσιον και λόγον άδύνατον, υγιείας άποϋσης».

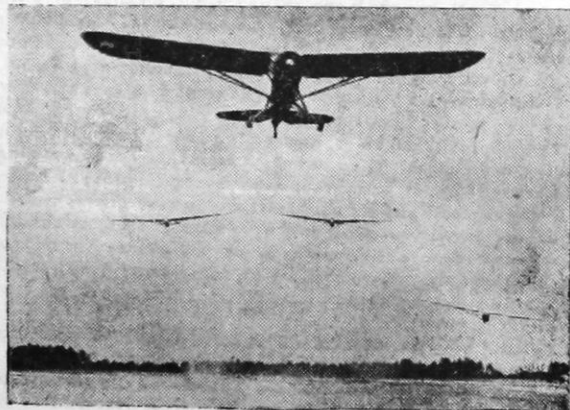
'Η 'Υγιεινή άποτελεί τό τμήμα εκείνο της 'Ιατρικής 'Επιστήμης, τό όποιον ασχολείται με τό σύνθετες περιβάλλον του άνθρώπου και ζητεί ν' ανακαλύψη εν αὐτῶ τους παράγοντας εκείνους οι όποιοι προκαλούν συχνότερον και εις μεγαλύτερον βαθμόν διαταραχάς του οργανισμού ή έλάττωσιν της ικανότητος αὐτου, τούτέστι την έρσουν των διαφόρων νοσογόνων συνδηκῶν με τον σκοπόν της προφυλακτικής καταπολεμήσεως των νόσων. Και τούτο διότι ή αξία της 'Ιατρικής 'Επιστήμης δέν έγκειται τόσοσ εις την θεραπείαν, όσον εις την άποφυγήν της νόσου.

'Η 'Υγιεινή συνεπῶς όφείλει να καθοδηγή τον άνθρωπον, από την μικράν άκόμη ήλικίαν αὐτου, προς την όδόν εκσίνην διά της όποιας ό οργανισμός εκάστου άτόμου και κατ' ακολουθίαν ολοκληρου της κοινωνίας δ' απολαμβάνη εξαιρέτου υγιείας. Προς εξασφάλισιν δε αυτής είναι άπαραίτητος άναγκη σωματικών δυνάμεων, των όσών η απέ-

κτῆσις κατορθοῦται διὰ τῆς βαθμιαίας καὶ συνεχοῦς ἐνισχύσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.

Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπινου ὕλικου, λέγει ἓνας μεγάλος Γερμανὸς ὑγιεινολόγος, πρέπει νὰ καταβάλλεται ἡ αὐτὴ μερίμνα ἢ ὅποια καταβάλλεται διὰ τὴν συντήρησιν οἰκισθῆσθε μηχανῆς. Ἡ ὕγια δὲν εἶνε παρὰ ἡ κατάστασις ἐκείνη τῆς ἰσορροπίας τοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ἐπιτρέπουσα τὴν ἐλευθέραν καὶ εὐκόλῳ ἐπιτέλεσιν ὄλων τῶν φυσιολογικῶν αὐτοῦ λειτουργιῶν. Πλείσται ὅσοι ἀφορμαὶ ἐπιφέρουν τὴν διατάραξιν τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ἢ ὅποια φέρει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ὀργανικῆς ἀμύνης καὶ ἐπεξεργάζεται τὰς νόσους. Εἰς τὴν πρῶτην σειρὰν ἔρχεται ἡ σωματικὴ καὶ διανοητικὴ ὑπερκόπωσις καὶ ἡ κακὴ διατροφή καὶ συντήρησις.

Αἱ τελευταῖαι πρόοδοι τόσον τῆς δημοσίας ὅσον καὶ τῆς ἀτομικῆς ὑγιεινῆς καὶ τὰ προληπτικὰ μέσα κατὰ τῶν παντοίων νόσων, αἵτινες τὸ πρῖν ἐλυμαίνοντο τὴν ἀνθρωπότητα, ἐκλαμβανόμενα ὡς μάστιγες τιμωροὶ κάποιας ἐξωργισμένης θεότητος, ἀνεβίβασαν σήμερον τὴν μέσην διάρκειαν τῆς ζωῆς, ἢ ὅποια κατὰ τὸν 13ον αἰῶνα μόλις ἔφθανε τὰ 18 ἔτη, καὶ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα τὰ 39, εἰς τὰ 55 περίπου ἔτη.

* Ἀμερικανικὰ ἀνεμόπτερα ἀπογειούμενα

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἔρρεσ πολλὰς ἢ ἀγάπη μου σοῦ λέει καὶ ξαναλέει
 πὼς δὲν ἐγνώρισε ἄλλοτε κανένα ἀπὸ τὰ σέ'
 κι' ἀνιστορεῖ σου τὰ παλῆα καὶ εἶτε γελά εἶτε κλαίει
 κι' εἶν' ὄλ' ἡ χώρα μάρτυρας τῶν ὄρκων τῆς μαθῆ!
 Καὶ σὺ ποῦ ξέρεῖς ὁ παλῆος ποιὸς ἦταν μακαρίτης
 στοχαστικὰ χαμογελάς!... Ἡ ἀλήθεια τί ὠφελεῖ;
 Μὴ δὲ λυγὰ στὰ χέρια σου τὸ λόγγο τὸ κορμί τῆς
 καὶ μὴ λιγότερο ζεστό σοῦ δίνει τὸ φιλί;...

M. A.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χειμῶνας ἔρχεται βαρὺς.
 Μέσ' στῆς ψυχῆς μου μιᾶς χλωρῆς
 ἀνοιξῆς εἶναι τὰ λουλούδια
 γιὰ εἶχω μέσα μου γιὰ σέ
 γιὰ φύτρωμα χίλια τραγούδια.
 Χειμῶνας ἔρχεται βαρὺς...
 Βαρὺν χειμῶνα δὲν μπορεῖς
 νὰ μὲ παγώσης... Στῆς καρδιάς μου
 τὰ βάθη εἶν' ἄσβυστη φωτιὰ
 τὴν ἀναψε μὲ μιὰ ματιὰ
 ὁ ἔρωτάς μου.

ΙΝΔΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ

Είναι ή ώρα που έρχόταν άλλοτε Έκείνη... Είναι ή ώρα που τὸ δωμάτιό μου γινόταν ή καστίνα τοῦ ἀσύγκριτου αὐτοῦ μαργαριταριοῦ. Είναι ή ώρα που τὴν ἀντίκρυζα νὰ παρουσιάζεται μπροστά μου σὺν Θεῷ καὶ μ'έκανε νὰ νοιώθω ἴλιγγο.

Νὰ λέη τάχα τώρα μέσα της πὸς κανέναν στὸν κόσμον δὲν μπορεῖ νὰ τῆς δώσῃ τὴν εὐτυχία που ἔχαρήκαμε οἱ δύο μας; Νὰ λέη τάχα πὸς τόσο εὐτυχία δὲν μπορούσε νὰ βαστάξῃ περισσότερο;

Ὡ! νὰ μπορούσα μονάχα νὰ τὴν δῶ ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὴν ἀκούσω! Ὡ! νὰ μπορούσα νὰ περάσω ἀπὸ τοὺς δρόμους που πέρασε ἐκείνη καὶ νὰ γνωρίσω αὐτοὺς που τὴν συνηπάτησαν!..

Εἶναι ή ώρα που έρχόταν κοντά μου... Δὲν ἀποφαισις νὰ βγάλη τὴν καλύπτρα της παρὰ μόνον ὅταν τοποθετοῦσα τὴν λάμπα ἐπάνω στὸ φανοστάτη της διπλανῆς σάλας. Τότε μέσα στὸ πλαίσιο τριανταφυλλένιο φῶς που ἔπεφτε ἀπὸ ἐκεῖ ἔμοιαζέ σὰ σπαθὶ μέσα σὲ χρυσὸ θηκάρι.

Ξανάβαλα καὶ τώρα τὴν λάμπα στὴν ἴδια θέσι... Τὸ φῶς που ἀγαποῦσε τὸ ἴδιο γλυκὸ φῶς φωτίζει τὸ δωμάτιο μου. Κυττάζω τὰ πράγματα που ἄγγιξε τὸ χέρι της καὶ τὸν τάπητα που πάτησε τὸ πόδι της.

Ἐνα τριαντάφυλλο μέσα στὸ βάζο, εὐωδιάζει ὅσο καὶ πάνω στὸ κλαδί της τριανταφυλλιάς. Ὁ ἔρωτάς μας εἶναι ἕνα κομμένο τριανταφυλλο που ἡ εὐδία του δὲν βέλαι νὰ βρῦση.

Γιὰ νὰ μὴν κισθάνωμαι πειὰ τὴν εὐδία του τὸ ἔκρυφα μέσα σὲ μιὰ καστίνα μὰ ἡ εὐδία του ξεφύγεις κι' ἀπὸ κεῖ. Τὸ παράχωσα στὸν ἄμμο: ἔβγαλε ὅμως ρίζες καὶ ἔγινε μιὰ πελώρια τριανταφυλλιά. Τὸ ξοφύλλις τότες μὲ λύσσα... Μὰ τὸ χέρι μου εὐωδιάζουσε πάντα ἀπὸ τὸ ἔρωμα του.

ΣΑΝ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Καὶ μ' ἔρωτῶ καμμιά φορά: πὼς ἀγαπῶ ἢ καρδιά;
Κι' ἐνῶ προσμένει νὰ τῆς πῶ καὶ μὲ κυττάει ἀκόμα
Γλυκὸ ἀκούει κελάδημα στοῦ δένδρου τὰ κλαδιά
Που δνὸ πουλάκια ἐρωτικά φιλιοῦνται στόμα-στόμα
Γυρῶζει μὲ χαμόγελο καὶ τὰ πουλιὰ κυττάει
Κι' ἀκόμη δὲν κατάλαβε πὼς ἢ καρδιά ἀγαπάει!..

I. II.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ, ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΝΥΝ

Οἱ ἀρχαῖοι σωματικῶς τε καὶ διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς, ἀσυγκρίτως ὡς φαίνεται ὑπερῆχον ἡμῶν, διέπρεψαν δὲ κατὰ τὸν τότε πολιτισμὸν καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ ἐδοξάσθησαν διὰ τὰ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης. Ἀλλὰ καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν ἀκόμη αἰῶνες ἔγκαταβίωσαντες, ἀπεδείχθησαν ἐν τῇ παχυλῇ αὐτῶν ἀμαθείᾳ φανατικοὶ τῆς ἠθικῆς ὑπέρμαχοι. Τοῦτο μαρτυροῦσιν οὐχὶ μόνον τὰ δρακόντεια καὶ αὐστηρὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐλάμβανον οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα τῶν ἐφ' ἔρου ζωῆς ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ λαϊκὴ μεῦσα ἐπικυρεῖ τὸ τοιοῦτον.

Ὡς δ' ἀπέδειξεν ἡ πείρα, οἱ περὶ τὰ δημοτικὰ τραγοῦδια τότε ἐνασχολούμενοι, ἦσαν πάντως ἄνθρωποι ἐμφορούμενοι μὲ τὰς ἰδέας τοῦ ὑψηλοῦ, τοῦ καλοῦ, τοῦ ἰδανικοῦ καὶ ἐφρόντιζον τὰ ἔργα τῶν νὰ εἶναι ὠφέλιμα, διδακτικά, ἐπαικοδομητικά καὶ οὐχὶ ὡς τὰ σημερινὰ τὰ ἀπόξεντα κάποτε ἠθικῆς ἐκλύσεως καὶ κοινωνικῆς κακοσμίαις: Ὅρα τὸ τραγοῦδι τῆς Σεχωῆς, κλπ. Καὶ ἂν θαλήσῃ τις νὰ ἀντιπαρβάλῃ τὰ πρὸ ἐτῶν εἰς τινα χωρία τῆς Θράκης συνειδηζόμενα τότε τραγοῦδια, λόγου χάριν, τὸ:

«Μιά παπαδιά στὸ ἐργαλειό, τὰ πόδια της κουνούσε» κλπ.

ἢ

«Κυρά μου τὸ φακίολι σου, μὴ τὸ πολὺ στραβώνεις» κλπ.
πρὸς τὸ τῆς λαϊκῆς μουσῆς ἀριστοῦργημα, τὸ λίαν διδακτικὸν ἐκείνο τοῦ λαοῦ μας ἄσμα, ἐν Ἠπειρῷ καὶ Μακεδονίᾳ ἀδόμενον, τὸ:

«Μιά κόρη, μιὰ εὐμορφη, μιὰ μικροπαντρεμένη,
στὸ παραθύρι κάθεται τὴν θάλλασσ' ἄγναντεύει,
ἔχ' ἀσημένιον ἐργαλειό κι' ἔλεφαντίνιο χτένι,
καὶ τὴν σαῖτα πῶριχεν ὄλο μαργαριτάρι»,
ἐρυθρῆς κοινῆς, ἢ μάλλον ἕκ ναυτικῆς ἀποκνίγεται διὰ τοὺς προηγουμένους δύο στίχους τοὺς χρυδαίους, ἐνῶ διὰ τὸ ἄσμα τῆς μικρῆς κόρης τῆς μικροπαντρεμένης κλπ. ἐνθουσιάζεται, καὶ καυχᾶται διότι εἶναι λίαν διδακτικόν.

Διότι πιστὴ πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὡς ἡ ἀρχαία Πηνελόπη, κάθεται ἡ μικροπαντρεμένη στὸν ἐργαλειό της, καὶ ὡς ἐκείνη ὑφαίνει τὸν ἱστόν της καὶ ἀσπρίνει τὸν ἄνδρα της νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὰ ξένα, καὶ ἐπὶ πόσα ἔτη νομίζεται:—ἐπὶ ἑννέα ὀλόκληρα ἔτη. «Ἐτη νεότητες σφριγώσης, ἔτη ἡλικίας ἀκαθέκτου καὶ τραλλῆς. . τὰ πολυτιμότερα καὶ καλλίτερα ἔτη τῆς ζωῆς της. Καὶ ἂν δὲν ἔλθῃ τὸ σκέπτεται νὰ κάμῃ;—νὰ ξαναπαντρευθῇ; βραβιαῖος ἔχι, μυριακίς ἔχι .. ὅπως ἀπαντῶ εἰς τὸν ξένον της διὰ τῶν ἐξῆς στίχων:

«Ἐννέα χρόνους τὸν καρτερῶ, καὶ τρεῖς θὰ περιμένω,
κι' ἂν δὲν ἔλθῃ στοὺς δώδεκα, καλόγρησι θὰ γείνω,
στὸ μεναστήρι θὰ κλεισθῶ, τὰ μαῦρα θὰ φορέσω».

Ἰδοῦ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις πρὸς σύζυγον. Ἰδοῦ αὐταπάλησιν καὶ νευρική ἐθελοθυσία, χάριν συζυγικοῦ καθήκοντος.

Ἐκείνος ὅμως, ὅστις συντάξαι τὸ ἠπειρωτικὸν τοῦτο ἄσμα, βεβαίως δὲν ἦτο ἀρχαῖος, καὶ οὔτε νερόβρατος ἢ ἀπλοῦς τις τῶν ἀγριῶν ποιητῆς ἢ μυθιστορηματογράφου, ἀλλὰ θὰ εἶχε μελετήσει καὶ καλῶς διαισούση, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ τῆς Ὀδυσσεϊκῆς Ὀμήρου, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἄσμα τοῦ εἶναι ἐπεραιομένον ἐπὶ στερεᾷ πέτρᾳ, καὶ οὐχὶ ὡς τὰ τῶν σημερινῶν ἀνεμώλια (τσιπαβέντα).

Ἐπίσης, ὅποια σύγκρισις μεταξὺ τοῦ πρό τιναν ἐτῶν συνειδημένου τραγουδιοῦ καὶ ἤδη λόγῳ τῆς ἐξελίξεως τοῦ κόσμου ἀτενίσαντος:

«Ὡ εἰς ἄρχοντοπούλα κ' ἐγὼ καλὸ παιδί,

ἐγὼ θὰ σὲ φιλήσω κ' ἄς ἐμῶν φυλακῆν».

καὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκείνου μαργαρίτου τοῦ πληροῦς ἀρχαϊκῆς ἀφελείας καὶ ἀπλότητος καὶ τόσον διδακτικοῦ δημοτικοῦ ἄσματος, τὸ ὅποιον λέγει:

«Ἀφίνει ὁ Γιάννος τὴν κλεψιά, καὶ πιάνει τὸ ζευγάρι,
κάμει τ' ἀλέτρι ἀπ' ὄξει καὶ τὸ ζυγὸ ἀπὸ δάφνη,
κάμνει καὶ τὴν βουκέντρα του ἀπὸ ἀγριε κυπαρίσι,
ἐδέρσις κ' ἁλώνισις τρία πινάκια στάρι,
τῶνα χρωστοῦσις τῷ δωκε, τ' ἄλλο τὸ πῆρ' αὐθέντης,
τὸ τρίτον ὅπου τῶμινε πῆρε τὸ πάει στὸν μῦλον.

Βρίσκει τὸ μῦλο χάρβαλο, καὶ τὸ νερὸ κομμένο,
ὅσο νὰ φέρη τὸ νερὸ, νὰ σιάξη καὶ τὸ μῦλο,
ὁ ποντικός ἀπὸ μεριά τρυπᾷ του τὴν σακκούλα,
κ' ὅσον νὰ βοῆ τὰ ράμματα νὰ ράψῃ τὴν σακκούλα,
ὁ λύκος ἐκκατέβηκε κ' ἔφαγε τὴ γαδούρα.»

Ὅπως βλέπομεν, ὁ ποιητῆς δὲν ἠθέλησε διὰ μικρῶν νὰ μᾶς δώσῃ νὰ ἐνοήσωμεν, ἂν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Γιάννος ἦτο ὀρεισιβίος λιπότης ἢ ἀπλοῦς τις ὀρειθοκλέπης καὶ ἐπιτήδειος τῶν χειμερινῶν νυκτιῶν κατσιοκλέφτης, δὲν τὸν ἐνδιέφερε καὶ πολὺ περὶ τούτου, ἀλλὰ τὴν βεβαιώσας ἐπεδίωκεν ἐπεζητήει, ὡς φαίνεται νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν λαὸν ὅτι διὰ τοῦ προϊόντος τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ἀρπαγῆς οὐχὶ μόνον ὡς ἔμπορος δὲν δύναται τις νὰ προκόψῃ καὶ εὐδοκησῇ, διότι ταχέως ἡ κοινωνία θὰ τὸν ἐνοήσῃ καὶ θὰ τὸν ἀποστραφῇ, ἀλλ' οὔτε καὶ ὡς ἀπλοῦς γεωργός, διότι καὶ αὐτὴ τέλος ἡ γῆ, ἢ δι' ἄλλουσις εὐφορος καὶ χρήσιμος, ἐφάνη διὰ τὸν ἐλεσινὸν Γιάννον ἀναφθάλῃ καὶ ἄφορος, καὶ ὁ ποντικός δὲ καὶ ὁ λύκος καὶ ὁ μῦλος συνώμασαν ἐναντίον του, καὶ ἡ θεία Νέμεσις θὰ παρηκολούθει αὐτὸν ἐφ' ὄρου ζωῆς.

Ἡδύνατο μὲν ζοφερώτερα χρώματα τούτων ὁ ποιητῆς νὰ παραστήσῃ τὴν στέρεσιν, τὴν ἀδλιότητα καὶ τὴν ἐλεσινὴν θεσιν εἰς ἣν περιήλθεν ὁ δυστυχῆς Γιάννος ἀφοῦ ἀπεγύμνωσε τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον ἠρήμωσε τὶς σίδε πᾶσα ποιμνιοστάσια καὶ ἐπεδῆθη τέλος ἡ γῆ-

πως ἕνεκεν ἡ ἀσθενείας εἰς τὴν καλλιέργειαν κατ' ἀνάγκην τῆς γῆς ἤτις δι' αὐτὸν θὰ ἔφερον ἀκάνθας καὶ τριβόλους φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἕνεκεν τῶν παλαιῶν αὐτοῦ ἀμαρτιῶν ;

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπιζητοῦμεν βεβαίως νὰ κακίσωμεν τοὺς φίλους τῆς Λαϊκῆς Μούσης ποιητᾶς, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ὑποδείξωμεν αὐτοῖς ὅτι, ὅπως τὸ ἀνήθικον θέατρον καὶ βιβλίον φθείρει τοῦ λαοῦ τὰ ἠθῆ, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ ἀνήθικον καὶ διεφθαρμένον τραγοῦδι διελητηριάξει πολὺ περισσότερον τὴν κοινωνίαν.

Διότι τὸ μὲν βιβλίον καὶ θέατρον πιθανὸν νὰ μὴ εἶναι προσετὰ εἰς ὅλους, ἐνῶ ἀπὸ τὸ διεφθαρμένον τραγοῦδι μόνον οἱ κωφοὶ μένουσιν ἀνεπηρέαστοι.

Ἄς μὴ νομίσουν λοιπὸν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐνασχολούμενοι ὅτι τοῖς εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ρίψωσιν ἐλευθέρως εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς ἔδωκα ὑγιεινὸν καὶ εὐγεστον πᾶν τὸ σακρὸν καὶ ἠθικῶς δηλητηριώδες, καὶ ἄς μὴ θαρροῦν ὅτι εἶναι εὐκόλον νὰ συντάξῃ τις πορνεγραφικὰ μυθιστορήματα καὶ λαϊκὰ ἄσματα καὶ θεραπεύσῃ τὴν Λαϊκὴν Μοῦσαν ὡς οἱ ἀρχαῖοι τῶν ὁσίων ὁ ψευδοπολιτικῶς καὶ οἱ τῆς Δύσεως γελοῖοι νεωτερισμοὶ δὲν εἶχον διασαλεύσει τὰ ἀρχαιοπρεπῆ καὶ αὐστηρὰ ἠθῆ.

Τῆ 20 Νοεμβρίου 1942

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΒΕΝΖΑΔΕΣ

Στὸ φαρμακεῖο :

—Κύριε, μπορείτε νὰ μοῦ ετοιμάσετε μιά δόσι ρατανολάδε, ἀλλὰ νὰ ἔχη εὐχάριστη γεύσι ;

—Ἐκόλο, δεσποινίς. Καθῆστε. Ἐν τῷ μεταξύ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ εἶς πρὸς ἔμω λίγο σιρόπι φρέουλας, ὡς νὰ ετοιμασθῇ τὸ φάρμακο.

—Σᾶς εὐχαριστῶ.

Σὶ λίγο :

—Ἀκόμη δὲν ετοιμάσθηκε τὸ λαδί ;

—Δὲν ἐκαταλάβατε τίποτε ; Τὸ ἔλα ἀνακατέψαι μὲ τὸ σιρόπι.

—Ἄ ! μὰ δὲν ἦταν γιὰ μένα ! Ἦταν γιὰ τὸ μικρὸ μου ἀδελφάκι !...

—Ἐρίσις, ἀγαπητῆ μου ἔχω τὴ συνήθειαν νὰ μιλῶ στὸν ὕπνο μου !

—Ἄ ! πρόσεχε !... Ὁ ἄνθρωπος σου εἶναι τόσο ζηλιάρης !

—Ἐννοεῖα σου ! ἔχουν καὶ οἱ δύο τὸ ἴδιο ὄνομα.

Η ΒΑΣΚΑΝΙΑ

Ἡ καθολικὴ σχεδὸν πίστις εἰς τὴν βασκανίαν ἔκαμε πολλοὺς νὰ φαντασθῶν ὅτι εἶναι δυνατόν αὐτὴ νὰ πηγάζῃ ἀπὸ φυσικὴν αἰτίαν καὶ ὡς τοιαύτην ἐθεώρησαν τὸν ὀφθαλμὸν, ὡς τὸ ἐκφραστικώτερον ὄργανον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦ βλέμματος, λέγουσιν, ἐκτοξεύονται εἰς τὸν ὄρατον κόσμον τῶν αἰσθήσεων τὰ κρυμμένα πάθη, αἱ συγκινήσεις καὶ αἱ ἐπιθυμίαι ἀναλόγως τῆς φύσεως ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Οἱ περισσότεροι ἐπομένως, ἀδυνατοῦντες συνήθως νὰ δώσωσιν ἐπιστημονικὴν ἢ λογικὴν ἐξηγήσιν τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων, ἐπίστευσαν ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς, ψυχολογικῶς ἐξεταζόμενος, εἶναι ἐστία κακοποιοῦ ἐπιρροῆς. Ἐξαιτίας ὄντως τὴν ἰσχυρὴν ὁ ὀφθαλμὸς ὄσῃ οἱ δαισιδαίμονες τοῦ ἀποδίδουν, ἢ μήπως ἢ πλάνη ἐγκτεταί ὅχι εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δυναμῆος του, ἀλλ'εἰς τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον ἐξηγοῦσι τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ; Ὁ ἄνθρωπος, πὺ τὸ πρῶτον ἠοσιθάνη τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπὸ τὴν γοητείαν ἰσχυροῦ βλέμματος, ταραγμένος ἐκ τῆς ἐπηρεῖας αὐτοῦ, δὲν ἠδυνήθη νὰ σταθμίσῃ ψυχρῶς τὴν αἰτίαν τοῦ καταλαβόντος αὐτὸν τρόμου καὶ ἀπέδωκεν εἰς τὸ βλέμμα ἐκεῖνο ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων αὐτὸς μόνον εἶναι αἴτιος. Μόνος αὐτὸς δηλαδὴ ἔδωκεν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ πλησίον του τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν, ἀπέβαλε δὲ τὸ θάρρος τοῦ ὅχι διότι τὸ βλέμμα ἐκεῖνο, λόγῳ τῆς ἰσχύος του, ἐπέδρασε ἐπ'αὐτοῦ καθ'ὅσονδήποτε τρόπον, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ φανταστικοῦ ἢ πραγματικοῦ τρόμου του, μὲ τὸν ὅποιον ἢ δειλία του περιέβαλε τὸ βλέμμα ἐκεῖνο.

Τὸ φαινόμενον τῆς βασκανίας θὰ ἔσφερε συνεπῶς ν' ἀποδοθῇ ὅχι τὸσον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν δύναμιν ἐκείνου ὁ ὅποιος βασκαίνει, ὅσον εἰς τὴν δειλίαν καὶ ἀδυναμίαν τοῦ χαρακτηρησῆς ἢ καὶ ἀστάθειαν τῆς θελήσεως τοῦ βασκαιομένου, ὁ ὅποιος ὑφίσταται ἐντονώτερον τῆς συνεπείας τοῦ ὑπάρχοντος εἰς κάθε ἄνθρωπον ζωικοῦ μαγνητισμοῦ. τῆς μυστηριώδους ἐκείνης δυνάμεως εἰς τὴν ὅποιαν παλαιότερον ἀπέδιδον τὰ διὰ τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἐξηγούμενα σήμερον φαινόμενα τῆς ὑποβολῆς.

Ἡ στάσις τῶν διαφόρων θρησκειαῶν ἀπέναντι τῆς τὸσον ἐκτεταμένης αὐτῆς δοξασίας, δὲν ἐπῆρξεν ἐχθρική. Ἐπίστευσαν δὲ ὅλοι ἐστὶ πρόκειται περὶ δαιμονικῆς ἐπηρεῖας καὶ συνέστησαν τὰ μέσα πρὸς ἀποτροπὴν τῆς. Ἐπίσης καὶ ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία δὲν ἐτάχθη κατὰ τῶν

πιστευόντων τὴν βασκανίαν, κατεδίωξεν ὅμως ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπρομήθευον διάφορα φυλακτὰ καὶ κατέφευγον εἰς διάφορα κωμικὰ μέσα διὰ νὰ ἀποτρέψουν αὐτήν.

Πρὸς ἀποτροπὴν τῆς βασκανίας ἦσαν ἐν χρήσει διάφορα μέσα τὰ «βασκανία» καλούμενα ἤτοι χαϊμαλιὰ πῆγανος δάφνης σκόρδο ὀμοιώματα φαλλῶν ὀφθαλμῶν κτλ. τὰ ὅποια ἐκρέμων ἀπὸ τὸν λαμῶν τῶν παιδιῶν. Αἱ δὲ κυρία ἔφερον ἐν εἴδει κοσμημάτων μικρὰ μπιμπλό ἀπὸ ὑροιώματα ὄφρα οἱ ὅποιοι ἐθεωροῦντο ὅτι ἀπεμάκρυναν τὰ κακοποία πνεύματα καθὼς καὶ ἀπομυμήσεις διαφόρων ἄλλων ζώων κοκκαλάκι ἀπὸ ἐλάφι τεμάχια ἀπὸ κέρατα βοῦδιου ἢ πέταλα ἀλόγου αὐτιὰ ποτακὸν δόντια λύκου καὶ ἄλλα.

Ἐκτὸς ὅμως ὅλων αὐτῶν ἔκαμαν καὶ διαφόρους χειρονομίας ἀσέμνους καθὼς καὶ φάσκελα τὰ ὅποια πεικνίζον καὶ εἰς τοὺς τοίχους τῶν οἰκιῶν των μὲ χρώματα ἢ καὶ σκαλιστά. Ἐπίσης ἔπυον εἰκονικῶς ἢ πραγματικῶς ψιθυρίζοντες διαφόρους φράσεις συμβολικὰς ἐν εἴδει ἐξορκισμῶν συγχρόνως δὲ μὲ τὸν παρόμεσον δάκτυλον βρεγμένον μὲ σάλιο ἔτριβον τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ὠτίου.

Ἡ θεραπεία ἢ μᾶλλον ἢ ἀποτροπὴ ἀπὸ τῆς βασκανίας σήμερον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς συμπλήρωμα τῶν διαφόρων ἐπωδῶν καὶ ξόρκων τῶν ἀρχαίων χρόνων. Οὕτω οἱ ματισμένοι καπνίζονται μὲ καπνὸν τριῶν φύλλων δάφνης τὰ ὅποια τοποθετοῦνται εἰς τὸ θυμιατήριον τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Ἐπίσης ἄλλοι οἴπτουν ἐπάνω εἰς ἀναμμένα κάρβουνα τρεῖς κόκκους λιβανίου, τρία φύλλα ἐληῶς καὶ τρεῖς ἄκρες σήγανης—τὸ τρία βλέπετε παίζει σπουδαῖον ρόλον—μὲ τὰ ὅποια θυμιάζεται ὁ ματισμένος καὶ εἰς ταυτα ραντίζεται μὲ νερὸ μ'ἀλάτι.

Ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἀναφέρωμεν τὸ λεχθὲν ἀπὸ ἑνα Ἀμερικανὸν ψυχολόγον: «Καμία ἄλλη θεραπεία τῶν δοξασίῶν τούτων δὲν ὑπάρχει παρὰ ἡ ὑγιὴς καλλιέργεια τῆς διανοίας τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὴν ὅποιαν πηγάζει ἡ ὕγιης κρίσις».

ΚΟΥΚΛΕΣ

Είναι μία ώρα τώρα που ο μικροσκοπικός κύριος χαζεύει έμπρός εις την βιτρίνα που είναι στολισμένη με τὰ πρωτοχρονιάτικα παιχνίδια. Δέν χερταίνοι να βλέπη. Ένας σιδηρόδρομος, που καταβαίνει από ένα βουνό προς μίαν πεδιάδα στρωμένην με χλόην από...πράσινη τσόχα, του κάνει πολλή έντύπωσι. Κάτι παληάτσου με στραβά στόματα και ζουληγμένες μυτίτσες τον κάνουν να ξεκαρδίζεται στα γέλια· ένα μεγάλο τόπι δέν του λέει και πολλά πράγματα, ούτε και μια κουκλιστική κουζίνα. Εύμορφος είναι, κάτι κουκλες με χρυσές μπουκλίτσες, που απλώνουν τὰ χερούλια τους σαν να θέλουν να πετάξουν στην άγκαλιά των διαβαστών. Ο μικροσκοπικός κύριος παίρνει μια απόφασι και εισέρχεται στο κατάστημα των παιδικών. Ο υπάλληλος με πολλήν προθυμίαν κατεβάζει τὰ κουτιά που είναι μέσα οι μικρές ευγενικές κυρίες με τὰ χρυσά σγουρά μαλλάκια. Ο μικρός κύριος ρίχνει μια αδιάφορη ματιά.

—Αυτή είναι μια ώρακι κοντέσσα, λέγει ο υπάλληλος, και του παρουσιάζει την πιο κομψή που φορούσε ένα βαρύτιμο μεταξωτό φόρμα. Ηταν πράγματι σαν παληά οικοδόσποινα.

—Όχι, δέν μ' άρέσει, ειπε ο μικρός.

Ο υπάλληλος άνοιγει άλλο κουτί. Έδω βρίσκονται δροσερές κέρινες βλαχοπούλες με ροδοκόκκινα μάγουλα και χελίη σαν παπαρούνες. Όλος ο άφρός είναι έδω. Μα ούτε κι' αυτές ένθουσιάζουν τον μικροσκοπικόν άγρίο ραστήν.

—Τότε αυτή θα σου άρέση δίχως άλλο. Και του παρουσιάζει μια έξαιρετικά μορφωμένη κούκλα. Κουνεϊ και τὰ χέρια και άνοιγοκλείνει κατὰ μάτια. Αυτή ήμπορει να άρέση και στον μπαμπά...

Ούτε κι' αυτή. Ο μικρός κύριος μένει σαν άπολιθωμένος, με μια βαθείθ θλίψη ζωγραφισμένη στο πρόσωπο. Δέν μπορεί να βρη εκείνο που θέλει μέσα σ' αυτά τὰ κουτιά. Ξαναπαίρνει τις μικρές ευγενικές κυρίες στα χέρια του, τις κυττάζει καλά, τις εξετάζει, τις στηρίζει όρθιες, έπειτα τις άραδιάζει επάνω στον πάγκο του μαγαζιού, τις βάζει τή μια κοντά στην άλλη και επί τέλους, λέγει στον υπάλληλο με ένα βαθύ στεναγμό:

—Δέν είναι καμιά απ' αυτές.

—Μά ποιάν θέλεις ;

Δέν μπορούσε να πη. Άλλά ήθελε μια μοντέρνα που να καπιζή, να πινη και ούζο, σαν αυτές που είχε δη εις ένα κοσμικόν κέντρον και που είχε άκούσει ότι όλη την ώρα βρίσκονται στα μαγαζεία..

T. ΜΩΡ

Σ' ΕΝΑ ΦΙΛΙ

Έάν κοιμήθηκες στές όσσεις, σύγκρινε τὸ άρωμά τους με τή μυρωδιά, που ανεβαίνει από τὰ περιβόλια, πρό της αύγης.

Έάν ποτέ σου δέν έτυχε να ιδη: τριαντάφυλλο χτυπημένο από τον ήλιο, μη μιλής ποτέ για τή λάμψη των παρειών της.

Έάν δέν ειδες ποτέ σου κρινα, ραντισμένα από σελήνόφωτο, μη μιλής ποτέ για τήν άσπράδα των κνημών της.

Έάν έσπασες επάνω στα δόντια σου χλιαρές ρώγες σταφυλιού, μπορείς να καταλάβης τὸ άρωμα, που έχει τὸ στόμα της, όταν φιλεί.

Έάν σουτυχε, κάποια νύχτα, στην έρημο, να νομίσης πως άκουσες τή μουσική των αναριθμητών άστρων, καθώς κινούνται στο άπειρο διάστημα, σύγκρινε με τήν άρμονία αυτή τή μουσική της φωνής της.

Έάν δέν έκλαψες ποτέ σου από έρωτα, άπόφυγε να γνωρίσης φίλε μου, εκείνη που μ' αγαπά

ΣΤΟ ΠΛΑΪ ΜΟΥ ΑΝ ΕΙΣΑΙ

ΔΙΛΗΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗ

Στο πλάι μου αν εισαι κοντά μακριά μου
στον όλων την ύψη κρυφά φανερά
στο πένθος του τάφου στο γέλιο του γάμου
εισαι όλα: και σάρκα και άφρός και σκιά.

Στον ίσκιό σου θέλω με σε να φυτρώνω
αν εισαι πουλι φωλιά θάμαι για σένα
στο ξεγνοιασμα ναί στο μαρτύριο στον πόνο
Θεός σπόρος έσύ κι' ή θνητή σου έγω γέννα.

Α. Ι.

ΘΥΜΗΣΟΥ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΚΕΙΝΑ

Πώς άλλαξαν τα πράγματα στον κόσμο εδώ κάτω!

Θυμούμαι πριν λίγα χρόνια, όταν πηγαίναμε στην ξεοχή, μόλις βγαίναμε από το βαπόρι μας περιτριγύριζαν διάφοροι μπακάληδες, χαπάκηδες, ψωμάδες, ζορζαβαταΐδες, κορβουνάδες κλπ. και χωρίς να μās γνωρίζουν (είχαν την εξαιρετική τέχνη να καταλαβαίνουν ποιά ήσαν τα λεγόμενα γκιότσια) άρπαζαν με μεγάλη προθυμία τα πακέτα άπ' τα χέρια μας για να τα μεταφέρουν στο σπίτι που ένοιкиάσαμε και μās προσέφεραν μυριάς υπηρεσίας δια να γίνουμε πελάται των καθ' ύλον το διάστημα του παραθερισμού μας, Άμέσως με την πρώτη παραμικρή παραγγελία μας ξετέλλετο και ένα τεφετεράκι στο όποιο εσημειώνοντο τα ψώνια μας χωρίς να έχουν την άπαιτησι να πληρώνονται εκείνη την στιγμή (άδιάφορον άν έν τώ μεταξύ κατά λάθος βέβαια έγράφοντο και μερικά άψούνιστα ψώνια) παρά όταν θα έφθανε η στιγμή της αναχωρήσεώς μας, πολλάκις δέ και μετά, πολλοί δέ άπ' αυτούς καθ' ύλον τον χειμώνα άγριβοκατέβαιναν στην πόλι για να κατορθώσουν να ξεκαλώσουν τα ψιλά των από μερικούς κακοπληρωτάς.

Όταν πηγαίναμε στο κατάστημά των μās περιποιούντο με μεγάλην προθυμίαν και κάθε πέντε λεπτά μās έπανελάμβανον «ό,τι θέλετε το μαγαζί είναι δικό σας»,

Στις διάφορες συνοικίες της Σταμπούλ οι μπακάληδες είχαν τα μπακαλάκια τα όποια γυνοΰσαν στους μαγαλάδες και φώνωζαν: «Το μπακαλάκι ήρτε», το όποιο έπαιρνε την παραγγελία μας και την έφερε στα πόδια μας. Βεβαίως δέν μπορούσαμε να είμεθα βέβαιοι ότι ήσαν καλοζυγισμένα και δέν άπηρεζε ή λεγομένη «φίρα».

Τώρα!!! άλλοίμονον, τώρα!!!

Βγαίνεις στην βαπορόσκαλα και κανείς άπ' αυτούς δέν σε πλησιάζει πειά. Πηγαίνεις στο κατάστημά τους και μετά δυσκολίας γυρίζουν να σε διοθν. Με μισοκλεισμένον στόμα σε ρωτοθν «τι θέλεις». Τόν ρωτάς με την μεγαλειτέρα ευγένεια :

—Κύριε Μητσο, τα φασούλια σας είναι καλόβραστα ;

Κάμει που δέν άκουει, κυττάζει άλλοθ και όταν έπανελάβετε την έρώτησιν, σās άπαντιζ :

—Αυτά είναι, θέλεις πάριτα, θέλεις άφισια, κάμει γρήγορα κι' έχω δουλειά.

“Αν τυχόν δέ του ειπής ότι δέν έχεις ψιλά και δέκα γρόσια του τα δίνεις ύστερα, σε άπαντιζ με ένα άπότομον ύφος :

—Άφοθ δέν έχεις παράδες τι ήρθες να ψούνισης ; Βερεσις δέν έχει.

Τώρα στις συνοικίες της πόλης ο μπακάλης άντίκρου στο άπαρτεμάν σας είναι, τόν φωνάζεις να σε φέρη κάτι τι και ούτε βγαίνει από το μπακαλίκο, συ δέ νομίζοντας ότι δέν άκουσε, τόν ξαναφωνάζεις, εκείνος μόνο που δέν σου λέει «σκάσε περίμενε».

Άλλοτε η τσέπη μας ήτο πανί με πανί και έν τούτοις καλοπερνούσαμε και πληρώναμε όποταν θέλαμε. Τώρα όλοι σου λέγουν: «έν τη παλάμη και ούτω βοήσωμαν». Υπομονή. «Θά περάση κι' αυτό, θα περάση».... ειπε κάποιος και ο άλλος τόν άπήνητησεν έχεις δικηο μα για την ώρα περνά από πάνω μας.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΑΘΕ ΠΡΩΪ

Κάθε πρωί η δροσιά βαραίνει της τουλύπας, τους ύκινθους και της βιολέττες, μα ύστερα ο ήλιος τα άπελευθερώνει από τα λυμπερά τους φορία.

Κάθε πρωί νοιώθω την καρδιά μου πειθ βαρειά μέσα στο στήθος μου, μα το δικό σου βλέμμα την άπολυτρώνει άπό την λύπη της.

ΟΜΑΡ ΚΑΓΙΑΜ

Πίνω κρασί, ύπως η ριζα της λιτάς πίνει το καθάριο νερό του χειμάρρου. Ο Άλλάχ μόνον είναι Άλλάχ. Ο Άλλάχ μόνον ξερει το κάθε τι. Δέν είν' έτσι;

Όταν με έπλοσε, ήξερε πώς θα πινω κρασί. Άν πάσω λοιπόν, η πρόγνωση του θάνατι λανθασμένη.

ΟΜΑΡ ΚΑΓΙΑΜ

Η ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΔΓΩΓΗ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΤΟΥ

—Νά είσαι υπερήφανη στην αγάπη σου, άλλ' όχι ἐγωίστρια. Είναι σφάλμα εκείνο που κάνουν μερικές, θέλοντας νά κρατήσουν σοβαρότητα στην πρώτη παρεξήγησι. Ἡ αγάπη ἔχει τούς θυμούς της, της παρεξήγησις της, ὑποχώρει όμως σὺ πρὸ παντός, γιὰ νά δείξῃ σὲ κείνον που ἀγαπᾷς πῶς δίνεις τὸ καλὸ παράδειγμα τοῦ μέλλοντος, κι' ἂν σὺ ἔχεις τὸ δικηρὸ, καὶ πάλι ὑποχώρησε, μὲ τέτοιο πάντα τρόπο, ὥστε ἐκεῖνος νά καταλάβῃ καὶ νά ἐκτιμῆσῃ τὸ σεβασμὸ που τοῦχεις.

Ἐὰν ὁ ἄνδρας που θά πάρῃς δὲν εἶναι πιστός, ρώτησε πρῶτα — πρῶτα τὸν ἑαυτὸ σου γιὰ τὴν αἰτία. Μπορεῖ νά φταῖς κι' ἐσύ. Πολὺ συχνά συμβαίνει νά φταῖνε ἡ γυναῖκες γιὰ τίς ἀπιστίας τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἔχε πάντοτε ὑπ' ὄψει σου ὅτι ἀπὸ μιὰ γυναῖκα ἐξαρτῶνται πολλὰς φορὰς νά κρατήσῃ ἕναν ἄνδρα γιὰ πάντα κοινὰ της.

—Τὰ συζυγικά σου ἰδιαιτέρα δὲν εἶναι ἀνάγκη νά τὰ λές στις φίλες σου. Δὲν εἶναι ἀπέθανον νά μαλλώσῃς μαζί τους μιὰ μέρα καὶ τότε ὅλα σου τὰ μυστικά θά γίνουιν κοινὸν κτήμα.

—Πρέπει νά ξέρῃς ὅτι ὅσο περισσότερες δυσκολίες φέρεις σ' ἕναν ἄνδρα, τόσο πιὸ πρᾶλλὸ τὸν κάνεις γιὰ σένα.

—Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νά τὸν βεβαιώνῃς, νομίζοντας ὅτι ἔτσι τὸν κάνεις νά σὲ ἀγαπᾷ περισσότερο. Ἡ ἀληθινὴ αγάπη δὲν ἐπιβάλλει τέτοια βεβαιωτήρια.

—Μὴ πιστεύεις πάντοτε τὰ ἁμορφὰ λόγια που λένε μερικοὶ νέοι. Πολὺ σπανίως τὰ πιστεύουν. Ὑπάρχουν πολλοὶ που αἰσθάνονται χωρὶς νά μιλοῦν.

—Ποτὲ μὴ δίνεις πίστι στις συνειθισμένες κολακείες τῶν ἀνδρῶν. Ἄν εἶσαι ἁμορφῆ, αὐτὸ μπορεῖς νά τὸ ξέρῃς μόνη σου. Ἡ κλοακεία εἶνε τόσο εὐκόλη στὰ χεῖλιά τους...

—Στὸν ἄνθρωπο που ἀγαπᾷς μὴ τοῦ παρᾶχωρεῖς ποτὲ περισσότερα ἀπὸ ὅσα πρέπει. Ὑπάρχει κίνδυνος νά σὲ νομίσῃ γιὰ πολὺ πρόθυμη, κι' αὐτὸ εἶνε πρὸς ζημίαν σου.

—Ἡ προσηγοριὴ ἀδιαφορία εἶνε βέβαια ἕνα ὄπλο ὀρεκτὰ ἰσχυρὸ στὰ χεῖρια μιᾶς γυναῖκας. Ἐρεθίζει τὸν ἄνδρα καὶ τοῦ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κεντὰ τὸν πῆθος τῆς κατακτήσεως. Ἀλλὰ τὸ ὄπλο αὐτὸ εἶναι ἕνα

δύσκοπο μαχαίρι καὶ πρέπει νά προσέχῃς διὰ νὰ μεταχειρίζεσαι. Μπορεῖ νά ἔχῃς τελείως ἀντίθετο ἀποτέλεσμα ἀπὸ ἐκεῖνο που ἐπιδιώκει. Ἡ μεγάλη σου ἀδιαφορία δὲν εἶναι δύσκολο νά προκαλέσῃ καὶ τὴν δική του.

—Πολλὲς ἀγάπες ἔχουν ἕνα τέλος. Ἴσως γιὰτὸ δὲν εἶναι ἀληθινές; τουλάχιστον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος. Ἄν ὁ ἄνδρας που ἀγαπᾷς σὲ ἐγκαταλείψῃ γιὰ μιὰ ἄλλη, νά δεχθῇς τὸ μοιραῖο μὲ ἀξιοπρέπεια, χωρὶς νά ἐκλιπαρῇς πάλι τὸν ἐρωτὰ του καὶ τὸν οἰκτὸ του. Ἀγάπη ἀπὸ οἶκτο δὲν ὑπάρχει.

—Φρόντιζε πάντοτε νά δείχνεσαι καλὴ καὶ εὐθυμῆ στὸν ἄνδρα σου. Καὶ προσπάθησε κάθε μέρα νά τοῦ φαίνεσαι καὶ καινούργια καὶ νά τοῦ δῆνῃς διαρκῶς νέες ἐντυπώσεις. Ἐνα νέο χτένισμα μιὰ ἄλλη σουβριζὶ εἶναι πράγματα που εὐχαριστοῦν ἐξαιρετικὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὸν κάνουν νά προσκολλᾶται περισσότερο στὴν γυναῖκα του. Μὴ ξεχνᾷς ὅτι μιὰ αἰτία που ἕνα ἄνδρα ξεφεύγει ἀπὸ τὴν γυναῖκα του εἶναι γιὰτὸ ζήτητὸ ἀλλαγῆν ἐντυπώσεω.

ΠΙΝΩ ΚΡΑΣΙ

Κάποτε κατεδικάσθησαν εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ἕνας Ἄγγλος, ἕνας Σκωτσέζος καὶ ἕνας Ἰρλανδός.

Ὁ δικαστής, θέλοντας νά φανῇ καλός, τοὺς ἐρώτησε σὲ τί δένδρον ἐπρωτιμοῦσαν νά κρεμασθοῦν.

Ὁ Ἄγγλος ἀπήντησε : Σ' ἕνα πεῦκο.

Ὁ Σκωτσέζος : Σὲ μιὰ βαλανιδιά.

Ὁ Ἰρλανδός μ' ἕνα φλεγματικὸν ὕφους : Σὲ μιὰ τριανταφυλλιά.

—Μὰ πῶς θά γίνῃ αὐτό; ἐρώτησε ἐκκληκτος ὁ δικαστής. Εἶναι τόσο μικρὴ!

—Δὲν βιάζομαι, ἀπήντησε ὁ Ἰρλανδός. Θά περιμένω ὡς πού νά μεγαλώσῃ...

—Τι εἶναι αὐτὸ Κιρκί;

—Τὸ νέο μου φέρεμα, σ' ἀρέσει; Τίχῃ μου;

—Μὰ γιὰτὸ δὲ μιλάς;

—Θὰ σοῦ πῶ, ὅταν θῶ τὸν λογαριασμό.

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Γνώριζα μιά κοπέλλα όμορφη, μορφωμένη και έξαιρετικά συμπαθητική. Στό βελουδένια μάτια της άστραφτε ή φλόγα της έξυπνάδας και τή χείλια της μοιάζανε με κορδέλλα πούχε των κερασιών τό χρώμα. Ήτανε γλαστή και χαρούμενη, τό καναρίνι τής παρέας πού τή ζυμπούσε με τό κελάδημά της. Ζούσε έκτακτα με τόν άνδρα της και ήτανε οικονομικά άνεξάρτητη. Μιά φθονερή Μοίρα όμως τήν έσπρωξε στό κακό, γιατί ζήλεσε τήν εύτυχία της. Άγάπησε ένα πού τήν έγκατέλειψε μόλις έγινε δική του. Έπιακολόθησαν οι τραγικές συνθήκες πού συμβαίνουνε πάντα, ή περιφρόνησις τής κοινωνίας και τό διαζύγιον, πού έκδόθηκε εις βάρος της. Είχε ένα αδελφόν έγκατεστημένο στή Ρουμανία και έγκαταστάθηκε γιά λίγον καιρό στό κτήμα του. Ήταν όλόμυαχη στή ζωή και όλόζηση. Στό κτήμα του αδελφού της γνώρισε ένα κτηνίατρο, ώμορφο παλληκάρι με άξεστο, χωρίς καμμία έγκυκλοπαιδική μόρφωσι, δίχως άνατροφή. Τήν συμπάθησε και θέλησε νά τήν κάνει γυναίκα του. 'Ο αδελφός της τήν βίασε ν' άποφασίσαι νά παντρευτή γιά νά πάρη με άθει στήν κοινωνία, νά μπορέση νά ζήση.

'Η κοπέλλα τ' άποφάσισε χωρίς νά συλλογιστή τίποτα. Έμοιαζε με τόν άπαλιτισμένο πού πέφτει στή θάλασσα ή γκρεμίζεται από τό παραθύρο γιά νά πεθάνη.

Ύστερα από δέκα χρόνια ξανάρθε στήν Πόλι με τό κοριτσάκι της — γιά νά διεκδικήση τήν πατρική της κληρονομία. 'Η μαμμά του τρομοκρατημένη άπ' τόν άνδρα της έχανε κάθε θέληση—τὴν πριτωβουλία πού είχε—τὴν έξυπνάδα της, έγινε ένα έρείπιον τής ζωής.

Πήγα νά τήν δω, μόλις έμαθα από μιά φίλη μου πώς βρισκόταν εδῶ. Δέν ήταν ή όμορφη, ή κομψή, ή χαριτωμένη 'Ιψη, πού θαναμάζανε και κοτάρανε οι άνδρες.

'Ενας νευρικός κόμπος μ' έπνιξε και τή μάτια μου θόλωσαν άπ' τή δάκρυα πού μόλις μόρρασε νά συγκρατήσω. Μπροστά μου ήτανε μιά γυναίκα πού ζύγιζε ένα τό άπεριποίητη, με τό βλέμμα άτονο, τό πρόσωπο ρυτιδωμένο. 'Απ' τήν ώραία πού είχε τόση πέραςι δέν έμνε ούτε ίχνος. 'Εκείνη άμα με αντίκρισε ξέσπασε σέ σπαρακτικό κλάμμα κι' έπεσε στήν έγκαλιά μου.

— Είσαι δυστυχισμένη, 'Ιψη; ρώτησε άμα ήσύχασε λίγο

— Δυστυχισμένη; Δέν ξαίρω... 'Εγίνα χωρική, περιποιούμαι ζωα, άρμέγω άγελάδες... Ξεγορταρίζω... δουλεύω σά μιά σκλάβια στό σπίτι μου, στό χτήμα μας. Δέν είχα καιρό νά καταλάβω άν είμαι δυστυχισμένη, ούτε νά σκεφθῶ. Τά βράδια πεθαμένη άπ' τήν κόρασι κοιμάμαι έναν ύπνο δίχως όνειρα, γιά νά ξεπνήσω πριν φέξη και νά στρωθῶ στή δουλειά.

— Μά γιατί; Είμαι φτωχός ό άνδρας σου;

— Δέν είναι φτωχός, αλλά ταιγχούνης. Δέν θέλει νά πληρώνη μεροκάματο σέ εργάτριες άμα μπορεί νά δουλεύη ή γυναίκα του, χωρίς νά τήν πληρώνη. Είνε χωρικός στους τρόπους και στό αισθήματα. Μ' ελη τήν πανεπιστημιακή μόρφωσι, πού πήρε γιά νά γίνει κτηνίατρος, δέ μορφώθηκε.

— Δέν σ' άγαπούσε;

— 'Η άγάπη του ήταν κτηνώδης, σαν εκείνον... 'Αν δέν είχα τό παιδί μου... 'Αλλά κι' αυτό...

Σώπασε μιά στιγμή και δυό δάκρυα κυλίσανε στό ρυτιδωμένα της μάγουλα. Είπε μ' άχρωμη και βυσμμένη φωνή:

— Μοιάζει του μπαμπά του στή μορφή και τήν ψυχή.

Σκέφθηκα πόσο ήτανε εύτυχισμένη με τόν πρώτο άνδρα της, πόσο λεπτούλα! ! ! Τιμωρήθηκε γιάτί δέν ικανοποιήθηκε με τήν ζωή της και πλήρωσε πολύ άκριβά τό λάθος της μιάς στιγμής.

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΛΕΜΟΝΙΑ

'Αν θέλουμε νά διατηρήσουμε τά πορτοκάλια μας και τή λεμόνια μας φρεσκότατα και εύχυμότετα επί 8-10 άκόμη μήνας τά χώνουμε μέσα σέ φιλήν άμμο.

Πρέπει όμως νά προσέξουμε ώστε ή άμμος αυτή νά μήν παρουσιάξη ούτε τό παραμικρότερον ίχνος υγρασίας διότι τότε τά λεμόνια σακίζουν μέσα σέ 3-4 μέρες.

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΑΥΓΑ

Γιά νά διατηρήσουμε τά αυγά μας φρέσκα επί πολύ χρονικό διάστημα τό μέσον είνε άπλουστάτον: Τά βάζουμε μέσα σ' ένα δοχείο γεμάτο με γαλάκτωμα άσβέστου στό όποιον άνακατεύουμε και μερική σκόνη άπο κιμώλια. Τό μίγμα αυτό έχει τήν ιδιότητα νά προσκολλάται στους πόρους του κελύφους τ' άν αυγών και νά τούς βουλώνη σέ σημείο πού νά έμποδίση τήν είσοδο του άέρος ό όποιος καταστρέφει τό αυγό.

Η ΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΙΝΔΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ Μέγα Πνεῦμα τῆς ἰνδικῆς μυθολογίας ἐκλάσει τὸν κόσμον. Μετ' ὀλίγον ἠθέλησεν νὰ πλάσῃ τὴν ΓΥΝΑΙΚΑ, ἀλλὰ παρετήρησεν ὅτι ἐν τῷ ἀνδρὶ ἐζητήθησεν ὅλα τὰ ὕλικά. Οὐδὲν εἰσείησεν τῷ ἀπέμειναν.

Εἰς τὸν ἄνδρα ἔπρεπε νὰ δώσῃ σύντροφον, φίλον, βοηθόν. Ἄναγνώρισε τοῦτο, ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά. Τί νὰ πράξῃ λοιπόν; Μετὰ μακρὰν σκέψιν ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ πλάσῃ τὴν γυναῖκα δανειζόμενος τὸ ὕλικόν ἐκ τῶν δημιουργημάτων. Ἐλάβε λοιπὸν τὴν ἀστροφυλλότητα τῆς οὐρανῆς, τὰς κυματισμοὺς τοῦ ὄψεως, τὴν ἐμπλοκὴν τῶν φωτῶν καὶ τοὺς κυματισμοὺς τῆς χλόης, τὸ σὺκίνητον τοῦ κακάμου καὶ τὸ χνοῶδες τοῦ ἄνθους, καὶ τὴν ἐλαφρότητα τῶν φύλλων καὶ τὸ βλέμμα τῆς δορκάδος, καὶ τὴν ζωηρὰν εὐθυμίαν τῆς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, καὶ τὰ δάκρυα τῶν νεφῶν καὶ τὸ ἄστατον τῶν ἀνέμων, καὶ τὴν δεξιάν τοῦ λαγασοῦ καὶ τὴν ἀκαλόγητα τοῦ πτελοῦ, καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ ἀδάμαντος καὶ τὴν γλυκύτητα τοῦ μελιτος, καὶ τὴν ἁμέτρητα τῆς τίγρεως, καὶ τὴν θερμότητα τοῦ πυρός, καὶ τὴν ψυχρότητα τῆς χιόνος, καὶ τὴν ἀδολοχίαν τοῦ κοιλιοῦ καὶ τὸν τραγὸν τῆς τραγόνος. Ἀνέμιξε πάντα ταῦτα καὶ ἐπλάσει τὴν ΓΥΝΑΙΚΑ, τὴν ὁμοίαν ἐδώρησεν εἰς τὸν ἌΝΔΡΑ.

Μετὰ ὅκτῳ ἡμέρας ὁ ἀνὴρ παρουσιάσθη εἰς τὸ Μέγα Πνεῦμα ἔρριπθη εἰς τὰ γόνατά του.

—Κύριε, εἶπε, τὸ πλάσμα τὸ ὁποῖον μοι ἐδώρησας δηλητηριάσει τὴν ὑπαρξίν μου. Ἀκαταπαύτως φυλακρεῖ μὲ ἀπασχολεῖ φοβερά, διὰ τὸ παραμικρὸν μεμψιμοιρεῖ καὶ κλαίει, πάντοτε δὲ παραπονεῖται ὅτι ἀσθενεῖ. Ἐλάβον τὸ θάρρος νὰ ἔλθω ἐνώπιόν σου καὶ νὰ σὲ καθικετεύσω νὰ μὲ ἀπαλλάξῃς ἀπὸ τὴν ΓΥΝΑΙΚΑ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζῆσω μὲ αὐτήν.

Τὸ Μέγα Πνεῦμα εἰσήκουσε τὰς παρακλήσεις τοῦ ἀνδρὸς καὶ παρῆλαβε τὴν ΓΥΝΑΙΚΑ.

Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ὁ ἀνὴρ ἐπανέρχεται πρὸς τὸ Μέγα Πνεῦμα.

—Κύριε, λέγει, ἄφ' ἧς ἡμέρας ἐστερήθην τῆς γυναικὸς ὁ βίος μου κατέστη ἐβίωτος. Ἦτο τέσσον καλὸς σύντροφός! Ποσὸν ἦτο γλυκεία φίλι! Μοι ἐτραγῶδε, ἐχέρευε, διεσκέδαζε τὰ βάσανά μου ἐπὶ τῆς γῆς! Ὅκότε ἤμην τεθλιμμένος, μὲ ἐν βλέμμα τῆς μ' ἐφυγαγωγεί, μὲ ἕνα γλυκὸν λόγον μ' ἐπαρηγόρει, μὲ ἐν τρυφερὸν φίλημα μ' ἐνθουσίαζε. Κύριε μου, ἐπόδες μοι τὴν γυναῖκα, δὲν δύναμαι νὰ ζῆσω χωρὶς αὐτήν.

Τὸ Μέγα Πνεῦμα τῷ ἀπέδωκε τὴν γυναῖκα.

Μόλις παρήλθον τρεῖς ἡμέραι, ἰδοὺ πάλιν ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου Πνεύματος ὁ ἀνὴρ.

—Κύριε, ἤμαρτον, κατανοῶ τώρα ὅτι ὑπῆρξα παράλογος, τρελλός διὰ δέσμιον. Δὲν τὴν θέλω! Οὐδεμίαν πλέον μοι παρέχει ἡδονήν; οὐδὲν εἰς αὐτὴν δαγλητρὸν βλέπω, δὲν τὴν θέλω! Κάλλιον μένος μου νὰ ζῶ! Κύριε, σὲ κακιετρού, παράλαβε τὴν, δὲν τὴν θέλω!

Τὸ Μέγα Πνεῦμα ὠργίσθη τότε καὶ ἐφώνησε:

—Φύγε ἀπὸ ἐμπρός μου, ὁ γέγονε, γέγονε!

—Ἄλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ζῆσω μὲ τὴν γυναῖκα.

—Ἄλλὰ καὶ χωρὶς τὴν γυναῖκα δὲν δύνασαι νὰ ζῆσῃς.

Καὶ ὁ Ἄνθρωπος ἀπῆλθεν σιμῶζων.

—Δυστυχία μου! εἶπε, μὲ τὴν γυναῖκα δὲν δύναμαι νὰ ζῆσω, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν γυναῖκα ἐπίσης δὲν δύναμαι! . . . Μ. Σ.

Γινώμαι γὰρ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν ἔρωτα

Ἄν ἔλπει ἡ γυναῖκα, ὁ ἀνδρὸς θὰ ἦτο τραχύς, βαναυσος, μισάνθρωπος καὶ θὰ ἀγνοοῦσε τί εἶναι χάρις, γιατί ἡ χάρις εἶναι τὸ μεϊδιάμα τοῦ ἔρωτος.

(Σατωβριάνδος)

Εἶναι προτιμότερο νὰ κατοικήσῃ στὴν ἐρημη, παρὰ μὲ γυναῖκα γκρινιαρά, γλωσσού, θυμώδη.

—Ἡ φρόνιμος γυναῖκα ἔχτισαν σπιτία, ἐνῶ οἱ ἄμυαλες τὰ γκρέμισαν μὲ τὰ ἴδια τοὺς τὰ χέρια.

—Ὅσο πάει τὸ σκουλαρίκι στὸ ρύγχος τοῦ χείρου, ἄλλο τόσο πάει καὶ ἡ ὠμορφία στὴν κκιη γυναῖκα.

(Σολομών)

Ἡ φύσις τότε μόνον δημιουργεῖ γυναῖκες, ὅταν δὲν μπορῇ νὰ δημιουργήσῃ ἀνδρες.

(Ἀριστοτέλης)

Καὶ ὁ Θεὸς ἐπεχείρησε νὰ συγγραφή. Πεζογραφία του εἶναι ὁ ἀνδρὸς καὶ ποίησίς του ἡ γυναῖκα.

(Ναπολέον ὁ Α')

Ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ ἀριότερο τῶν πουλιῶν.

(Ἄλφρέδος ντὲ Μυσσὲ)

Ἡ γυναῖκα εἶναι τῆς πλάσεως τὸ ἀριστουργημα, μετέχει καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἀγγέλου.

(Βαλζακ)

Εὐκολώτερο εἶναι νὰ βρεθῇ κοράκι λευκὸ παρὰ γυναῖκα ἀγαθὴ.

(Ἅγιος Γρηγόριος)

Ἡ πιὸ βρατεὶς ἀρρώστιας στὸν ἄνθρωπο μιὰ μόνον ἔχουν παρηγορία: τὴ συντροφία τῆς γυναικὸς.

(Αἰβάνιος)

ΦΕΓΓΑΡΟΠΡΟΣΩΠΗ

Τώρα που η νύχτα πύκνωσε και φέρνει τὸ φεγγάρι,
πού ἓνα ἀγόρι ξαγρυπνάει γιὰ τὸ χατίρι σου,
πού τὸ σκοτάδι ἡ γῆς φορεῖ, κ' ὁ οὐρανὸς τὴ χάρι,
ἔβγα φεγγαροπρόσωπη στὸ παραθύρι σου.

Ἔβγα και γλυκοπότισε λουλούδια μαραμένα,
κ' ἂν ἔχῃς στάλα πονεσιάς μὲς στὴν καρδούλα σου,
λυπήσου με και δόστηνε σὲ χεῖλη διψασμένα,
νάνασθηθῶ σά λούλουδο με τὴ δροσούλα σου.

Ἡ θάλασσα τὴ γῆς φιλάει και τῆς ἰτιές τάγεραι,
κ' ἐγὼ μονάχα δὲ φιλῶ τὰ δυὸ χειλάνια σου.
Μὲ χίλια ἀστέρια ὁ οὐρανὸς κ' ἐγὼ χωρὶς ἀστέρι.
Σκοτάδι ἡ γῆς, κ' ἐγὼ χωρὶς τὰ δυὸ ματάκια σου.

Κατέβα και περπάτηξε. Νεράϊδα, μὲς στὰ σκότη,
και μίλησέ μου νὰ θαρρῶ πὼς ἀναστήθηκα.
Πές μου τὰ λόγια τὰ γλυκά που πρωτολέει ἡ Νειότη
κ' ἄς ἀποθάνω ἀκούγοντας πὼς ἀγαπήθηκα...

ΑΡ. ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΕΝΑ ΣΠΑΝΙΩΤΑΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Ἡ ἔνταλῶς τοχαῖα ἀνευρέθη κατ' αὐτὰς σὲ μιὰ ἀποθήκη ἀχρήστων τοῦ Ἄννοβέρου ἓνα ἀπὸ τὰ σπανιότατα γραμματόσημα τοῦ κόσμου. Περικεῖται περὶ τοῦ κορμένου στὴ μέση γραμματόσημου τῆς Χιλιῆς τῶν 10 «τσεντάβος» καὶ φέρη τὴν προτομὴν τοῦ Κολόμβου. Ἡ Χιλὴ εἶχε κατὰ τὸ 1854 ἑλληψὶν γραμματόσημων τῶν 5 «τσεντάβος». Δι' αὐτὸ ἐπετράθη δι' ἑνὸς διατάγματος ἡ διχοτόμησις τῶν γραμματόσημων τῶν 10 «τσεντάβος». Ἀπὸ τὸ φιλοτελικὸν αὐτὸ εἶδος διεσώθησαν μόνον 4 ἀντίτυπα μὲ κάθστον ὀριζόντιον και διαγώνιον εἰς τὴν δεξιᾶν πλευρᾶν διχοτόμησιν. Τὸ ἀνευρεθὲν ἕμμε γραμματόσημον φέρει τὴν διαγώνιον πρὸς τὴν ἀριστερᾶν πλευρᾶν διχοτόμησιν, τῆς ὁμοίας ἔν και μοναδικὸν ἀντίτυπον ὑπάρχει μέχρι τοῦδε.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΤΕΣΣΑΡΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΠΩΣ ΉΞΑΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΑΣ Ο ΡΟΥΖΒΕΛΤ, Ο ΤΣΟΥΡΤΣΙΑ, Ο ΠΕΤΑΙΝ
Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΙ Ο ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΧΘΗΣΑΝ ΣΗΜΕΡΩΝ

Ἐδῶ και εἰκοσι δύο χρόνια, τὴν ἐποχὴ δηλαδὴ τοῦ ὑπεγράφητο ἡ ἀνακωχὴ μεταξὺ τῆς νικημένης γερμανικῆς αὐτοκρατορίας και τῶν νικητῶν Συμμάχων. κανεὶς δὲν θὰ ἐφαντάζετο ὅτι δύο δεκαετηρίδες ἀργότερα μερικὰ πρόσωπα, θὰ ἐπαιζαν ρόλον ἡγετῶν κατὰ τὴν σημερινὴ παγκόσμιον κρίσι. Ἰσως ἀκόμη νὰ μὴ ἐφαντάζετο κανεὶς τότε, ὅτι εἰκοσι δύο χρόνια ἀργότερα ἡ Εὐρώπη και μαζὺ μ' αὐτὴ ὅλος ὁ κόσμος θὰ ξανακατέβαιναν στὰ παῖδια τοῦ πολέμου μὲσα σ' ἓνα μικρὸ χρονικὸ διάστημα γιὰ ν' ἀλληλοσφαιγοῦν ἐπρὸς ἐπικράτησιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, πού εἶχε «διασφαλισθῆ» ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιών. Θὰ ἦταν ἀκόμη ἀδύνατο νὰ προμαντεύσῃ κανεὶς τότε, τὴν ἐποχὴ πού συντριβετο ἡ μιλιταριστικὴ Γερμανία, ὅτι μετὰ δύο δεκαετηρίδες ἓνας ἀσημος και ἀγνωστος στρατιώτης τῆς, ὁ Ἄδολφος Χίτλερ, θὰ τὴν μετέβαλλε σὲ δικτατορικὸ κράτος σὲ λίγα χρόνια, πού θὰ καταξίχιζε ὅλες τίς συνθήκες και θὰ αἰματοκυλοῦνταν και πάλιν ἡ ἀνθρωπότης.

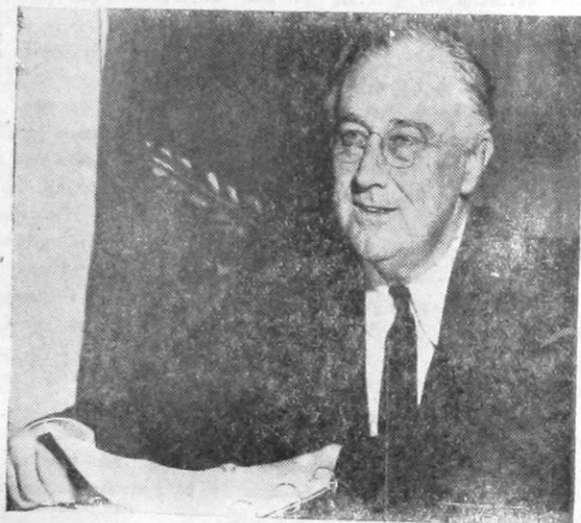
Σὰν νὰ εἶναι μονάχα χθές, πού ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ἐπανηγύριζε τὴν νίκη τῆς ἐναντίον τῆς ἀπολυταρχίας και τῆς βίας και πού ὑπεγράφη μιὰ συνθήκη, ἡ ὅποια προεβλέπετο ὅτι θὰ κρατοῦσε σὲ εἰρήνῃ τὸν κόσμο γιὰ πολλὰς, πέρα πολλὰς δεκαετηρίδες.

Και ἔμμε. Ἐδῶ και τρία χρόνια ξαναβροντοῦν τὰ κανόνια, ξανατοπιλλίζονται καράβια; ξαναφονοῦνται ἀνθρώποι στὰ παῖδια τῶν μαχῶν και στὶς πόλεις και ξαναπολεμᾷ ὁ κόσμος ὑπὲρ Ἐλευθερίας και Δημοκρατίας.

Δὲν εἶναι ἀποστολὴ τοῦ παρόντος σημειώματος νὰ ἐξετάσῃ τοὺς λόγους πού ἐδήγησαν και πάλιν τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἀλληλοσφαγὴ τοῦ πολέμου. Ἀπλῶς μόνον θὰ ρίξωμε μιὰ ματιὰ στὴ ζωὴ και τὴ δράσι μερικῶν ἐκ τῶν σημερινῶν ἡγετῶν τοῦ κόσμου, ὅπως παρουσιάζετο αὐτὴ κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνακωχῆς ὅπως φαίνεται σήμερα, ἕστερα ἀπὸ εἰκοσι τέσσαρα χρόνια.

ΦΡΑΓΚΛΙΝ ΡΟΥΣΒΕΛΤ

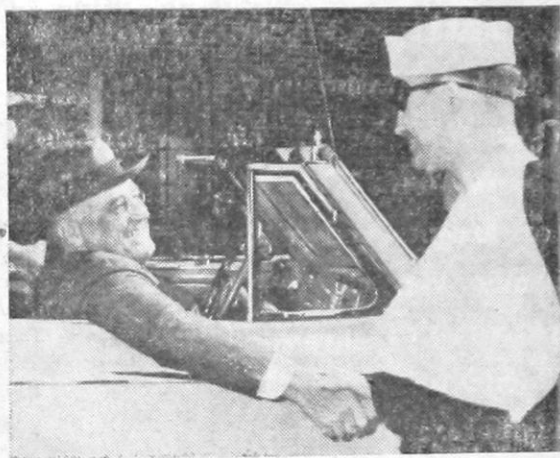
Την εποχή εκείνη ο σημερινός 'Ανώτατος 'Αρχων τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ἦταν ἄγνωστος στὸν πολλὸ κόσμο. Νέος, σχετικῶς, ἀκόμα διή-
θυσε κατὰ τὸν παγκόσμιο πόλεμο τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ναυτικῶν τῆς 'Αμε-
ρικῆς καὶ μὲ τὴν νεανική του ὀρμητικότητα καὶ τὴν διορατικότητά του, κα-
τηύθυνε τὶς κρατικὲς προσπάθειες στὴν δημιουργία ἑνὸς ἰσχυροῦ στόλου τῆς
Συμπολιτείας, ἱκανοῦ νὰ υπερασπίσῃ καὶ τοὺς δύο ὠκεανούς.

Ὁ Ρούσβελτ, ὀλίγο προτοῦ ὑπογράψῃ ἡ ἀνακαχὴ μεταξὺ Γερμανίας
καὶ Συμμάχων, εἶχε μεταβῆ καὶ αὐτὸς στὴ Γαλλία γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ
ἀπὸ κοντὰ τὴν συμβολὴ τῶν 'Αμερικανῶν στὸν ἀγῶνα καὶ ἰδίως γιὰ νὰ
κατατοπισθῇ καλλίτερα στὸ ζήτημα τῶν νηπομπῶν, ποὺ ἀδιάκοπα μετέ-
φεραν στρατιῶτες καὶ πολεμφορὰ ἀπὸ τὶς Πολιτείες στὴν Εὐρώπη.

Κανεὶς ἴσως δὲν θὰ ἐπανελάζετο τότε, ὅτι ὁ Ρούσβελτ, 24 χρόνια ἄρ-
χότερα θὰ ἦταν γιὰ τρίτη φορὰ Πρόεδρος τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ
ὅτι μὲ τὸ στιβαρὸ καὶ ἐπιδέξιο χεῖρι του θὰ οἰοκροφόρουσε τὸ ἀμερικανικὸ

κρατικὸ σκάφος, ποὺ κλυθωνίζεται πάλι μέσα στὰ κύματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
πολέμου. Καὶ ὅμως ὁ Ρούσβελτ ἐτιάχθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἀγῶ-
νος τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, σὲ τρόπο ποὺ νὰ παίξῃ σήμερα-
ῆ 'Αμερικὴ κυριαρχικὸ ρόλο στὴν ἐξέλιξι τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως καὶ

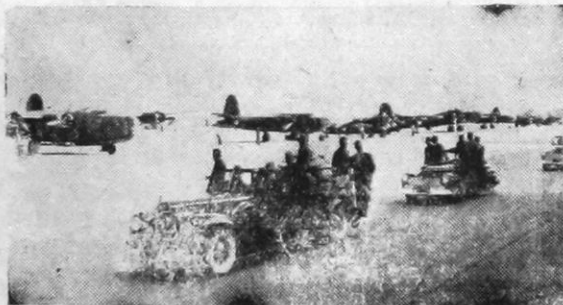
Ὁ πρόεδρος τῆς 'Αμερικανικῆς Δημοκρατίας κ. Ρούσβελτ
συγχαίρει τοὺς ἐργάται τῆς πολεμικῆς μηχανῆς

νὰ ὑπάρχουν ἐλπίδες, ὅτι μὲ τὴν συμβολὴ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ
πάλι θὰ ἀναστηλωθῇ γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὁ ναὸς τῆς 'Ελευθερίας, τῆς 'Ι-
σοπολιτείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης:— ναὸς ποὺ μισογκρεμίσθηκε ἀπὸ τὴν
μανιακὴ ἐπίθεσι τῶν δικτατόρων τῆς Εὐρώπης:

ΟΥ-Ι-ΝΕΤΩΝ ΤΣΟΥΡΤΣΙΑ

Πρὸ 24 ἐτῶν διηύθυνε τὶς βρετανικὲς ναυτικὲς καὶ ἀεροπορικὲς δυνά-
μεις ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς 'Αεροπορίας. Ἔχει τὴν ἀποφασί-
στικότητα ζωγραφισμένη ὀλοζώντανη, καθὼς καὶ τὸ θάρρος καὶ τὴν ὑπε-
ρηφάνειαν ἑνὸς ἀνώτερου Βρετανοῦ, ἀποφασισμένου νὰ νικήσῃ. Ὑστερα ἀ-

πό την συμμαχική νίκη του 1918 ο Τσώρτσιλ είχε άπομακρυνθή σιγά σιγά από την βρετανική διοίκηση και έφθασε μάλιστα εποχή, κατά την οποία θεωρείτο από τμήμα του αγγλικού λαού και την κλίκα των Συντηρητικών ως «θεοπάλαβος», διαβλέποντας τον νασιτικό κίνδυνο και ζητώντας την τελεία εξόπλιση και αναδιοργάνωση των ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων της χώρας του. Τα πράγματα ήλθαν, δυστυχώς, να τον δικαιώσουν με την κήρυξη του πολέμου και την ακατάσχετη όρμη του «μπλίτζκρηγκ» από Γερμανία και από αέρος έναντι των κρατών της Ευρώπης. 'Αλλά για την τύχη της Μεγάλης Βρετανίας και όλου του πολιτισμένου κόσμου ο Τσώρτσιλ «ζούσε και βασιλευσε» και ανέλαβε την ηγεσία της χώρας του. 'Από την ημέρα που έγινε ο Τσώρτσιλ πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας, καταδείχθηκε και πάλι η ενεργητικότης του, το θάρρος του, ιδιότητες που θά συσταλέσουν δια την νίκη.

Ο κ. Τσώρτσιλ επισκεπτόμενος τα πολεμικά εργοστάσια

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΑΙΝ

Ο «αίρων τώρα της αμαρτίας της Γαλλίας, στρατάρχης Φίλιππος Πεταίν ήταν ήρωας της χώρας του και των στρατευμάτων κατά το 1918 όταν με την στρατηγικήν του Ικανότητά και την ανδρείαν των υπερασπιστών συμμαχικών του κατόρθωσε να υπεραμυνθή έπιτυχώς του Βερντέν.

'Από τους εξιστορημένους έδώ πέντε ηγέτας, ο Πεταίν ήταν την εποχή εκείνη ο γνωστότερος, σήμερα δέ, ο δυστυχέστερος και των πέντε, έφθασε η πατριδα του, καταστραφείσα μέσα σε λίγες ημέρες παρεδόθη με τά χέρια δεμένα.

Ο άνθρωπος αυτός της ελμαρμένης, που έκλήθη στα πρόθυρα των τελευταίων ημερών της ζωής του να παίξη τον ρόλο του Σίμωνος που άγγαρεύεται τον Σταυρό του Σωτήρος, δεν είναι παρά να θλίβεται για το σημερινό κατέστημα της χώρας του, για το όποιον θά κρίνη η Ιστορία τους υπευθόνους.

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

Ο 'Αδόλφος Χίτλερ στέν παγκόσμιο πόλεμο υπηρέτησε ως ύπαξιωματικός ποροβολαρχίας. Δεν υπέρχουν πληροφορίες περί της δράσεώς του εις το στάδιον τουτο.

'Από πρώην έλαιοχρωματιστής ανέβηκε στην ύπαιθρον άρχηγος της χώρας του, την όποιαν κυβερνά κατά το ναζιστικόν σύστημα. Βρέθηκε άρχηγός μιας μικρής ομάδος ανθρώπων, την εποχή που η Γερμανία, καταστραμμένη από τον πόλεμο του 1918 ζητούσε κάποια διέξοδο στην οικονομική

πολιτική και στρατιωτική εδίδεξό της. Τὰ λόγια τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ

δὲν ἄργησαν νὰ βροῦν ἀπήχησι σὲ μεγάλη μερίδα τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, ποὺ ἐπιζητοῦσε «ρεβάνς».

Ἦλθεν εἰς διάστασιν μὲ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συνεργάτας του καὶ ἀνέλαβε καὶ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τὴν ὁποίαν λέγεται τελευταίως ἐπιτελεῖται καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἀξιώματι κοὺς τοῦ Ἐπιτελείου.

Εἶναι ἐκ φύσεως δραστήριος, πολυμήχανος καὶ ἀποφασιστικώτατος.

Εἰς τοὺς λόγους του εἶναι ὄρηκτικὸς, μοιλονότι τελευταίως παρουσιάζεται ὡς μὴ ἔχων τὴν προηγουμένην πεποίθησιν.

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

Πρὸ 22 ἐτῶν ὑπηρετοῦσε ὡς δεκανεὺς εἰς τὸν ἰταλικὸ στρατὸ ἐποῦ δὲν ἔδραψε δάφνας καὶ ἐπιτυχίας πρὸ πάντων εἰς τὸ Καπορέττο.

Ἡ διάνοις τοῦ κ. Μουσολίνι ἀπὸ πολλοῦ ὀνειρευόνταν μεταβολὰς πολιτικὰς καὶ τὰς σκέψεις του τὰς ἐξεδήλωσεν ἀργότερον καὶ τὰς ἐφήρμοσεν.

Ὁ Μπενίτο Μουσολίνι κατώρθωσε νὰ γίνῃ δικτάτωρ τοῦ ἰταλικοῦ κράτους καθὼς δὲ καὶ ἀπόλυτος κύριος τῆς χώρας του, τὴν ὁποίαν ἔκανε νὰ ἀναγκασθῇ καὶ τὸν ναζισμὸν, ἔν καὶ οἱ «φρατέλοι» ποτὲ τοὺς δὲνεῖχαν εἰσαβανθῇ μεγάλη συμπάθεια γιὰ

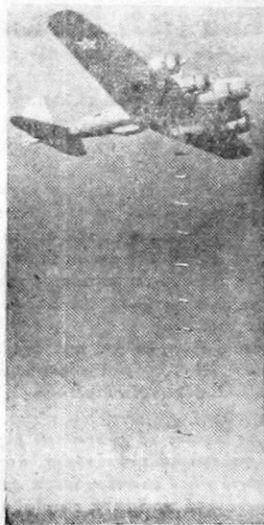
ὡς Γερμανοῦς.

Φιλοδοξῶντας καὶ ὀνειρευόμενος κτιστικὰς κακτικῆσεις, ὁ Μουσολίνι ὠδήγησε τελευταίως τὰ στρατεύματά του ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὀκράβηθη τὴν ἔδρασαν μιά: αὐτοκρατορίας ἢ ὅτις ἐπέτερεσε ὡς χάρτινος ἄγγελος.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Εἰδικοί ἀμερικανικοὶ σκύλλοι
χρησιμοποιοῦμενοι εἰς τὸν πόλεμον

Βερβακτριστικὸν ἀεροπλάνον
ρίπτεν τὸ φορτίον του

ΠΩΣ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΘΕ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΣ

Μια κομψή γυναίκα πρέπει απαραίτητα να έχει περιποιημένα νύχια.

Σήμερα θα σας δώσω μερικές συμβουλές σχετικώς με το μανικιούρ.

Πρώτα-πρώτα δεν πρέπει ποτέ να κόβετε τα νύχια σας αλλά να τα λιμάρετε με μια μακρὰ λίμα φροντίζοντας να λιμάρετε κυρίως τις άκρες οι οποίες σπάνουν συχνότερα.

Ύστερα βυθίζετε τις άκρες των δακτύλων σας σε χλιαρή σαπουνάδα. Τα άφινετε βυθισμένα στο νερό πέντε λεπτά και έπειτα μ' ένα μικρό ξυλάκι τυλιγμένο σε βαμβάκι και σπρώχνετε τα πετσάκια γύρω γύρω.

Για να ξεκολλήσετε καλλίτερα τα πετσάκια από το νύχι μεταχειρισθήτε ένα πλατύ «ρεπουσουάρ» το όποιον θα σας άκκλησή θριστικά απ' αυτά.

Αυτό είναι η δυσκολότερη εργασία και πρέπει να γίνεται με προσοχή. Πάντως τα πετσάκια δεν πρέπει να κοβονται ποτέ γιατί βγαίνουν χειρότερα κατόπιν. Ύστερα γύρω από τα δάκτυλα στο μέρος ακριβώς που αφαιρέσατε τα πετσάκια βάλετε όλίγη κρέμα ειδική πολύ λιπαρά και περιμένετε όλίγον να άπορηθώ.

Σαπουνίσατε τα νύχια σας και τα σκουπίζετε καλά με μια πετσάδα.

Τέλος για να καθαρίσετε το κάτω μέρος του νυχιοῦ βυθίζετε το ξυλάκι με το βαμβάκι σε λίγο έξυζανέ.

Και τώρα προσοχή στον τρόπον που θα βάλετε το βερνίκι. Βυθίζετε το πινέλο στο βερνίκι ώστε να πάρη άρκετά επάνω του και κατόπιν βάλετε σε κάθε δάκτυλο μια φορά μένον άκουμπώντας το πινέλο στη μέση του δακτύλου και άφινοντάς το να γλυστρήση έλαφρά δεξιά και άριστερά.

Ύστερα με το ξυλάκι που έχετε τυλίξει σε βαμβάκι άφου προηγουμένως το βυθίσατε σε ειδικά φάρμακο θα αφαιρέσετε το βερνίκι από τα μέρη που θέλουν να μείνουν λευκά την ήμισέληνον και το άκρον του νυχιοῦ.

Όσον άφορά το χρώμα του βερνικιοῦ αυτό εξαρτάται περισσότερο από το γούστο κάθε γυναίκας. παρά από την μόδα. Πάντως είναι άναντίρρητον ότι επανερχόμεθα στα όλιγώτερον ζωηρά χρώματα.

Τα άνοικτά χρώματα ταιριάζουν καλλίτερα στις γυναικείες που δεν βάφουν έλεκληρα τα νύχια τους.

Αντιθέτως οι γυναίκες που έχουν νύχια πολύ μικρά πρέπει να τα βάφουν έντελώς και να χρησιμοποιεῖον ένα χρώμα ζωηρότερον.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗ

Το να καθήμεθα στο τραπέζι θρισμένας ώρας της ήμέρας είναι μία ένστικτος συνήθεια από καταβολής κόσμου, τόσο κοινή, ώστε να μη ζητηθί κανείς να μάθη τον λόγον αυτής, πόθεν δηλαδή προέρχεται ή άνάγκη να τρώωμεν και τι είναι ή τροφή.

Και ή μὲν συνήθεια του τρώγειν πηγάζει φυσικώς επί όλων των ζώντων όργανισμών και επ' αυτών άκόμη των φυτών από αυτήν την άθήρητον, την άκατανίκητον τουτέστι άνάγκην της διατηρήσεως της ισσοροπίας της θρήψεως, ή όποία επιτυγχάνεται διά της άρμονίας μεταξή της εισαγωγής των άναγκαιων τροφών προς άναπλήρωσιν των άπωλαιων του όργανισμου εκ του έργου της ζωής και άφ' έτέρου της άποβολής προς το έξω των ύπολειμμάτων της θρήψεως. Χωρίς την Ισοροπία αυτήν κινδυνεύει όχι μόνον ή ύγεια μας, αλλά και αυτή ή ύπαρξίς μας.

Επί αιώνας ο άνθρωπος έουήθησε να εκτιμή τας τροφάς όχι μόνον ως προς το σφρίγος και έν γένει την εύεξίαν που του παρέχουν αυτά, αλλά και ως προς την γευστική άπόλαυσιν ή όποία παίζει μεγάλο ρόλον εις το ζήτημα της πέψεως.

Η τροφή διά να εξασφαλή την συντήρησιν του όργανισμου όφείλει però παντός να προσκομίζη εις αυτόν ποσότητα θερμίδων εις άριθμόν άνάλογον προς τον όγκον του άτομου και την έργασίαν αυτού. Είναι δε ή θερμίδ ή μονάς ή καθιερωθείσα προς μέτρησιν των ποσότητων της ζωικής θερμότητος, της παραγομένης εκ της καύσεως των θρεπτικων ουσιων διά της επιθράσεως του εισπνεομένου οξυγονου.

Εκάστη των θρεπτικων ουσιων, εις τας όποιας περιλαμβάνονται τα λίπη, το σάκχαρον, έχει μεγάλην σημασίαν διά τον ζωικόν όργανισμόν, παράγει δε θρισμένον ποσόν θερμίδων και δυνάμεθα συνεπώς να όρίσωμεν μαθηματικώς όποιος θρεπτικός τροφάς κάθε άνθρωπος έχει άνάγκην να προσλάβη διά την διατήρησιν του, σχετικώς με τον όγκον του και το βάρος του, εις λευκάματα, κρέας, αυγά, τυρί κ. τ. λ, εις υδατάνοθρακας, άμυλον, σάκχαρον, γόρτα, εις λίπη, εις άλας και εις ύδωρ.

Όταν οι Ιστοι του σώματος δεν προολαμβάνουν τας άπαιτητούς θρεπτικας ύλας, λόγω άτελοθς διατροφής είτε εξ άνάγκης γίνεται αύτη, είτε εκ σκεπιμότητος, τότε εις την περιαιτέρω διατήρησιν της ζωής συμβάλλουν αυτοι ούτοι οι Ιστοι διά της καταναλώσεως ουσιων παρεχομένων παρ' αυτων των ιδιων και έχομεν τότε το φαινόμενον της αυτοφα-

γίας μὲ ὄλας τὸς τραγικὰς συνεισίας, τὸς προκαλουμένας ἐκ τῶν ἀλ-
λοιώσεων τῶν διαφόρων σπλάγχχνων, αἰτίνες ἀλλοιώσεις ἐπιφέρουν ὀρ-
γανικὰς καὶ λειτουργικὰς μεταβολὰς τοιαύτας ὥστε νὰ παρέχεται ἔδαφος
κατάλληλον πρὸς ἀνάπτυξιν διαφόρων λοιμώξεων καὶ ἰδίως τῆς φυμα-
τώσεως ὑπο τὴν χειροτέραν αὐτῆς ἐκδήλωσιν.

Πρέπει ἐπομένως νὰ κατανοηθῇ καλῶς ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου
ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὰς καινοτόμους ἐκάστοτε διακηρύξεις, διὰ τῶν ὀ-
ποιῶν ἐπιζητεῖται ἡ κατάργησις θεμελιωδῶν ὀργῶν συνυφασμένων μὲ
αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπιμελημένην διατρο-
φὴν αὐτοῦ τὴν περιλαμβανουμένην εἰς τὸ πλάσιον τῆς φυσικῆς τῆς ἀ-
πὸ αἰῶνων διαμορφώσεως, ἀποκλειομένων τῶν «παρὰ φύσιν ἐπιδηώσεων.»

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΗ. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Τὰ βίαια καὶ ὁ χαρακτήρ

Διὰ νὰ μελετήσετε τὸν ὀφθαλμὸ κάποιου καὶ νὰ ἐξ γάγητε συμπε-
ράσματα, πρέπει πάντοτε νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν σας κέντε σημεῖα.

- 1) Τὸ σχῆμα τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὴν θέσιν του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
- 2) Τὰ βλέφαρα.
- 3) Τοὺς ὄφρεις.
- 4) Τὸ χρῶμα τῆς ἱριδος.
- 5) Τὴν ἔκφρασιν.

Ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι πολὺ μακρὰν ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου, τότε ὁ
ἄνθρωπος ἔχει μεγάλην δύναμιν παρατηρητικότητος, μνήμην τοποθε-
σιῶν καὶ προσώπων, δὲν ἔχει ὅμως λογικὴν δύναμιν μεγάλην. Οἱ ὀ-
φθαλμοὶ πάλιν ποῦ εἶναι πολὺ πλησίον ἀλλήλων ἐκτός τοῦ δεῖ, δίδουν
δυσάρεστον ὄψιν εἰς τὸ πρόσωπον, δείχνουν καὶ ἄνθρωπον περιορισμέ-
νης ἀντίληψως. Ἐπίσης δείχνη ἄλλεψιν θάρρους καὶ ἱκανότητος ὀργα-
νωτικῆς, ἡ δὲ παρατηρητικότης του περιορίζεται μόνον εἰς τὰς λεπτο-
μερείας χωρὶς ὅμως καὶ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν οὐσίαν τῶν πραγμάτων.
Ἡ κανονικὴ θέσις τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀ-
ποστάσεως ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ μετωπικοῦ ὀστοῦ καὶ τοῦ κατωτάτου
σημεῖου τῆς κάτω σιαγόνας. Οἱ ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς αὐτὴν τὴν
ἀπόστασιν εἶναι οἱ κανονικοὶ ἄνθρωποι μὲ ἀντίληψιν τοιαύτην ὥστε οὐ-
τε νὰ εἶναι μεγαλοφρεῖς, μὲ οὕτε καὶ μετριότητες.

ΘΕΛΩ ἘΝΑΝ ἘΡΩΤΑ...

Θέλω ἓναν ἔρωτα γλυκὸ, μεγάλο, δυνατὸ, ἀτελείωτο...

Θέλω ἓναν ἔρωτα πιὸ δυνατὸ ἀπ' τὸν θάνατο.

Πιὸ δυνατὸ ἀπὸ μένα...

Πιὸ δυνατὸ ἀπὸ σένα...

Θέλω αἱ ψυχῆς μας ἔτσι μόνες νὰ πονοῦνε, ἔτσι μαζὶ καὶ οἱ
δύο νὰ βυθιστοῦμε σ' ἓνα μαρτύριον μυστικόν...

Θέλω μαζὶ σὲ κάποιαν ἄλλη χώρα τὴν ψυχὴν μας νὰ πάρου-
με καὶ νὰ τὴν φέρομε ἐκεῖ...

Σὲ ἄλλη πεῖο γλυκεῖα ζοή...

Σὲ κάποιαν ἄλλη γῆ...

Θέλω, γλυκεῖά μου, τὴν ἀγάπην σου νὰ κρύψω, σ' ἓνα ψηλόν,
πανύψηλο ἓνα πύργον...

Τόσο ψηλὸ ποῦ τᾶστρα τοῦρανοῦ νὰ δύναται νὰ ἐγγίξῃ.

Καὶ τὸ φρεγγάρι ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μᾶς φωνάζῃ, πιὸ ἤσωνα, πιὸ ἤ-
ρημα, πιὸ μυστικόν...

Γιατὶ μονάχῃ ἐσένα ἔχω στὸν κόσμον...

Γιατὶ φοβοῦμε τοὺς ἀνθρώπους μὴ σὲ πάρουν...

Θέλω ἓνα ἔρωτα γλυκὸ, μεγάλο δυνατὸ...

Θέλω μ' ἀτελείωτη ἀγάπην...

Κι' ὕστερα ἓνα τάφο, ὄλο μᾶγμαρο λευκόν.

Βαθὺ ἓνα τάφο κι' ἔρημον ἓνα μνημεῖον.

Ἐκεῖ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου μας κι' οἱ δύο... Νὰ κρύψου-
με τὸν ἔρωτα!

Γιατὶ—ποῖος ξέρει—ἀν δὲν θᾶναι ἐρωτικὴ ἡ ψυχὴ μας, κι'
ἐκεῖ στὴν ἤσωνα ζοῇ ποῦ μᾶς προσμένει...

Ἔστερ' ἀπ' τὸν θάνατο ἐνὸς ἔρωτος τόσο γλυκοῦ, τόσο με-
γάλου, τόσο δυνατοῦ.

A.

ΠΟΘΕΝ [ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΦΙΛΙΠΠΙΝΑΙ»

Ἡ ὁμὰς τῶν Φιλιππίνων νήσων ἀνεκαλύφθη τῷ 1521 ἀπὸ τὸν με-
ρίφημον βαλασσόπερον Μαγγελάνον, ὁ ὅποιος ἔδωκε εἰς αὐτὰς τὸ ὄ-
νομα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. 22 χρόνια ἀργότερον ἐμφανίζεται διὰ
πρώτην φορὰν τὸ ὄνομα «Ἰσλας Φιλιππίνας» πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰσπα-
νοῦ βασιλέως Φιλίππου Β'.

ΘΥΜΟΥΜΑΙ

Μέσ' ἔς τῆς νυχτιᾶς τὴ σιγαλιά,
μέσ' ἔστῃ βαθειὰ γαλήνη
πάντα γιὰ σένα κοπελλιὰ,
ὁ νοῦς μου τρεμοσβύνει...

Θυμᾶμαι λόγια μυστικά,
ποῦ μὲ γλυκομιλοῦσες,
καὶ μὲ χαμόγελα γλυκὰ
ποῦ μὲ παρηγοροῦσες.

Θυμᾶμαι τὴ γλυκειὰ μορφή
καὶ τὴ γλυκειὰ φωνή σου,
τὴν ἀνθοστόλιστη κορφή
κι' εὐγενικὴ ψυχὴ σου

Θυμᾶμαι ὄνειρα, ὄνειρα χρυσᾶ,
ποῦ πάντα σ' ἐξηγοῦσα,
κι' ἔκανες νάζια περισσά,
ὅποταν σ' ἐφιλοῦσα!...

M.

Διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις σας, τὰ πολύφωτα, διὰ τὰς
ἐπιδιορθώσεις παντὸς εἶδους ἡλεκτρικῶν εἰδῶν

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΚΡΗ

ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΡΑΤΗ ΣΟΒΑΚ ΑΡ. 2

ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους
ἐγκατάστασιν, ἐπιδιόρθω-
σιν Φριζιντέρ, φωτεινὰς
διαφημίσεις
Ν Ε Ο Ν

καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ἐπιμελημένην καὶ ἡγ-
γυημένην ἐργασίαν ἣ ὅποια ἱκανοποιεῖ καὶ τὸ
πλέον ἀπαιτητικὸ γούστο

Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Τὸ φημισμένο διὰ τὸ γούστο καὶ τὴν ἀκρίβειαν
τῆς ἐκτελέσεως τῶν παραγγελιῶν
ΙΣΤΙΚΛΑΔ ΤΖΑΛΕΣΗ ΔΡΙΘΜΟΣ 3

ΚΩΣΤΑΣ Δ. ΡΑΦΑΛΕΤΟΣ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΤΑΙΝΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Εrika
KALIMERIS

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑΙ
ΚΑΙ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΑΙ
ΜΗΧΑΝΑΙ

ΑΓΟΡΟΠΩΔΗΣΙΑΙ

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΓΑΛΑΤΑ, ΧΑΡΑΤΣΗ ΣΟΚΑΚ ΑΡΙΘΜΟΣ 4
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 41933

ΛΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1943
ΚΟΝ/ΠΟΛΙΣ

ΠΑΖΑΡ ΝΤΕ ΜΠΕΜΠΕ

ΤΟ ΜΟΝΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑ
ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ
ΔΙΑ
ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ.

ΠΛΟΥΣΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΗ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ 427 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 43632

ΡΑΦΕΙΟΝ

Κ. ΤΟΡΙΑΔΟΥ

Συνιστάται διὰ τὴν κομψότητα
τὴν ἀκρίβειαν τῶν παραγγελιῶν
Τὸ κέντρον τῶν κομψομένων

Πέραν Ἰστικλάλ τσαδελί πασάς Χρηστάκη ἀρ. 14 ἰεν πάτωμα
Τηλεφ. 49119

ΣΠΛΕΝΤΙΓ - ΛΑΛΑ

(ΠΕΡΑΝ. ΔΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΙΝΕ ΣΕΣ)

Τὸ φημισμένο ζυθεσιατόριον
καὶ ἐκλεκτὸν κέντρον τοῦ Πέραν
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΦΕΥΜΑΤΑ

ὑπὸ τὴν γοητεῖαν μουσικῆς ἁρμονίας

ΠΑΗΡΟΥΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΣΑΛΟΝΙΟΥ

Πρόγραμμα πάντοτε νέον καὶ ἐκλεκτὸν
Ἑπιμετεία ἀνεπίληπτος

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΓΚΑΡΔΕΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ

Παρασκευάζει ἐκλεκτὰ σακχαρωτὰ καὶ πάστες

Δέχεται παραγγελίας δι' ἀρραβῶνας καὶ γάμους

Ταξείμ ἐναντι τοῦ Δημαρχιακοῦ κήκου ἀρ. 45 Τηλεφ. 40073

ΤΣΕΣΙΤ

Ἑποδηματοπωλεῖον τὸ ὁποῖον συνδυάζει τὴν κομψότητα
καὶ εὐθηνεία. Θὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ ὅπως ἠεὶ εὐχαρίστησεν ὁ-
λους τοὺς πελάτας. — Μία ἐπίσκεψις ἐπιβάλλεται.

Χ. ΕΡΤΣΟΜΛΕΚ

Πέραν Λεωφόρος τῆς Ἀνεξαρτησίας ἀρ. 33
(ἐπέναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΟΡΙΟΝ ΡΑΔΙΟ ΣΑΛΟΝΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΕΔΕΚΑ

Γ. ἀντιπρόσωπος τῶν ἐκλεκτῶν ραδιοφῶνων

ΟΡΙΟΝ

ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους
ἠλεκτρικὰς, ἐγκαταστάσεις πολυφῶτων

ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΕΒ ΤΗΣ ΠΟΛΥΕΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΣ

ΠΩΔΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

Διὰ πᾶσαν ἀνάγκην σας ἀποταθῆτε μετ' ἀπολύτου ἐμπιστο-
σύνης εἰς τὸ ΟΡΙΟΝ ΡΑΔΙΟ ΣΑΛΟΝΟΥ καὶ θὰ
ἰκανοποιηθῆτε πλήρως

ΓΑΛΑΤΑ, ΒΟΪΒΟΔΑ ΤΖΑΔΕΣΗ ΑΡΙΘΜΟΣ 4
ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ

Ἑποκατάστημα ἐν Πέραν, Μπάλο σοκάκ, ἀρ. 9

ΣΕΝΔΕΝ

ΤΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

ΤΟΥ

ΙΩΣΗΦ ΚΟΝΚΟΤΡΗ

ΕΚΔΕΚΤΑ ΕΙΔΗ

Έκτελούνται παραγγελίαι

δι' έορτάς, άραβώνας, γάμους

ΠΕΡΑΝ, ΙΣΤΙΚΛΑΛ ΔΖΑΔΕΣΗ ΑΡ. 78

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 40088

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ

ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΩΡΑ

ΠΕΡΑΝ,

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ «ΜΕΛΕΚ»

ΑΡΙΘΜΟΣ 8-10

Τάς παραγγελίας σας

εις **ΛΙΝΘΗ ΦΙΓΓΑ ΚΑΝΙΕΤΡΗ** κ.τ.λ.

στο γνωστότατο παλαιό άνθοπωλείο

Κ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗ

Μεγ. Όδός Πέτρων άρ. 304 παραπλεύρως τοΰ ΒΑΚΕΡ

Τηλ. 40167

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΣΑΝΤΕΣ

ΖΩΝΕΣ

Β Α Φ Ε Σ

ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΒΟΗ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

ΑΠΟ ΔΕΡΜΑ

Βαφές ευρωπαϊκές ήγγυη-
μένες σ'όλα τά χρώματα
ΠΡΟΣΟΧΗ: Όλαι αί πα-
λαιαι και άχρηστες τσάντες,
γίνονται καινούργιες. Προ-
σέτονται και νέα δέρματα.
Βάφονται σέ χρώμα της ά-
ρσικίας σέ 50 διαφορά σέ-
δια μεδέρνα. Τιμή από 10 -
15 λίρας.

Μπέηογλου, Ίστικλάλ τζαδδσει, Πασάς Άζναβούρ, Νο. 11

Η ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΑΝΝΗΣ ΠΕΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

ἀριστούχου τῆς σχολῆς τεχνῶν Σελτσούν

ἐπεβλήθη καὶ ἡ κοινωνία μας ἐκτιμᾷ
τὴν ἐπιμελῆ ἐργασίαν, τὴν τελείαν ἐκ-
μάθησιν ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος καὶ
τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν χωρὶς πολλὰς
δοκιμὰς.

Τὰ ἱδιώματα ἐπικυρώνονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας
ΠΕΡΑΝ, ΣΟΥΤΕΡΑΖΗ ΣΟΚΑΚ ΑΡΙΘΜΟΣ 16

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΦΩΤΗ ΓΙΑΛΑΜΠΟΥΚΗ
ELMAS CIZME

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους παραγγελίας
ἀνδρικών καὶ γυναικείων ὑποδημάτων

Πέραν, Τσύνελ 394

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 40325

Στὸ μοναδικὸν εἶς τὸ εἶδος τοῦ κατὰστημα καπέλλων

ΑΡΗΣ

αἱ κομψαὶ κυρίες καὶ δε-
σποινίδες θὰ εὔρουν ΚΑ-
ΠΕΛΛΑ τῆς τελευταίας
μόδας τῶν Παρισίων
καὶ τῆς Βιέννης

ΜΟΔΕΛΛΑ Εἰς ὅλα τὰ χρώματα
ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ
Πέραν ἔναντι τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας
παραπλευρῶς τοῦ ξενοδοχείου
«Τούριγκ» ἀρ. 61.

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΦΥΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

ΣΤΟΥ

ΦΩΤΗ

Τὰ γνωστὰ κατὰστημα
ἐν Πέραν

Τσύνελ (ἀπέναντι τοῦ βιβλιοπωλείου
Ἰσέτ) καὶ Ἰστικλάλ τζαδεσῆ (ἀπέναντι
πρώην γαλλικοῦ θεάτρου)

ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 43468 — 40606

Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ Κ Ι Τ Σ Η

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ίκανοποιεί και τὸ πλέον ἀπαιτητικὸ γούστο

Γαλατῶ Βοϊβόδα τζαδεσι Ἀλιμέ χάν 90(1 Σταμπούλ..

ΤΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ Α Μ Ε Ρ

εἰς τὸ ὅποιον τρέ-
χουν ὅλοι καὶ ὅλοι
τοῦ καλοῦ γούστου.
Δέρματα εὐρωπαϊκὰ
εἰς πλουσίους χρω-
ματισμοὺς δι' ἀνδρικὰ
καὶ γυναικεῖα
ὑποδήματα
ΠΕΡΑΝ ΙΣΤΙΚΛΑΛ ΔΖΑΔΕΣΗ
ΑΡΙΘΜΟΣ 137

11001

Son model
Z A R I F
S A Ğ L A M

K A M E R
K U N D U R A L A R I
R E Y O Ğ L U - İ S T İ K L A L C A D N O 137

Ζ Α Χ Α Ρ Ο Π Λ Λ Σ Τ Ε Ι Ο Ν
Γ Κ Ι Ο Υ Λ Ε Ν
Μ Ι Χ Α Η Λ Τ Σ Α Μ Π Α Ρ Λ Ι Δ Ο Υ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΔΙ' ΑΡΡΑΒΩΜΑΣ ΚΑΙ ΓΑΜΟΥΣ
ΘΑ ΕΥΡΗΤΕ ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΩΤΩΝ

ΠΕΡΑΝ ΙΣΤΙΚΛΑΛ ΤΖΑΔΕΣΗ ΑΡΙΘΜΟΣ 189
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 41695

Α Ν Θ Θ Π Ω Λ Ε Ι Ο Ν
Γ Ι Α Ν Ν Η Κ Ω Σ Τ Α Ζ Ο Υ
ἐκτελοῦνται παραγγελίαι παντός εἶδους

ΠΕΡΑΝ, Ἴστικλάλ τζαδεσι ἀριθ. 293. Τηλέφωνον 46527

Σ Τ Ε Φ Α Ν Ι Δ Η Σ
Υ Π Η Ρ Ε Σ Ι Α Κ Η Δ Ε Ι Ω Ν

Ἐντὸς τοῦ περιβόλου
ἱεροῦ ναοῦ Εἰσοδίων ἀρ. 26

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 41184

Ἄλλα τὰ μέσα διὰ τὴν καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀξιοτιμοῦ κοινοῦ

Κατάστημα
υποκαμίσων, πιζαμῶν
ρόμπ ντε σάμπρ
καὶ ἔσωφροῦχων
εἰτοιμῶν
καὶ ἐπὶ παραγγελία.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΟΥ

Πέραν, Τσελάκ Ζαδὲ σοκάκ ἀρ. 6 παραπλεύρας τοῦ Τοκατλιάν

Περνῶ κανεῖς μὲ εὐχάριστη βραδυὰ πέρνοντας
τὸ ὄρεκτικόν του εἰς τοῦ

MAZARIK

τό κομψότερο σαλόνι τοῦ Πέραν.

Κάθε βράδυ ὁ MAZARIK καὶ οἱ φίλοι του μετὰ τὸν ντιζερ ΧΡΗΣΤΟΝ
ΜΝΗΜΑΤΙΔΗΝ καὶ τὸν πενόρον ΑΥΓΕΡΗΝ. ΤΗΛ. 43848

Μετὰ τὸ ὄρεκτικόν χορὸς εἰς τὸ

ΣΤΟΥΔΙΟ

ἀνοικτὸ ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας

Ὁ MAZARIK καὶ οἱ φίλοι του.
Τηλ. 43848

Χ. ΖΑΡΟΥΓΚΙΑΝ

Ἐγκαταστάσεις ὑγιεινὰ καὶ τεχνικὰ,
ἐπιδιορθώσεις θερμοστρῶν παντὸς εἴδους
καὶ σωλῆνων ἐκ σιδήρου καὶ μολύβδου.

**ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ
ΚΑΙ ΗΓΓΥΜΕΝΗ**

ΧΑΡΜΠΙΕ ΧΑΛΑΣΒΙΑΡ ΓΑΖΗ ΤΖΑΔΕΣΗ ΑΡ. 20

ΔΕΝ ΘΕΛΩ

Δὲν θέλω στὴν πικρὴ ζωὴ
τοῦ τόσο πόνεσε ἡ καρδιά μου,
Μῆτε χαρὰ νὰ ξαναἰδῶ,
μὴτ' εὐτυχία πιά σιμά μου
Τὸ ἔσυρω ὅτι βιαστικὰ
Σὰν ξένες θὰ μὲ χαιρετίσουν
Μ' ἄλλους θὰ πᾶν νὰ κοιμηθοῦν
Καὶ μ' ἄλλους νὰ γλυκοξυπνήσουν
Μοῦ φθάν' ἡ λύπη ἢ παλιὰ,
Μ' αὐτὴ νὰ ζήσω θέλω μόνο
Οὔτε καινούργια πιά χαρὰ
Οὔτε καινούργιο πιά πόνο

Θ. Π.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΗΔΕΙΩΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΠΙΣΤΩΦ
(ΠΡΩΗΝ Α' ΜΟΥΣΤΑΡΗ ΠΕΡΑΝ)

Πέραν, Ταξίμ, ὁδὸς Μεσελικ ἀρ. 9. (πλησίον Ἁγίας Τριάδος Πέραν) Τηλέφωνον 44236
Φέρετρα παντὸς εἴδους, Νεκροφόρα αὐτοκίνητα πολυτελείας καὶ κοινά,
Νεκροφόροι Ἄμτζι, ἔδειαι ταφῆς, Στέφανοι, Νεκροφόροι μετὰ στολὴν,
Διατυπώσεις εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας καὶ Νεκροταφεῖα τῆς Κοσμηίας.
Ἐπίσημοι διατυπώσεις διὰ μετακλήσεων ὄστων κ.τ.λ. καὶ ὅ,τι ἄφορᾷ
τὴν τέλεισι μεγαλοπρεποῦς κηδεῖας.

ΣΗΜ.—Ἰδιαιτέρον τμήμα διὰ τὴν διεκπεραίωσιν διαφόρων ὑποθέσεων Κτη-
ματολογικῶν (Τεφεργανὲ) Κληρονομικῶν, Διζιαντικῶν (Νουφουστῶν) καὶ
ἐν γένει πάσης ὑποθέσεως σχετιζομένης μετὰ τὰ Κυβερνητικὰ τμήματα.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἱεροῦ Αἰμιλιανοῦ Τσακοπούλου

Διάκονος Αἰμιλιανὸς Τσακόπουλος, Νέστωρ Ἀριστοκλῆς, Ἀρχιμ. Βασίλειος Ἀνθουλάκης, Νικόλαος Τσαγκόπουλος, Νικόλαος Πιστῶφ, Παναγιώτης Χιωτάκης, Καίτη Στουγιαννίδου, Ἀθηνᾶ Τάσσου, Σμαρὰ Πετροπούλου, Εὐλοπάτρα Βελισαρίου, Τερψιχόρη Ἀνδρεάδου, Ἀθηνᾶ Πρίντζη, Καλλιόπη Μαυρομιχάλη, Τερψιχόρη Ἀνδρεάδου, Ἀθηνᾶ Πρίντζη, Καλλιόπη Μαυρομιχάλη, Κυβέλη Λεμοντζόγλου, Εἰρήνη Γασπαράκη, Αἰκατερίνη Τσικτίδου, Ἀγγελικὴ Αἰμιλιάδου (Αὐστραλία), Ε. Παστελλά, Δέσποινα Κατάνου, Πουλχερία Μαζαράκη.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Κ. Δ. Ραφαλέτου

Κώστας Ραφαλέτος, Ἐμμ. Γερόντης, Εὐρ. Λεμπροπούλου, Ἀθ. Γερόντης, Νικ. Σκαρμπόνη, Θεοδ. Τσίτσος, Σπύρος Σπύρος, Ἀντ. Παπαγεωργίου, Ἀβραὰμ Αἰθαξίδης, Ἀφεντούλης Μακρίδης, Ἀναστάς Μακκαριγιάνης, Παναγ. Νίχας, Ἄλτοσχ, Ἰωάννης Πάγκας, Κώστας Χαρτουλάρης, Εὐστρ. Χατζαργυρὸς, Ν. Καμπίσης, Χριστόφορος Κουρής, Γεώργ. Πλυτᾶς, Νικήτας Μαζοκόπος, Π. Ρωσόπουλος, Σταύρος Καραμάνος, Μιχαὴλ Παγώνης, Σταύρος Σέρεζλης, Θεοφάνης Μιχαηλίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Βασιλείου Βηζαδέ

Μιλτιάδης Μαγίδης δ. ν., Καλοῦδης Λασκαρίδης δ. ν., Θεμιστοκλῆς Σερπουλίδης δ. ν., Στέφανος Γενησαράφογλου, Κυριάκος Γεωργιάδης, Γεώργιος Καλβοκερόσης, Γεώργιος Μακρόπουλος, Νικόλαος Ἀπτέσογλου, Παναγιωτὴ Β. Βηζαδέ, Διονύσιος Κ. Καραμαλῆς, Δημήτριος Γαρουφαλίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου Μαλλινοπούλου

Πανος Ἀρχ. Αἰμιλιανὸς Τιμιάδης, Ἀνάργυρος Ἰωσηφίδης, Ἠλίας Καρακάσης, Γεώργιος Καραγιαννόπουλος, Ἀνάργυρος Ἰσακίδης, Ἀναστάσιος Βαφειάδης, Ελευθέριος Περιπατόπουλος, Ἠλίας Μακρόπουλος, Γεώργιος Βλατάρης, Ἰωάννης Ι. Μαλλινόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Σάββα Χεζεντζόγλου

Α. Ραλλίδης, Ἐ. Ἐρμῆς, Π. Παναγιωτίδης, Ν. Ραπτόπουλος, Π. Ἰωάννογλου, Ν. Φωτιάδης, Γ. Σπανούδης, Γ. Ἰωάννου, Ι. Χωματίδης

Κ. Τσακίρης, Σ. Ζηάντης, Ι. Ἰερβανίδης, Σ. Κωνσταντινίδης, Β. Γαβρογλου, Α. Μαργαρίτης, Σ. Ἰωαννίδης, Ι. Βασιλιάδης, Η. Ούραϊλογλου, Ν. Περίδης, Χ. Κωσταμακαλίδης, Θ. Χεζεντζόγλου.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Δίδος Ἑλληνικῆς Καραγιαννίδου
Ε. Καραγιαννίδου, Α. Στρατίδου, Ε. Ἐμμανουηλίδης, Ν. Κεσίσογλου (ὄδοντοίατρος), Ν. Μπέκα, Α. Ἀδαμόπουλος, Ε. Παπαμουράτ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Δίδος Καίτης Γεωργιάδου
Α. Γανόπουλος, Ι. Περίδης, Ε. Κωνσταντινίδης, Ἀντώνιος Σαμουρκᾶς, Νικήτας Σαμουρκᾶς, Ἀναστασία Ἀντωνιάδου, Θ. Πανάκης, Σαπφὴ Νικήδου, Καίτη Γεωργιάδου, Π. Πετροκυλιάδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Δίδος Βασιλικῆς Γεωργιάδου
Ε. Ἀποστολίδου, Π. Δ. Λιτόπουλος, Ζ. Τζαβούρη, Α. Αρχέλαος Α. Τσικκάς, Ἀνθ. Παπακυριάκου, Α. Μιχαηλίδης, Γ. Χρυσόπουλος Γ. Ταβάνογλου, Μ. Τζιράνογλου.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Δίδος Ἄννης Παπαδοπούλου
Ἀρχ. Θεοκλῆτος Καντάρης, Ὀλγα Στεφανοπούλου, Α. Οἰκονομίδου, Ἀλ. Ἀλγινάκη, Ἀλ. Σκαρλάτου, Δημ. Μενεγάκης, Α. Οριέτα Ε. Περβανίδης, Μ. Στακίης, Β. Παπαδόπουλος, Θ. Νάτσινα, Ρ. Ὀριέτα, Ε. Βιγγυοπούλου, Α. Τρύφανος, Γ. Οἰκονομίδης, Μ. Κυριακίδου, Γ. Παπαζογλου, Σ. Τσιμένογλου, Χ. Δαφνίδης, Κ. Φωκαῆς Ν. Φωκαῆς.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Δίδος Ἑλλης Δερβίσογλου
Ε. Τσομπάνογλου, Θ. Βασιλιάδου, Β. Στυλιανίδου, Κ. Βαφειάδης, Ε. Δερβίσογλου.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Γεωργίου Τσόκα
Δ. Κυρτόπουλος, Γρ. Ἀναστασιάδης, Γ. Τσόκας, Σ. Μιδρινός.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ντιζοτσόλα
Ν. Λαδόπουλος, Ι. Θεοκτίστου, Σ. Παπακοσμᾶς, Π. Καπλάνογλου, Κ. Καταντώνης, Ἰγνατίος Σομπᾶς, Κ. Βλαχόπουλος, Ἀχ. Καπλάνογλου, Κ. Καπλάνογλου.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν τῶν ὁσίων τὰ ὀνόματα δὲν συμπεριλήφθησαν εἰς τὸν Κατάλογον λόγῳ τῆς μὴ ἐγκαίρου ἐπιστροφῆς τῶν Ἀγγελιῶν.

ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Τὸ Κοινὸν ἐπεφύλαξε καὶ ἐφέτος εἰς τὸ «ΛΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ» ὑποδοχὴν, ἣ ὁποία ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν.

Θερμαὶ εὐχαριστίαι ὀφείλονται ὡς ἐκ τούτου εἰς τοὺς παντοιοτρόπως ἐνθαρρύναντας τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἡμερολογίου, τοὺς ἐπιστείλαντας ἄρθρα καὶ μελέτας, τοὺς φίλους ἀναγνώστας, τοὺς προθύμους συνδρομητάς, τοὺς ἰδιοκτῆτας οἰκῶν καὶ καταστημάτων, τῶν ὁποίων τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη καὶ ἡ ἐπιμελημένη ἐργασία ἀποτελοῦν τὴν καλλιτέραν διαφήμησιν.

Εἴθε τὸ ἔτος 1943 νὰ ἀποβῇ αἴσιον καὶ πρὸ παντὸς εἰρηνικόν, οὕτως ὥστε τὸ Λαϊκὸν Ἡμερολόγιον νὰ ἐπανεύρη τοὺς φίλους αὐτοῦ ὑπὸ συνθήκας καλλιτέρας καὶ πρὸ παντὸς οἰκονομικὰς καὶ ἱκανοποιητικὰς τῶν πόθων καὶ ἐλπίδων καὶ εὐδοουμένων τῶν ἐργασιῶν των.

TIMATAI ΓΓΟΖΙΑ 50

Basımevi M. Kostantinopulo
Galata Yeralti Cami Yordan han